

Liahona

Si Mund të Ndhimoj?

Kur Njerëzit Tanë të
Dashur Largohen nga
Kisha, faqe 30

Duke Mësuar prej Atyre
që Kanë Ardhur Sërish,
faqe 26

Mënyra se si Ndhimmon
Kuptueshmëria për Historinë
e Kishës, faqe 12

KISHA
ËSHTE
KËTU

Punta-Arenas **Kili**

FOTOGRAFIJA NGA GETTY IMAGES

Kisha është e fortë në Kili, nga qytetet e shkretëtirës në veri te qyteti metropol i Santiagos në qendër, deri në kunjin e Punta-Arenas në jug, me shtatë lagjet dhe dy degët e tij. Ja tek janë disa fakte më shumë rreth Kilit dhe Kishës atje:

Anëtarë të Kishës —
595 526

3,3 — përqind e popullsisë janë anëtarë të Kishës

77kunje,
590 bashkësi,
10 misione —

100 — qendra të historisë familjare

tempuj: i Santiagos (i përkushtuar në 1983-shin), i Konsepsionit (i përkushtuar në 2018-ën), i Antofagastës (njoftuar në 2019-ën) — **3**

4 270 — kilometra nga kufiri verior i Kilit në kufirin jugor, 350 kilometra i gjerë nga lindja në perëndim

1956 U organizua bashkësia e parë

1972 U krijua kunji i parë

1988 Vendi i katërt në botë që arriti në 50 kunje

1994–1996 U krijuan 26 kunje të reja

Nga Liahona

Përmbajtja në këtë numër botimi u krijua përpara pandemisë nga COVID-19. Disa hollësi mund të mos jenë të zbatueshme aktualisht. Ju lutemi, përshtatini sugjerimet sipas nevojës në përputhje me orientimet aktuale të Kishës dhe të qeverive.

Unë Përrjetoj Tërheqje
Ndaj së Njëjtës Gjini – A
do të më Mirëpresin
Sërish Anëtarët e Kishës?
Bouk "Bob" S. Ekoma Verstezh

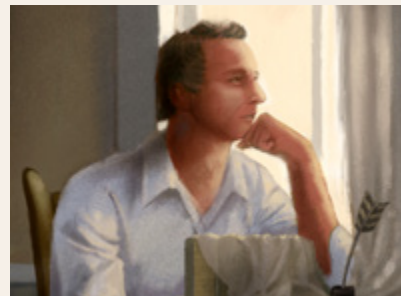
40

Historia e Kishës: Një Burim Force dhe Frymëzimi

Nga Plaku Kuentin L. Kuk,
Kejt Hollbruku dhe Met
Grou

12

Kur u Ndjeva i
Mashtuar rreth
Kishës

Trevis Juell

26

Si e Forcojmë Besimin Tonë – Së Bashku

Në studimin tonë të Librit të Mormonit këtë muaj, ne mësojmë rreth Korihorit, i cili i bindi shumë anëtarë të Kishës se ishin mashtuar nga profetët, por më vonë e pranoi se ai vetë ishte mashtuar nga Satani dhe kishte mashtuar njerëz të tjerë. Mësojmë rreth zoramitëve, një popull i tërë që u shkëput nga Kisha. Dhe ne shohim Alma të Riun, i cili dikur kishte luftuar në mënyrë aktive kundër Kishës, tek kërkon t'i forcojë fëmijët e tij në moshë madhore kundrejt zgjedhjeve që do t'i largonin nga Zoti dhe Kisha e Tij.

Disa nga ne kanë pjesëtarë të familjes ose miq që zgjedhin të mos marrin më pjesë në Kishën e rivendosur të Zotit. Kjo mund të jetë e dhembshme për ata prej nesh që e ndiejnë besimin e tyre fort. Ne dëshirojmë të ndihmojmë, por shumë prej nesh pyetin veten si ta bëjnë.

Një botim reviste nuk mundet kurrësi të trajtojë çdo arsye pse ftohet besimi apo të shpjegojë me saktësi se si të reagojmë nëse kjo ndodh. Rugëtimi në besim i gjithsecilit

është i ndryshëm. Por me këtë botim, ne shpresojmë të japim pak ndihmë, të tillë si:

- Përvoja e një burri që kthehet në Kishë dhe ajo që ai kishte mësuar nga kjo (shih faqen 26).
- Rëndësia e mirëpritjes së të gjithë njerëzve (shih faqen 40).
- Sugjerime për prindërit mbi mënyrën se si t'i zhvillojnë marrëdhëniet e tyre me fëmijët në moshë madhore që kanë zgjedhur një shteg të ndryshëm (shih faqen 30).
- Këndvështrime të dobishme mbi historinë e Kishës dhe mënyra se si ajo mund të na e forcojë besimin (shih faqen 12).

Ne shpresojmë që këta artikuj të sigurojnë një pikënisje që ju të kërkonit udhërrëfim hyjnor për rrethanat tuaja vetjake.

Sinqerisht,
Adam C. Olsoni
Redaktor Përgjegjës

Përmbajtja

5 Një Ftesë për Artistët në Mbarë Botën 🎨

6 Portrete Besimi 📖

Injatus dhe Adelajde Baidu

Pjesëtarët e familjes Baidu i kanë parë vetë bekimet e programit të ungjillit për shkrim-lexim në kunjin dhe familjen e tyre.

8 Parimet e Dhënies së Shërbesës

Dhënia e Shërbesës nëpërmjet Aktiviteteve të Kishës

Aktivitetet e Kishës na japin mundësi për të ndërtuar miqësi, për t'u shkuar në ndihmë dhe për t'u dhënë shërbesë të tjerëve.

12 Historia e Kishës: Një Burim Force dhe Frymëzimi

Nga Plaku Kuentin L. Kuk, Kejt Hollbruku dhe Met Grou

Si mundet që studimi i historisë së Kishës ta thellojë besimin dhe dëshirën tonë për ta jetuar ungjillin më plotësisht.

20 Përfytyrimi për Pionierët në Indi

Nga Taunalin Radhërfordi

Këta shenjtorë besnikë janë shembuj të asaj që do të thotë të jemi shtylla të Kishës.

26 Kur u Ndjeva i Mashtruar rreth Kishës

Nga Trevis luelli

Pasi vëllai luell mësoi gjëra që e tronditën besimin e tij dhe e bënë atë të largohej nga Kisha për njëfarë kohe, ai e kuptoi se çfarë po humbiste.

30 Ju i Doni, Ai i Shpëton 📖

Nga Krista Roxhers Mortenseni

Një nënë e kupton se pavarësisht nga zgjedhjet e fëmijëve të saj të rritur, asaj thjesht i nevojitej t'u jepte dashuri atyre.

32 Zëra të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme 📖

Një familje lë mënjanë sprovat e saj për të dhënë shërbesë; një pilot i guximshëm ushtarak i mbron bindjet e tij dhe frymëzon të tjerë; një nënë mbështetet te një premtim; falja vjen në një kohë të papritur.

36 Eja, Më Ndiq: Libri i Mormonit 📖 📖

Këta artikuj të përjavshëm mund t'ju vijnë në ndihmë gjatë studimit tuaj të Librit të Mormonit këtë muaj.

40 Unë Përfetoj Tërheqje Ndaj së Njëjtës Gjini – A do të më Mirëpresin Sërish Anëtarët e Kishës?

Nga Bouk "Bob" S. Ekoma Verstezh

Kur vëllai Verstezh ndjeu një tërheqje për t'u rikthyer në Kishë, ai u shqetësua a do ta pranonin anëtarët e tjerë atë.

🕒 Lexime të Shpejta

📖 Ndiqma për Programin Eja, Më Ndiq

Në Kapak

Figurat nga stock.adobe.com
dhe unsplash.com

Pjesët

Të Rinjtë e të Rejat në
Moshë Madhore

44

E ardhmja mund të jetë një gjë e frikshme. Por me ndihmën e Atit Qiellor, ne të gjithë mund të **ecim përpara me besim tek e ardhmja**. Këtë muaj, lexoni histori nga të tjerë të rinj e të reja në moshë madhore që kanë mësuar disa **pika kyç rreth përgatitjes** për të ardhmen.

Rinia

52

Mësoni rreth mënyrës se si **ungjilli mund ta ndryshojë familjen tuaj** dhe përse kanë rëndësi **zgjedhjet tuaja të thjeshta** në jetë.

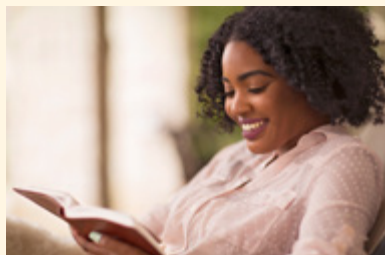
Fëmijët

Miku

Ju mund të **jeni një misionar** pikërisht si Alma!

ARTIKUJT E KORRIKUT VETËM NË FORMATIN ELEKTRONIK

A Keni Pyetje rreth Ungjillit? Ja tek Janë Pesë Mënyra për të Gjetur Përgjigje

Nga Çejkëll Uordli

Një i ri në moshë madhore tregon se si pyetjet mund ta forcojnë besimin nëse i lejojmë ato.

Si po Përgatitem për një Tempull në Indi

Nga Jeshuant Kosiredi

Një i ri në moshë madhore nga India tregon se si ai po përgatitet për mundësinë e tij të parë për të shkuar në tempull.

Çfarë Duhet që të na Plotësohen Dëshirat e Drejta

Nga Mark Deo Dela Kruzi

Një i ri në moshë madhore në Filipine tregon se si gjeti besim kur ndryshuan planet e tij për të ardhmen.

GJENI MË SHUMË

Në programin kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit] ose te liahona.ChurchofJesusChrist.org, ju mund:

- Të gjeni botimin e tanishëm.
- Të zbuloni përmbajtje që janë vetëm në formatin elektronik.
- Të kërkon botime të mëparshme.
- Të dorëzoni historitë dhe përshtypjet tuaja.
- Të abonoheni ose të bëni abonim për dhuratë.
- Të përmirësoni studimin me anë të mjeteve elektronike.
- Të shpërndani artikuj dhe materiale filmike të parapëlqyera.
- Të shkarkoni ose shtypni artikuj.
- Të dëgjoni artikujt tuaj të parapëlqyer.

VIHUNI NË KONTAKT ME NE

Dërgojni pyetjet dhe përshtypjet tuaja te liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Dorëzoni historitë tuaja te liahona.ChurchofJesusChrist.org ose postojini te:
Liahona, flr. 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

KORRIK 2020 VËLLIMI 22 NR. 4 LIAHONA 16722 101

Revista ndërkombëtare zyrtare e Kishës së Jezhu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme

Presidenca e Parë: Rasëll M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henri B. Ajring

Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve: M. Rasëll Ballard, Xhefri R. Holland, Diter F. Uhtdorf, Dejvid A. Bednar, Kuentin L. Kuk, D. Tod Kristoferson, Nil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Geri E. Stivenzon, Dejll G. Renland, Gerit W. Gong, Ulises Soares

Kryeredaktor: Randy D. Funk

Këshilltarë: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Drejtor Përgjegjës: Richard I. Heaton

Drejtor i Revistave të Kishës: Allan R. Loyborg

Përgjegjës i Punëve: Garff Cannon

Redaktor Përgjegjës: Adam C. Olson

Ndihmësredaktor Përgjegjës: Ryan Carr
Ndihmëse e Botimit: Camila Castrillón

Grupi i Shkrimit dhe i Redaktimit:

David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Drejtor Arti: Tadd R. Peterson

Grupi i Faqesjes: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Bashkërenduese për Pronësinë

Intelektuale: Collette Nebeker Aune

Përgjegjëse e Prodhimit: Jane Ann Peters

Grupi i Prodhimit: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gyi, Ginny J. Nilson, Marrisra M. Smith

Përgatitja për Shtyp: Joshua Dennis, Ammon Harris

Drejtor Shtypi: Steven T. Lewis

Drejtor i Shpërndarjes: Nelson Gonzalez

Mbikëqyrës i Përkthimit Shqip: Sparti Kashari

Për abonimet dhe për çmimet jashtë Shteteve të Bashkuara dhe Kanadasë, shkoni në store.lds.org ose kontaktoni me qendrën tuaj vendore të Kishës për shpërndarjen ose me udhëheqësin e lagjes apo degës.

Paraqitini dorëshkrimet dhe pyetjet në internet në liahona.lds.org; nëpërmjet postës elektronike liahona@ChurchofJesusChrist.org; ose nëpërmjet postës në *Liahona*, FL 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (një term nga Libri i Mormonit, që do të thotë "busull" apo "drejtues") botohet në anglisht, armenisht, bislamisht, bullgarisht, çekisht, danisht, estonisht, fixhisht, finlandisht, frëngjisht, greqisht, gjermanisht, holandisht, hungarisht, indonezisht, islandisht, italisht, japonisht, kambodianisht, kinezisht, kiribatish,

koreanisht, kroatish, letonisht, lituanisht, malagasish, marshallisht, mongolisht, norvegjisht, polonisht, portugalisht, rumanisht, rusisht, samoaisht, sebanisht, sllovenisht, spanjisht, suahilisht, suedisht, shqip, tagalogisht, tahitisht, taish, tongaisht, ukrainisht, urduisht dhe vietnamsht. (Periodiciteti ndryshon sipas gjuhës.)

© 2020 nga Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Shtypur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Informacion për të drejtën e autorit:

Përveç nëse sugjerohet ndryshe, individët mund të kopjojnë material nga *Liahona* për përdorimin e tyre vetjak, jo për tregti (përfshirë për thirrjet në Kishë). Kjo e drejtë mund të anulohet në çdo kohë. Lënda figurative nuk lejohet të kopjohet nëse ajo shoqërohet me kufizime të shënimi i meritave për punën artistike. Çështjet e së drejtës së autorit duhet të drejtohen tek Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; adresa elektronike: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: July 2020 Vol. 22 No. 4.

LIAHONA (USPS 311-480) Albanian (ISSN 1521-4753), is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$3.00 per year; Canada, \$3.60 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

NJË FTESË PËR ARTISTËT NË MBARË BOTËN

Ju ftojmë të krijoni vepra të reja arti për Konkursin e 12-të Ndërkombëtar të Artit, financuar nga Muzeu i Historisë së Kishës në Solt-Lejk-Siti të Jutës.

Janë të mirëpritura të gjitha format e komunikimit, stilet dhe qasjet kulturore artistike. Punimet e përzgjedhura do të paraqiten në Muzeun e Historisë së Kishës dhe në internet.

Ky konkurs i gjykuar nga një juri, tërheq artistë nga e gjithë bota në një përpjekje për të nxitur krijimin e artit cilësor nga shenjtoret e ditëve të mëvonshme, për të ekspozuar gjerësinë dhe larminë e prodhimeve kulturore të shenjtoreve të ditëve të mëvonshme dhe për të zgjeruar koleksionin e Muzeut Historik të Kishës.

- Tema: "Të Gjithë Janë Njësoj para Perëndisë" frymëzuar nga 2 Nefi 26:33
- Datat e dorëzimit: 1 shkurt – 1 qershor 2021
- Moshat: Artistët duhet të jenë 18 vjeç e lart
- Çmimet: Artistët, veprat e të cilëve do të përzgjidhen për ekspozitën, do të njoftohen në tetor 2021
- Datat e ekspozitës: mars 2022 deri tetor 2022

Vizitoni ChurchofJesusChrist.org/artcompetition për rregullat e hollësishme, kushtet e pranimit, regjistrimin në internet dhe për të parë vepra frymëzuese nga konkurset e kaluara. ■

"[Zoti] nuk bën asgjë që nuk është e qartë për fëmijët e njerëzve; dhe ai i fton të gjithë të vijnë tek ai dhe të marrin pjesë në mirësinë e tij; dhe ai nuk ia mohan askujt që shkon tek ai, të zinj dhe të bardhë, sklevër dhe të lirë, burra dhe gra; dhe ai nuk harron idhujtarët; dhe të gjithë janë njësoj para Perëndisë, si Judenjët ashtu dhe Johebrenjtë."

– 2 Nefi 26:33

Të Gjithë
Janë
Njësoj
para
Perëndisë

Injatus dhe Adelajde Baidu

Akra, Ganë

Injatus dhe Adelaide e kanë parë se si programi i Kishës për shkrim-leximin dhe theksi tek të mësuarit e ungjillit të përqendruar te shtëpia i kanë bekuar anëtarët e kунjt dhe familjen e tyre.

KRISTINA SMITH, FOTOGRAFE

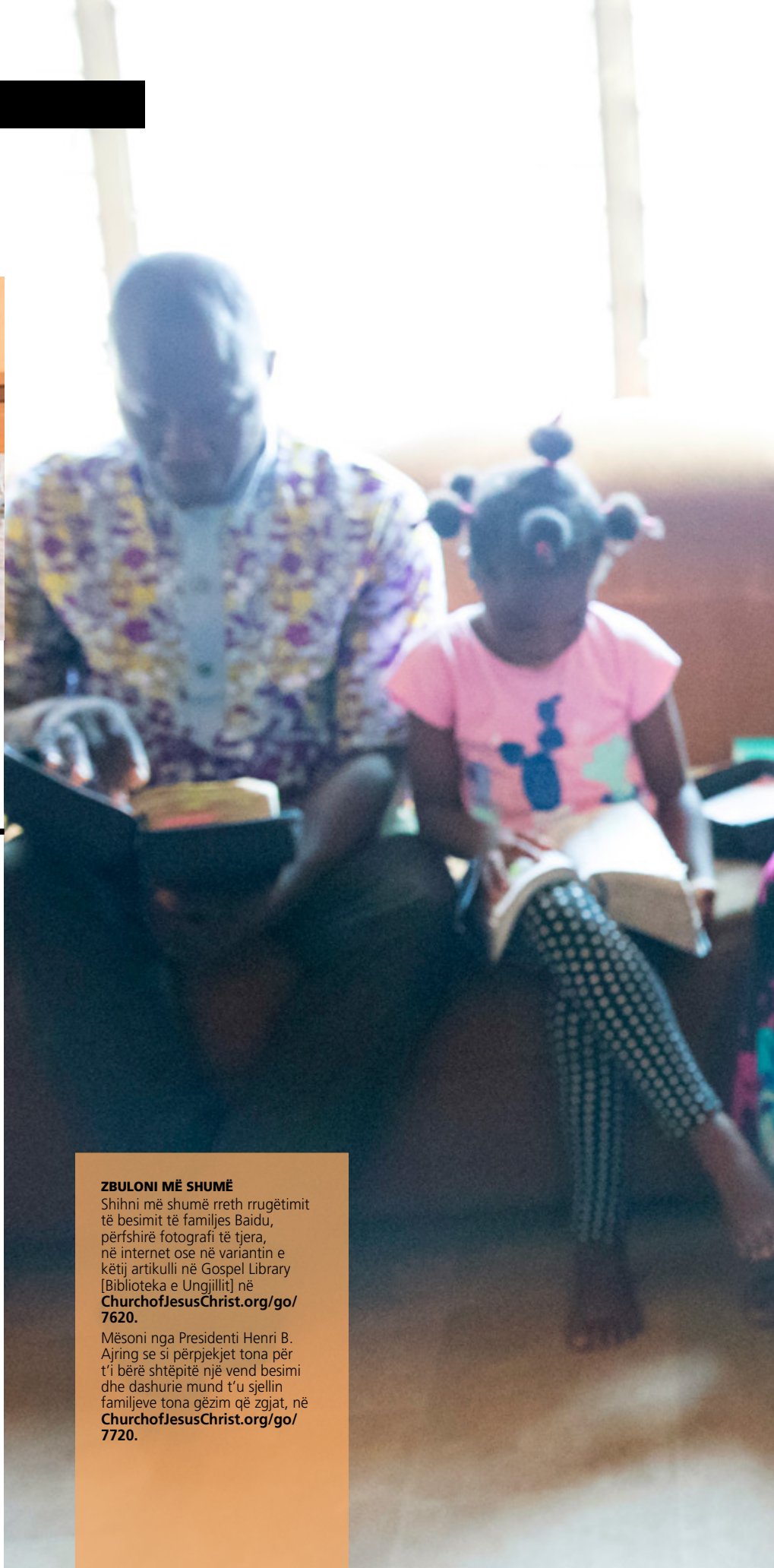
Injatusi:

U përfshiva në programin e shkrim-leximit të ungjillit si anëtar i presidencës së kунjt. Vizitova një orë mësimore dhe e kuptova se nuk është vetëm për ata që nuk mund të lexojnë e shkruajnë. Është për të gjithë ne që ta kuptojmë më mirë ungjillin e Jezu Krishtit.

Eja, Më Ndiq dhe të mësuarit e ungjillit të përqendruar te shtëpia do t'i ndihmojnë familjet edhe për t'i lexuar shkrimet e shenjta së bashku dhe për të mësuar nga njëri-tjetri.

Adelajda:

Në familjen tonë, ne përpqemi dhe bëjmë gjithçka që mundemi. Përfshihen të gjithë. Jam shumë e lumtur nga mënyra se si fëmijët e mi e ndihmojnë njëri-tjetrin tek- sa e lexojmë Librin e Mormonit së bashku. Atyre iu pëlqen shumë Libri i Mormonit. Kemi kaluar shumë mirë duke lexuar dhe dhënë dëshmitë tona së bashku.

ZBULONI MË SHUMË

Shihni më shumë rreth rrugëtimit të besimit të familjes Baidu, përfshirë fotografi të tjera, në internet ose në variantin e këtij artikulli në Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit] në [ChurchofJesusChrist.org/go/7620](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/7620).

Mësoni nga Presidenti Henri B. Ajring se si përpjekjet tona për t'i bërë shtëpitë një vend besimi dhe dashurie mund t'u sjellin familjeve tona gëzim që zgjat, në [ChurchofJesusChrist.org/go/7720](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/7720).

Parimet e Dhënies së Shërbesës

DHËNIA E SHËRBESËS NËPËRMJET AKTIVITETEVE TË KISHËS

Përfshirja e shumë njerëzve në aktivitetet e Kishës krijon mundësi që Zoti t'i bekojë dhe forcojë lagjet dhe degët tona, lagjet tona të banimit dhe komunitetet tona.

Nga përpjekjet shërbestare në Fredonia u sigurua që gjithkush të ishte i sigurt dhe në të ngrohtë gjatë dimrit.

Ndihma ndaj të Tjerëve

Teksa shërbenin një mision në Rumani, Meg Josti dhe shoqja e saj e misionit, vizitonin rregullisht një familje që nuk e kishte frekuentuar kishën prej një kohe të gjatë. “Familja Stanika që m’idis anëtarëve më të hershëm të Kishës në Rumani”, thotë Megi, “dhe ne i donim ata.”

Kur erdhi koha për të planifikuar dhe organizuar një aktivitet të degës, udhëheqësit vendosën që do të zhvillonim një “Natë Pionierësh”. Kjo do të ishte një mbledhje për të kremtuar pionierët guximtarë që kaluan nëpër Shtetet e Bashkuara për të arritur në Luginën e Solt-Lejkut. Kjo do të ishte gjithashtu një mundësi për t’i nderuar pionierët e Kishës në Rumani.

“Mendua se do të ishte një mënyrë e mrekullueshme për disa prej anëtarëve që të jepnin dëshmi për kthimin e tyre në besim dhe për mënyrën se si e kanë parë Kishën të rritet në Rumani”, thotë Megi. “Ne menjëherë mendua se familja Stanika duhej të përfshihej. I ftuam ata të merrnin pjesë dhe ata u emocionuan!”

Natën e aktivitetit, familja Stanika nuk kishte mbërritur ende kur shkoi ora për të filluar.

“U shqetësuam se nuk do të vinin”, kujton Megi. “Po pikërisht në atë kohë, ata hynë në derë. Familja Stanika dha një dëshmi të bukur për ungjillin dhe Kishën. Ata gjithashtu patën mundësi të shoqëroreshin me anëtarë të tjerë, të cilët nuk i kishin parë prej kohësh.”

Anëtarët e degës i hapën krahët dhe e mirëpritën familjen Stanika. Të dielën e ardhshme, Megi u befasua nga kënaqësia kur e pa Motrën Stanika në kishë.

“Kur e vizitova degën pak muaj më vonë, ajo ende vinte!”, thotë Megi. “Mendoj se rasti për ta dhënë dëshminë e saj dhe për t’u ndier e përfshirë dhe e nevojshme në degë, e ndihmoi vërtet atë.”

4 Ide për Dhënien e Shërbesës nëpërmjet Aktiviteteve të Kishës

- **Planifikoni aktivitete që plotësojnë nevojat:** Aktivitetet janë një mënyrë e shkëlqyer për të plotësuar shumë nevojat të ndryshme. Ato mund të planifikohen për të përmbushur nevojat specifike të një individi ose grupi. Ato duhet gjithashtu të plotësojnë nevojat e atyre që marrin pjesë, qoftë nëse nevojat është që ta njohin njëri-tjetrin më mirë, të mësojnë më tepër rreth ungjillit ose të ndiejnë Shpirtin.
- **Ftojini të gjithë:** Teksa planifikoni aktivitete, bëni një përpjekje të veçantë për t’i ftuar të gjithë ata që do të kishin dobi nga pjesëmarrja. Mbajini në mendje anëtarët e rinj, anëtarët më pak aktivë, të rinjtë e të rejtat, të rinjtë në moshë madhore beqarë, njerëzit me paafësi dhe njerëzit e besimeve të tjera. Bëjuani ftesën duke pasur parasysh dobinë më të madhe për ta dhe shpreheni faktin që do të donit shumë që ata të vinin.
- **Nxiteni pjesëmarrjen:** Ata që ftoni do të përfitojnë më shumë nga aktivitetet nëse kanë mundësinë të marrin pjesë. Një mënyrë për ta nxitur pjesëmarrjen është që t’i bëni individët t’i përdorin dhuratat, aftësitë dhe talentet e tyre gjatë aktivitetit.
- **Mirëpritni çdokënd:** Nëse miqtë tuaj vijnë në një aktivitet, bëni çmos që t’i bëni të ndihen të mirëpritur. Po ashtu, nëse shihni njerëz që nuk i njihni, jini miqësorë dhe mirëpritini edhe ata! ■

ZBULONI MË SHUMË

Te ChurchofJesusChrist.org, mund të shihni materialin filmik “Ftesa ndaj të Tjerëve që të ‘Vijnë e të Ndihmojnë’” për ta parë se sa e lehtë mund të jetë t’i ftojme të tjerët të shërbejnë me ne.

HAPENI ZEMRËN

Ne duhet të jemi gjithmonë të vëmendshëm dhe të kërkojmë fytyra të reja kur marrim pjesë në veprimtaritë dhe mbledhjet e Kishës. . . .

Ne mund të bëjmë gjëra të thjeshta për t'i ndihmuar këta miq të rinj të ndihen të përfshirë e të mirëpritur në Kishë, të tilla si t'u japim një përshëndetje të ngrohtë, t'u buzëqeshim sinqerisht atyre, të ulemi së bashku për të kënduar e adhruar, t'i njohim me anëtarët e tjerë e kështu me radhë. Ndërsa ua hapim zemrën tonë miqve tanë të rinj në disa nga këto mënyra, ne po veprojmë në frymën e dhënies së shërbesës.

Plaku Ulises Soares, i Kuoromit të Dymbëdhjetë Apostujve, "Një në . . . Krishtin", *Liahona*, nëntor 2018, f. 38.

JEPNI SHËRBESE NËPËRMJET FTESAVE

Kontrolloni a ka aktivitete të ardhshme në lagje ose degë. Mendoni për ata të cilëve u jepni shërbesë, dhe merreni parasysh t'i ftoni ata në aktivitete.

TREGOJINI PËRVOJAT TUAJA

Na i dërgoni përvojat tuaja teksa u keni dhënë shërbesë të tjerëve ose ju është dhënë shërbesë. Shkoni te [liahona.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org) dhe klikoni te "Submit an Article or Feedback" ["Dërgoni një Artikull ose Lini një Përshtypje"].

**Nga Plaku
Kuentin L. Kuk,**

i Kuorumit të
Dymbëdhjetë
Apostujve

Tekstet shoqërues
nga historianët
e Kishës Kejt
Hollbruku dhe
Met Grou

Historia e Kishës

NJË BURIM FORCE DHE FRYMËZIMI

Në këtë artikull, nga një takim shpirtëror mbarëbotëror i zhvilluar në Navu, Illinois, më 9 shtator 2018, Plaku Kuentin L. Kuk dhe historianët e Kishës Kejt Hollbruku dhe Met Grou u përgjigjen pyetjeve rreth historisë së Kishës të bëra nga të rinjtë në moshë madhore nga e gjithë bota.

Plaku Kuk: Historia e Kishës mund të jetë një burim domethënës i besimit, por nga disa njerëz është keqkuptuar ose lënë pas dore. Disa njerëz madje qëllimisht i kanë keqinterpretuar historitë e së shkuarës që të mbjellin dyshim.

Duke e mësuar historinë *e besueshme* të Kishës, do t'i lidhim zemrat bashkë me shenjtorët e së djeshmes dhe të sotmes. Ne do të gjejmë shembuj të njerëzve të papërsosur si ju dhe unë që ecën përpara me besim dhe e lejuan Perëndinë të vepronte nëpërmjet tyre për të përmbushur veprën e Tij. Ju premtoj se studimi i historisë së Kishës mund ta thellojë besimin dhe dëshirën tuaj për ta jetuar ungjillin më plotësisht.

*Teksa mësojmë më shumë
rreth shenjtorëve të së
shkuarës, ne do të forcohemi
për ta përmbushur vetë
misionin tonë si bijë ose
bir i Perëndisë.*

Miq të mi të dashur, historia e Rivendosjes është një histori sakrifice, vendosmërie dhe besimi. Ne të gjithë jemi pjesë e Rivendosjes dhe e historisë së Kishës. Secili prej nesh ka një mision për ta përmbushur në këtë jetë që do ta ndihmojë për ta mbushur tokën me ungjillin. Teksa mësojmë më shumë rreth shenjtorëve të së shkuarës, ne do të forcohemi për ta përmbushur vetë misionin tonë si bijë ose bir i Perëndisë.

Gjatë më shumë se 24 vjetëve që kam qenë Autoritet i Përgjithshëm, dëshira e Vëllezërve ka qenë që të jenë sa më të hapur që është e mundur, si për sa i përket historisë ashtu edhe në doktrinën e Kishës. Mendojmë se përpjekja për t'i vënë në dispozicion këto burime të reja – veçanërisht *The Joseph Smith Papers*, Esetë e Temave të Ungjillit dhe tani librin me shumë vëllime *Shenjtoret*¹ – është një mënyrë e mre-

kullueshme për t'i bërë njerëzit të studiojnë gjëra brenda kontekstit të cilat janë të vërteta dhe që do t'i ndihmojnë ta kuptojnë ungjillin e Jezu Krishtit në një mënyrë të besueshme.

Një nga tregimet e mia të parapëlqyera të *Shenjtoret* është historia e Edison Prati që shkoi në Paqësorin Jugor. Ai bëri rreth 60 pagëzime. Bashkëshortja ime, Meri, dhe unë patëm mundësinë t'i vizitonim Ishujt Australe në Polinezinë Franceze ku dha mësim Edison Prati.

Një nga përvojat më mbresëlënëse që kam pasur ndonjëherë, ishte të dëgjoja një të re të thoshte: “Unë jam anëtare e Kishës prej shtatë brezash”. Edison Prati kish-te pagëzuar paraardhësin e saj të largët përpara se shenjtoret të shkonin në Jutë.

Kudo ku jeni në këtë botë, pavarësisht nga linja e prejar-dhjes nga vini, ju jeni të rëndësishëm, ju jeni pjesë e historisë së Kishës. Ne kemi shumë nevojë për ju dhe ju duam. Ju do t'jua bekoni jetën njerëzve.

Jozef Smithi dhe Libri i Mormonit

Kur isha në vitet e mia të adoleshencës, ne menduam se vëllai im më i madh nuk do të shërbente një mision, sepse lagjes nuk i lejohej të dërgonte më shumë se një të ri në mision në të njëjtën kohë. Gjithë të tjerët duhej të ishin në dispozicion si rezervistë për shërbimin ushtarak. Por peshkopi dhe presidenti ynë i kunjit zbuluan se mund të dërgonin edhe një tjetër. Ndaj, ata biseduan me vëllanë tim për këtë dhe ai erdhi në shtëpi dhe u tregoi prindërve të mi.

Im atë ishte një burrë i mrekullueshëm, por nuk ishte aktiv në Kishë. Përgjigja e tij ishte

Përse Kisha nuk është më e hapur rreth disa prej gjërave më të diskutueshme në historinë e saj?

Nga Kejt Hollbruku

Kur isha katër vjeçe, nëna dhe gjyshja ime punonin në Shtëpinë e Bletëve, në shtëpinë e vjetër të Brigam Jangut në Solt-lejk-Siti të Jutës. Ato më mësuat gjithçka rreth Brigam Jangut dhe faktit që ai kishte shumë bashkëshorte. Rreth 10 vjet më vonë, mësova se Jozef Smithi pati shumë bashkëshorte. Nuk mësova rreth gurëve shikues, të cilët Jozef Smithi i përdori që ta ndihmonin të përkthente Librin e Mormonit, derisa isha e rritur në moshë. Kisha nuk ma fshehu informacionin, por informacioni historik nuk theksohej dhe aq shumë kur isha e re.

Ajo që mësova vërtet në mbledhjet e të dielave dhe në orët e mia mësimore të seminarit, ishte se cila është puna kryesore e Kishës. Mësova të pendohem. Mësova ta vë jetën time në harmoni me ungjillin e Jezu Krishtit. Mësova se si të krijoj një marrëdhënie me Atin tim në Qiell. Këto janë gjërat në jetën time që i mbaj si më të çmuarat. E di se për disa njerëz mund të jetë vërtet e dhembshme të mësojnë

rreth diçkaje që menduan se duhej ta kishin ditur, por që nuk e dinin. Kjo është arsyeja përse unë dhe Meti bëjmë punën që bëjmë. Shpresoj që ajo përvojë për njerëzit tani do të bëhet një pjesë e së kaluarës ngaqë ne kemi librin *Shenjtoret*, i cili paraqet një histori të plotë për njerëzit.

Nga ta dimë a është i besueshëm një burim rreth historisë së Kishës?

Nga Met Grou

Kam punuar për Kishën për nëntë vitet e fundit duke shkruar rreth historisë. E kam parë qëndrimin e Autoriteteve tona të Përgjithshme në lidhje me historinë tonë. Bisedat nuk janë rreth temës “Si ta fshehim apo censurojmë historinë”? Përkundrazi, bisedat janë rreth temës “Si ta bëjmë historinë të arritshme, në dispozicion dhe të kuptueshme?”

Të gjithë e dimë se sfida në epokën e informacionit nuk është të gjejmë përgjigje – jemi të rrethuar nga përgjigje – por është të bëjmë dallimin midis përgjigjeve të mira dhe përgjigjeve të këqija, informacionit të mirë dhe informacionit të keq. Ka kaq shumë diskutime historike në internet rreth historisë sonë dhe shumica e këtyre diskutimeve prodhojnë më shumë nxehje sesa dritë.

Bëni kujdes me burimet e informacionit që thjesht kërkojnë t’i ulin njerëzit moralisht. Në vend të tyre kërkon burime informacioni që bazohen tek analet e lëna nga vetë njerëzit dhe që përpiqen të jenë të paanshëm ndaj tyre. Është vërtet e lehtë të luajmë “të kapa” me të shkuarën, ta nxjerrim një citim apo një episod nga konteksti i tij dhe ta bëjmë të duket alarmues.

Si historian, unë përpiqem të ndjek këshillën e një novelist britanik. Ai tha: “E shkuara është një vend i huaj, atje gjërat bëhen ndryshe” (L. P. Hartley, *The Go-Between* [1953], prologu). Kjo do të thotë që kur e vizitojmë të shkuarën, ne nuk duam të jemi një “turist i pakëndshëm”. Ne duam të përpiqemi që t’i kuptojmë njerëzit brenda vetë kontekstit të tyre dhe vetë kulturës së tyre. Duam të jemi të duruar me ato që i perceptojmë si faje të tyre. Duam të jemi të përlulur rreth limiteve të njohurisë sonë vetjake. Dhe duam të kemi një frymë dashurie hyjnore për të shkuarën.

negative – por për një arsye të pazakontë. Ai nuk ishte kritikues ndaj Kishës dhe as misionit, por vëllai im po përgatitej për shkollën e mjekësisë. Babai im tha: “Ti je përgatitur që të shkosh në shkollë për mjekësi. Ke ndjekur lëndët. Mund të bësh më tepër të mira nëse shkon në shkollën e mjekësisë sesa nëse shkon në një mision.”

Atë mbrëmje, ky vëllai im besnik, i mrekullueshëm, u ul me mua dhe biseduam të dy. Arritëm në përfundimin se kishte në të vërtetë tri pyetje që do ta përcaktonin përgjigjen e tij ndaj babait tonë. E para ishte: “A ishte Jezu Krishti Shpëtimtari i botës?” E dyta ishte: “A ishte Libri i Mormonit fjala e Perëndisë?” Dhe e treta ishte: “A ishte Jozef Smithi profet?” E kuptova se përgjigjet për ato tri pyetje do të ndikonin pothuajse në çdo vendim që do të merrja gjatë gjithë pjesës tjetër të jetës sime.

E kisha dashur gjithnjë Shpëtimtarin dhe e kisha lexuar Librin e Mormonit, por duke e kuptuar se sa domethënëse ishin ato përgjigje, u luta atë natë dhe mora nëpërmjet Frymës së Shenjtë një përgjigje të thellë e të favorshme për ato pyetje. Jezu Krishti është Shpëtimtari. Libri i Mormonit është fjala e Perëndisë dhe Jozef Smithi ishte profet. Unë dëshmoj se këto gjëra janë të vërteta.

Martesa me Shumë Gra

Dua thjesht të nënvizoj tri çështje rreth martesës me shumë gra. Së pari, është e qartë se pati shumë sakrifica në martesat me shumë gra. Pati shumë dashuri dhe unitet, por pati gjithashtu sakrificë dhe prindërit në ato martesë u mësuan fëmijëve të tyre të sakrifikonin. Shumë nga fëmijët në ato martesë me shumë gra e çuan ungjillin e Jezu Krishtit nëpër botë dhe bekuan jetën e shumë njerëzve.

Së dyti, pati disa njerëz, si Vajlet Kimballi, të cilët e morën zbulesën e tyre vetjake – madje përpara se ta dinin plotësisht se çfarë po vinte – që kjo doktrinë vinte nga Perëndia.²

Dhe së treti, në këshillat drejtues të Kishës, ka një ndjesi se marte-
sa me shumë gra, në kohën që u
praktikua, i shërbeu qëllimit të saj.
Ne duhet t'i nderojmë ata shenjtorë,
por ai qëllim është përmbushur.

Tani, ka pyetje që nuk kanë ma-
rrë përgjigje. Por dua që ju të dini
që kemi një Atë të dashur Qiellor i
cili ka një plan të përsosur, që plani
i Tij është një plan lumturie dhe që
ne kemi një Shpëtimtar i cili bëri
gjithçka për ne. Ne mund t'u mirë-
besojmë Atyre.

Pse rrëfimet e Vegimit të Parë të Jozef Smithit janë paksa të ndryshme?

Nga Met Grou

Jozef Smithi shkroi ose u kërkoi shkruesve të tij të shkruanin katër rrëfi-
me të ndryshme për Vegimin e Parë. Rrëfimet vetë tregojnë një histori të
përputhshme, por sikurse e përmenda, ka disa ndryshime. Kjo nuk duhet
të na befasojë. Nëse do të kishte njëtrajtshmëri të plotë midis rrëfimeve, ai
është rasti kur unë, si historian, do të bëhesha dyshues ngaqë kujtesa nuk
funksionon në atë mënyrë. E shohim të njëjtin model në rrëfime të tjera në
histori ose në shkrimet e shenjta (shih Veprat e Apostujve 9:7; 22:9).

Mbani në mendje gjithashtu se sa e vështirë është të përshkruhet një
përvojë e shenjtë me fjalët e një gjuhe. Jozefi e quajti gjuhën “një burg të
vogël e të ngushtë” (në *History of the Church*, 1:299). Mendoni rreth vetë
përvojave tuaja më të shenjta. Sa e lehtë është t'i shprehni ato me fjalë? Ne
duhet ta kremtojmë faktin që kemi rrëfimet e shumta ngaqë ato na japin
ide të reja dhe perspektivë të re. Shkoni lexojini katër rrëfimet për Vegimin
e Parë tek esetë mbi Temat e Ungjillit. Bërja e kësaj, do ta thellojë vlerësimin
tuaj për ato që ndodhën atë ditë.

Çfarë roli luajtën Urimi dhe Thumimi në përkthimin e Librit të Mormonit?

Nga Kejt Hollbruku

Jozef Smithi e përktheu Librin e Mormonit me anë të dhuratës dhe fuqisë
së Perëndisë. Urimi dhe Thumimi, të përmendur në Librin e Mormonit, ishin
groposur me fletët. Kur Moroni ia dha Jozef Smithit fletët e arta, ai gjith-
ashtu i dha atij Urimin dhe Thumimin. Guri shikues, të cilin Jozefi e përdori
gjithashtu për të përkthyer, nuk u gropos me fletët. Ishte diçka që Jozefi e
kishte gjetur vetë vite më parë, i cili e ndihmonte të ndihej në harmoni me
zbulesën shpirtërore. Prandaj, ai i përdori të dy mjetet.

Ema Smithi, e cila ishte një nga shkrueset e tij, më vonë kujtoi se sa herë
Jozefi ulej ta fillonte përkthimin sërish, ai nuk pyeste: “Pra, ku isha? Ku e
lamë?” Ai thjesht e fillonte pikërisht aty ku e kishte lënë. Nëse shihni një faqe
nga ditari vetjak i Jozef Smithit që ai e shkroi tre vjet pas përkthimit të Librit
të Mormonit, ai është plot me fjalë të fshira, mendime të paplota dhe fjali të
lëna përgjysmë. Kur shihni një fletë të diktuar nga Libri i Mormonit, nuk ka
asgjë të tillë. Është një prozë e plotë, e bukur – fjali të plota, asgjë e fshirë.

Tani, kjo është e gjitha shumë interesante ta mendosh, por ajo që ka rën-
dësi për mua, është përmbajtja e Librit të Mormonit. Libri i Mormonit është
vendi ku Mbreti Beniamin më mësoi t'i jap përparësi bujarisë dhe jo gjyqi-
mit, vendi ku Alma më mësoi se çfarë do të thotë të pagëzohem, se çfarë
po premtoj të bëj për bashkëshenjtoret e mi dhe me ta. Libri i Mormonit
është vendi ku Mormoni dhe Moroni më mësuam se sa e rëndësishme
është dashuria hyjnore dhe çfarë duhet të bëj për ta pasur atë. Libri
i Mormonit i ka dhënë formë njeriut që jam, mënyrës se si e shoh botën.

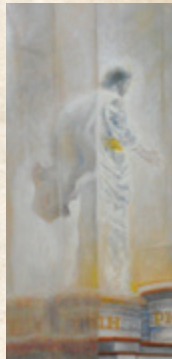
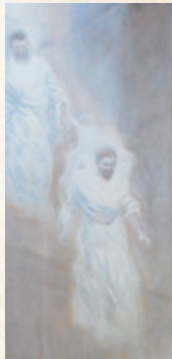
Përse u praktikua martesë me shumë gra në fillimet e Kishës?

Nga Kejti Hollbruku

Udhëzimi i Librit të Mormonit rreth martesës me shumë gra thotë se monogamia është dëshira e Zotit për popullin e Tij, por ka përjashtime të rralla kur Ai e urdhëron praktikën e martesës me shumë gra për ta shtuar një popull të drejtë (shih Jakobi [LiM] 2:30). Ky është përjashtimi i rrallë që Jozef Smithi u urdhërua ta bënte të ndodhte. Jozefi e zvarriti zbatimin e kësaj praktike, por së fundi ai e vuri në zbatim martesën me shumë gra ngaqë donte të ishte i bindur ndaj urdhërimit që Perëndia i dha atij. Ai u përpoq ta ushtronte martesën me shumë gra në mes të viteve 1830, por në të vërtetë, që në vitin 1841 kur ai me ngadalë, më zyrtarisht, filloi t'ua paraqiste këtë praktikë bashkëpunëtorëve të tij të besuar. Ata u tronditën. Ata iu përgjyruan në lutje Atit të tyre në Qiell që ta kuptonin këtë parim, dhe morën dëshmi vetjake shpirtërore se ishte i drejtë për ta në atë kohë.

Martesa me shumë gra që u praktikua zyrtarisht për gati 50 vjet, ishte gjithmonë diçka që njerëzit mund të zgjidhnin ta bënin ose jo. Studiuesit ende po përpiqen të përcaktojnë se sa shenjtore të ditëve të mëvonshme në moshë të rritur u përfshinë njëmend në martesë me shumë gra, por ne e dimë se përgjithësisht, ishte një pakicë e shenjtoreve. Dhe e dimë se shumë prej tyre ishin anëtarët më të përkushtuar, më të vendosur të Kishës sonë. Në vitin 1890, Presidenti Uillford Udraf (1807–1898) nxori një manifest që i jepte fund praktikës së martesës me shumë gra. Dhe kur disa njerëz dëgjuan për këtë manifest, u lehtësuan. Martesa me shumë gra kishte qenë e rëndë për ta. Kur njerëz të tjerë dëgjuan për këtë manifest, u dërrmuan. Ata kishin sakrifikuar kaq shumë dhe kishin dëshmi për këtë parim.

Disa anëtarë të Kishës pyetën veten se çfarë do të thotë praktika e martesës me shumë gra e së shkuarës për jetën tjetër. Udhëheqësit e Kishës na kanë mësuar se martesë me shumë gra nuk është e nevojshme për ekzaltim ose për lavdinë e përjetshme. Ndonëse unë vetë jam mirënjohëse që monogamia është rregulli dhe që martesë me shumë gra është përjashtimi, unë nuk i nëpërkëmb dëshmitë dhe bindjen e nderuar të paraardhësve tanë shpirtërorë që e ushtruan këtë parim. Ata po tregohehin të bindur dhe kishin dëshmi që ajo ishte e drejtë.

Tempulli dhe Besëlidhjet

Në Kirtland, Ohajo, një nga ngjarjet e pabesueshme që ndodhën, ishte ndërtimi dhe përkushtimi i Tempullit të Kirtlandit. Lutja përkushtuese, të cilën Jozefi e mori me anë të zbulesës, shfaqet te seksioni 109 të Doktrina e Besëlidhje. Në atë lutje, ai i kërkoi Zotit ta pranonte punën dhe sakrificën e shenjtoreve për ndërtimin e tempullit.

Një javë pas përkushtimit të tempullit, Jozef Smithi dhe Oliver Kauderi patën një vegim tjetër. Kjo ndodhi për Pashkën e krishterë, e cila ishte gjithashtu edhe Pashka judease. Zoti erdhi në vegim dhe e pranoi shtëpinë. Ai u tha shenjtoreve se ata duhet të gëzoheshin që e kishin “ndërtuar këtë shtëpi për emrin tim” (Doktrina e Besëlidhje 110:6). Pasi u mbyll ai vegim, u shfaqën tre profetë të lashtë: Moisiu, i cili rivendosi çelësat për mbledhjen e Izraelit nga katër anët e tokës; Eliasi që dorëzoi periudhën e kujdestarisë së ungjillit të Abrahamit; dhe Elija, i cili rivendosi çelësat e fuqisë vulosëse (shih Doktrina e Besëlidhje 110:11–16).

Rivendosja e atyre çelësve ishte absolutisht thelbësore për t'i përmbushur qëllimet e Zotit. Neve nuk na nevojitet vetëm Libri i Mormonit, por edhe ata çelësë e ato ordinanca tempulli. Ata çelësë nuk kanë qenë kurrë më të rëndësishëm se sot.

Kam vënë re se kur njëri nga Dymbëdhjetë Apostujt thirret si profeti, zemra e tij kthehet drejt ordinancave të tempullit në një mënyrë shumë dramatike. Pata privilegjin të isha në përkushtimin e Tempullit të Navusë me Presidentin Gordon B. Hinkli (1910–2008). Më kujtohet se sa thellësisht i prekur ishte ai që ky tempull ishte ndërtuar dhe sa e rëndësishme ishte

për të që t'u sillte tempuj shenjtore. Presidenti Tomas S. Monson (1927–2018) e vazhdoi atë përpjekje dhe mori të njëjtin frymëzim nga qielli që mori Presidenti Hinkli. Dhe e kemi parë atë frymëzim në një mënyrë dramatike te Presidenti Nelson. Manteli i profetit është hedhur mbi të dhe atij i është përforcuar ndjesia e çmuarjes së ordinancave të tempullit.

Një nga mesazhet e tij të para si President i Kishës ishte që të nxiste njerëzit të shkonin në tempull, të merrnin ordinancat e tyre dhe të qëndronin në shtegun e besëlidhjeve. Menjëherë pas kësaj, ai tha se nëse për çfarëdolloj arsyeje dikush është larguar nga shtegu i besëlidhjeve, ai duhet të kthehet në atë shteg.³

Si i bekoi puna në tempull shenjtoret e hershëm të ditëve të mëvonshme?

Nga Met Grou

Kur vdiq Jozef Smithi, muret e Tempullit të Navusë ishin më pak se gjysmë të përfunduara dhe shpejt Presidentit Brigham Jang (1801–1877) iu bë e qartë se shenjtoret do të dëboheshin përsëri. Prandaj ai e pyeti Zotin: “A duhet të rrimë dhe ta përfundojmë tempullin duke e ditur se do të na duhet ta braktisim pothuajse menjëherë sapo të mbarohet, apo duhet të ikim tani?” Përgjigjja i erdhi qartësisht: “Qëndroni” (shih Brigham Young diary [ditarin e Brigham Jangut], 24 janar 1845, Church Archives; Ronald K. Esplin, “Fire in His Bones”, *Ensign*, mars 1993, f. 46). Ordinancat e dhurimit [indaumentit] dhe të vulosjes ishin kaq të rëndësishme, sa që shenjtoreve u nevojitej të qëndronin.

Dhe kështu gjatë vitit të ardhshëm ata dhanë gjithçka kishin për tempullin. Nga fundi, shtëpitë e tyre po digjeshin përreth Navusë dhe shenjtoret po përgatiteshin të shkonin drejt perëndimit ndërkohë që po e përfundonin tempullin. Në dhjetor të vitit 1845, tempulli kishte përfunduar aq sa shenjtoret të mund të përkushtonin një pjesë të tij, t'u jepnin dhurimet atyre që ishin të denjë dhe t'i vulosnin bashkëshortët dhe bashkëshortet me njëri-tjetrin.

Gjatë muajve vijues, ata punuan pa reshtur për ta përgatitur çdokënd shpirtërisht për atë udhëtim të madh drejt perëndimit. Për mua, është diçka e thellë dhe e shenjtë që jam vulosur nga po e njëjta fuqi me bashkëshorten, fëmijët, prindërit e mi dhe brezat që janë larguar përpara nesh, dhe brezat që nuk kanë lindur ende. Kjo është ajo që ka bërë të mundur Rivendosja.

A mund të tregoni një ngjarje nga Rivendosja që jua ka forcuar dëshminë?

Nga Kejt Hollbruku

Më kujtohet historia e përpjekjes së Ema Smithit për t'i shpëtuar përndjekjes në Misuri. Lumi Misisipi që i ngrirë vetëm pjesërisht – jo mjaftueshëm sa të mund të udhëtonte mbi të një karrocë me njerëz dhe zotërimet e tyre. Është një lumë i gjerë dhe ishte i rrezikshëm për t'u kaluar. Ema kishte një fëmijë gjashtëvjeçar që po kapej te njëra anë e fundit të saj, një tetëvjeçar në anën tjetër, një fëmijë dyvjeçar në një krah dhe një foshnjë në krahun tjetër.

Kunata e njërit prej shkruesve të Jozefit kishte qepur disa trasta prej pambuku që kapeshin rreth belit. Brenda atyre trastave poshtë fundit, Ema mbartte kopjen e vetme të përkthimit të Biblës prej Jozef Smithit, për të cilin ai kishte punuar prej muajsh. Me dokumentet dhe fëmijët e vet ajo i hodhi hapat njëri pas tjetrit përmes atij lumi të ngrirë, duke shpresuar se nuk do të binte brenda.

Për mua, kjo është shenja e përkryer e guximit dhe besimit – që kur nevojitet të bësh diçka për atë që beson, thjesht ecën përpara duke i hedhur këmbët njëra pas tjetrës.

“Merrni Zemër”

Shumë prej jush kanë sprova dhe mundime. Një pjesë e tyre vjen ngaqë ka liri të zgjedhjes. Një pjesë e tyre vjen ngaqë ka një kundërshtar. Por ju nevojitet të dini se ne kemi një Atë të dashur në Qiell dhe se Shlyerja e Jezu Krishtit mund të na bekojë në mënyra që ndoshta nuk i kuptojmë tërësisht.

Disa historianë thonë se numri i shenjtoreve që u arratisën nga Misuri drejt Navusë gjatë dimrit të vitit 1838–1839, ishte te 8000 persona. Ishte dimër. Ku ishte Jozefi? Ishte në burgun e Libertisë, zemërthyer për atë që po përjetonin shenjtoret. Ai ndihej si i braktisur.

Në ato rrethana të pasigurta, ai mori disa nga shkrimet e shenjta më të bukura – seksionet 121, 122 dhe 123 të Doktrina e Besëlidhje. Ato janë domethënëse. Shpresoj që t’i lexoni. Libri *Shenjtoret* ka një rrëfim të shkurtër të kësaj ngjarjeje:

“Jozefi bëri thirrje në emër të shenjtoreve të pafajshëm. ‘O Zot’, u përgjërua ai, ‘për sa kohë do t’i vuajnë ata këto gabime dhe shtypje të paligjshme, përpara se zemra jote të zbutet ndaj tyre?’

‘Biri im, paqe i qoftë shpirtit tënd’, u përgjigj Zoti. ‘Fatkeqësia jote dhe mjerimet e tua do të jenë veçse një çast i shkurtër; Dhe atëherë, në qoftë se i duron mirë ato, Perëndia do të të lartësojë nga lart; ti do të triumfosh mbi gjithë armiqtë e tu.’

Zoti e siguroi Jozefin se Ai nuk e kishte harruar. ‘Në qoftë se edhe grykat e ferrit do ta shqyejnë gojën për ty’, i tha Zoti Jozefit, ‘dije, biri im, se gjithë këto gjëra do të të japin përvojë dhe do të jenë për të mirën tënde.’

Shpëtimtari ia kujtoi Jozefit se shenjtoret nuk mund të vuanin më shumë sesa kishte vuajtur Ai. Ai i donte dhe mund t’i jepte fund dhembjes së tyre, por përkundrazi, Ai

zgjodhi ta vuante fatkeqësinë me ta, duke mbartur hidhërimin dhe pikëllimet e tyre si pjesë e flijimit të Tij shlyes. Kjo lloj vuajtjeje e mbushi Atë me mëshirë, duke i dhënë fuqi për t’i ndihmuar e rafinuar të gjithë ata që ktheheshin tek Ati në sprovat e tyre. Ai e nxiti Jozefin të mos dorëzohej dhe premtoi se nuk do ta braktiste kurrë.”

Plaku Hibër C. Kimball (1801–1868) kishte menduar se gjykatësit e Gjykatës së Lartë të Misurit do ta linin të lirë Jozefin, por ata vendosën të mos e lironin. Hibëri u kthye në burgun e Libertisë dhe, ngaqë nuk e lejuan të hynte në birucë, ia dha lajmin e keq Jozefit duke thirrur nga larg.

Jozefi ishte i dashur dhe miqësor me të. “Merr zemër”, i tha ai. Më pas e udhëzoi Hibërin që t’i “largonte të gjithë shenjtoret sa më shpejt të ishte e mundur”⁴.

Ka një mësim për ju nga ky rast: merrni zemër pavarësisht nga sfidat tuaja. Nëse disa gjëra të caktuara ju tundojnë, largohuni prej tyre. Mbështetuni te Fryma e Shenjtë. Shembulli i Jozefit në burgun e Libertisë dhe i shenjtoreve që po arratiseshin nga Misuri drejt Navusë, janë shembuj të mrekullueshëm të forcës dhe besimit të Zoti Jezu Krisht.

Si Apostull, unë jap dëshmi për Jezu Krishtin. Unë jam një dëshmitar i sigurt i natyrës së Tij hyjnore. Dua që ta dini se Ai e udhërrëfen dhe drejton Kishën në një mënyrë që do të na bekojë ne të gjithëve. Ju dëshmoj se Ai jeton. ■

Për ta parë të plotë takimin shpirtëror, shkoni te devotionals.ChurchofJesusChrist.org.

SHËNIME

1. Këto burime mund të gjenden te history.ChurchofJesusChrist.org.
2. Shih Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), f. 327.
3. Shih Rasëll M. Nelson, “Teksa Ecim Përpara së Bashku”, *Liahona*, prill 2018, f. 7.
4. Shih *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days, Vëll. 1, The Standard of Truth: 1815–1846* (2018), f. 389–390; saints.ChurchofJesusChrist.org.

Përfytyrimi për Pionierët në Indi

Nga Taunalin Radhërfordi

Profesoreshë e jashtme për Edukimin Fetar, Universiteti "Brigam Jang"

Takimi me anëtarët pionierë të Kishës në Indi e ka ndryshuar mënyrën se si i përfytyroj pionierët.

“S a herë që mendoj për pionierët”, siç thotë kënga e Fillores, “mendoj për gra e burra trima”¹. Historitë e pionierëve shenjtore të ditëve të mëvonshme, të cilët i ndriçuan shtigjet e besimit, më kanë frymëzuar gjithnjë. Kur sapo isha bërë nënë, historitë e grave pioniere më kujtonin bekimet e mia të ditëve të mëvonshme. Unë munda të lind fëmijë në spital e jo në një karrocë dore!

Përkufizimi i pionierit si “dikush që shkon përpara për të përgatitur ose hapur udhën që do të ndjekin të tjerët”², i përshkruan pionierët

shenjtore të ditëve të mëvonshme në shtigje me karro dhe karroca dore duke u mbledhur në Sion. Por ajo gjithashtu përshkruan pionierë të kohës sonë dhe shtigjet e besimit që ata i çajnë anembanë botës.

Kur të pestë fëmijët e mi u regjistruan në shkollë, fillova studimet pasuniversitare për historinë e besimeve fetare. Zgjodha të bëja kërkime për Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme në Indi si temën e tezës së doktoratës sime. Kërkimi im në Indi e ka ndryshuar mënyrën se si i përfytyroj pionierët.

Në Banglorë u themelua një mision në vitin 1993 dhe së shpejti këtu do të ndërtohet një tempull.

Shtyllat e Kishës

Vite më parë, kur isha studente kolegji në vitin 1986, kisha udhëtuar për në Azinë Jugore me Ambasadorët e Rinj të Universitetit “Brigam Jang”. Ishte një përvojë që ma ndryshoi jetën, e cila përfshinte kalimin e një dite në Kalkutë (që tani quhet Kolkata) me Nënë Terezën. Ishte po aq emocionuese të takoja shenjtorët e ditëve të mëvonshme që ishin pionierë të kohës sonë në Indi dhe Sri-Lankë.

Njëri nga këta anëtarë ishte Raxh Kumari, i cili e gjeti Kishën kur shkoi në një shfaqje të Ambasadorëve të Rinj të UBJ-së në vitin 1982. Kur e takuam, ai sapo ishte kthyer nga misioni që kishte bërë në Fresno, Kaliforni, SHBA. E mbante ende etiketën e emrit si misionar dhe vazhdonte t'i jepte mësim kujtdo që e dëgjonte në Delhi. Raxhi ishte një prej pothuajse 600 anëtarëve në Indi në atë kohë, por mua m'u duk si një shenjtor i vetëm i ditëve të mëvonshme në një det me qindra milionë njerëz.

Në vitin 1986 takova Raxh Kumarin pas misionit të tij. Ende duke e mbajtur etiketën e emrit si misionar, ai e përhapi ungjillin te kushdo që e dëgjonte.

Suvarna dhe Sarala Katuka, vëlla e motër, u bashkuan me Kishën në vitin 1984 dhe më vonë shërbyen në mision.

U frymëzova nga shembulli i Raxh Kumarit kur zgjedha të shërbeja në një mision. Raxhi ndriçoi një shteg besimi edhe që disa nga misionarët e parë, të cilët ishin indianë vendës, të shërbenin në vend. Suvarna Katuka dhe shokët e tij misionarë kishin marrë njëfarë trajnimi misionar në Çenai. Presidenti i tyre i misionit, i vendosur në Singapor, e caktoi Raxhin që t'u jepte atyre trajnim shtesë në Delhi.

Suvarna Katuka kujton se si ndryshoi puna e tyre misionare për shkak të shembullit dhe trajnimit të Raxh Kumarit. Ata qenë në gjendje t'i zëvendësonin ndjenjat e frikës me besim e guxim më të madh. Suvarna shpjegoi: “Ajo ishte koha kur mendoj se filloi kthimi im i vërtetë në besim. E ndjeva Frymën e Shenjtë dhe ajo ishte koha kur vendosa të ndihmoja që të ndërtohet mbretëria këtu në Indi.”³

Suvarna ishte bashkuar me Kishën në Raxhamundri. Ai, së bashku me pesë vëllezër e një motër, u pagëzua në vitin 1984. Ditën e pagëzimit, Suvarna u shugurua prift dhe u veçua si këshilltar i dytë në presidencën e degës. Atij gjithashtu iu premtua në një bekim se, po të qëndronte besnik, do të ishte një “shtyllë e Kishës në Indi”.

Motra e Suvarnës, Sarala shërbeu në një mision gjithashtu. Përpara se të largohej, ajo e njohu shoqen e saj Suarupën me ungjillin. Kur Suvarna u kthye nga misioni, ai u bekua nga puna misionare e së motrës dhe u martua me Suarupën. Ajo degë e vogël në Raxhamundri tani është

Misionarët Kandavalli, Sherma, Katuka dhe Raxhu.

Familja e Elsi dhe Eduin Dharmaraxhusë ditën që u pagëzuan.

Shërbimi i
përkushtuar i
shumë anëtarëve
të Kishës në Indi i
ka bërë ata vërtet
shtylla të Kishës.

bërë kunj. Shumë misionarë të kthyer nga Raxhamundria janë bërë udhëheqës brenda Kishës në të gjithë Indinë.

I takova fëmijët e Suvarna dhe Suarupa Katukës teksa jepja mësim në UBJ në vitin 2014. Xhosh Katuka e kishte përfunduar kohët e fundit shërbimin në një mision në Bangalorë, Indi, dhe motra e tij Timna sapo kishte marrë thirrjen në të njëjtin mision. Kur e pyeta Timnën dhe Xhoshin a e njihnin Raxh Kumarin, ata thanë: "Po, ai është ungji ynë!" Raxh Kumari qe martuar me Saralën.

I jam mirënjohëse familjes Katuka që më njohu me disa pionierë të tjerë teksa më ndihmonin të udhëtoja nëpër Indi. Shumë prej tyre e gjurmojnë shtegun e tyre prapa në kohë të dashuria dhe shembulli i familjes Katuka. Në njëfarë pike, Suvarna dhe Suarupa patën mundësinë të emigronin drejt Kanadasë. Por ata e refuzuan sepse ndien se Zoti kishte nevojë që ata të qëndronin në Indi dhe ta ndërtonin mbretërinë e Perëndisë atje. Shërbimi i tyre i përkushtuar i ka bërë ata vërtet shtylla të Kishës.

Anëtarët Pionierë në Bengaluru dhe Hajderabad

Gjatë gjysmës së fundit të shekullit të 20-të, Kisha është vendosur në qytete të ndryshme në Indi nëpërmjet anëtarëve pionierë.⁴ Çdo histori, dëshmon se Zoti i ka udhëhequr njerëzit për tek ungjilli i rivendosur.

Majkëll Enthëni, një anëtar pionier në Bangalorë (tani Bengaluru), u lidh mrekullisht me një anëtar të Kishës në vitin 1970. Kur Deluin Pondi, një peshkop në Jutë, shkoi te një fizioterapist për dhembje shpine, ai pa një artikull reviste në zyrën e fizioterapistit për një organizatë jofitimprurëse që financonte studentë në Indi. Ai ndjeu një dëshirë të fuqishme për të përkrahur ekonomikisht një nga këta studentë. Kjo çoi në një letërkëmbim anonim 10-vjeçar që kulmoi kur familja Pond u lidh me Majkëllin dhe i tregoi atij për ungjillin. Majkëlli u pagëzua në vitin 1981 dhe shërbeu në një mision në Solt-Lejk-Siti në vitin 1982. Ai u kthye në shtëpi më herët për shkak se nëna e tij u sëmur rëndë, kështu që i shërbeu tre muajt e fundit të misionit të tij në Bangalorë, ku ai u dha mësim

Deluin Pondi (në qendër) e njohu Majkëll Enthënin me Kishën në vitin 1981.

Hajderabadi, një qytet me mbi 8 milionë njerëz dhe vendi i kunjit të parë në Indi.

disa prej shokëve të tij dhe të tjerëve që u bënë anëtarë të degës së parë atje.⁵ Tani planet janë në udhë e sipër për ta ndërtuar një tempull në Bengaluru.

Elsi dhe Eduin Dharmaraxhu u bashkuan me Kishën në Samoa dhe u thirrën nga Presidenti Spenser W. Kimball që të ktheheshin në shtëpinë e tyre në Hajderabad si misionarë në familjen e tyre. Në vitin 1978, u pagëzuan 22 pjesëtarë të familjes së Elsit dhe Eduinit dhe nga ky fillim u organizua kunji i parë në vend në Hajderabad në vitin 2012.⁶

Anëtarët e Kunjit të Hajderabadit sot e përfytyrojnë veten si pionierë të ditëve të mëvonshme. Kremtimet e Ditës së Pionierëve në kunjin e tyre kanë përkujtuar shtegtimin e pionierëve të hershëm si dhe udhëtimet e pionierëve të kohës sonë. Kremtimet e tyre kanë përfshirë vallëzime në shesh, ngjitje përkujtuese në mal e madje edhe udhëtime me karroca dore.

Në kremtimin e tyre të vitit 2014 të Ditës së Pionierëve, ata vendosën blloqe akulli në një rresht pas kishës dhe i ftuan anëtarët që t'i hiqnin këpucët e të ecnin nëpër akull, duke menduar se si i kaluan lumenjtë e ngrirë pionierët e hershëm. Në përfundim të kremtimit të tyre,

anëtarët e kunjit të Hajderabadit u nxitën që ta kujtonin frymën e pionierëve të hershëm dhe se “të gjithë ata janë pionierë për familjet e tyre”⁷.

Ata gjithashtu dëgjuan Xhon Santosh Muralën, që në atë kohë shërbente në presidencën e misionit, të fliste rreth mënyrës se si tetoja e tij Elsi dhe ungji Eduin Dharmaraxhu erdhën në Hajderabad për t’ia mësuar familjes së tyre ungjillin. Xhoni ishte më i riu në moshë nga 22 anëtarët pionierë që u pagëzuan në vitin 1978.

Kur e vizitova Hajderabadin në vitin 2014, Xhon Murala më tregoi historinë e tij dhe një pjesë të madhe të historisë së Kishës që e kishte mbledhur me zell. Ai gjithashtu më njohu me bashkëshorten e tij, Anapurnën, e cila më tregoi një nga historitë më të fuqishme të pionierëve të ditëve të mëvonshme që kam dëgjuar ndonjëherë.

Anapurna ishte 12 vjeçe në vitin 1991, kur vëllai i saj Mërthi e mësoi ungjillin nga dy misionarë në Hajderabad. Prindërit e Anapurnës nuk

Anapurna dhe Xhon Murala, të cilët ishin anëtarë pionierë në Hajderabad, tregohen këtu duke ndihmuar në një vënie në skenë të udhëtimit të karrocave të dorës dhe në ditën që u vulosën në Tempullin e Hong-Kongut.

Anëtarët e kunit të Hajderabadit përkujtojnë Ditën e Pionierëve nëpërmjet këngës, vallëzimit e madje udhëtimeve me karroca dore.

Qendra e kunit e Kunit të Hajderabadit në Indi, organizuar në vitin 2012 nga Presidenti Dallin H. Ouks.

Anëtarët e Kishës në Indi e përfytyrojnë veten si pionierë për familjet e tyre ndërsa ngulmojnë tek të jetuarit e ungjillit.

ia lejuan asaj t'i dëgjonte misionarët ose të shkonte në kishë. Megjithatë, Mërthi i dha asaj të lexonte një Libër Mormoni dhe një varg të vazhdueshëm leximesh të Kishës. Për shtatë vjet, Anapurna e studioi ungjillin vetë dhe fitoi një dëshmi të fortë për vërtetësinë e tij. Ajo ëndërronte të pagëzohej, të shërbente në një mision dhe të martohej në tempull, por nuk kishte leje nga prindërit.

Anapurna u përball me një vendim të vështirë në jetën e saj kur u njoh me Xhon Muralën. Xhoni kishte qëndruar i fortë në dëshmi që nga pagëzimi i tij në vitin 1978, dhe po kërkonte një anëtare të Kishës me të cilën të martohej. Pas një takimi shumë të shkurtër ku Anapurna dha dëshminë e saj për ungjillin, Xhoni u bind se kishte takuar bashkëshorten e tij të ardhshme. Anapurna e dinte se, po të martohej me Xhonin, do të kishte mundësi të pagëzohej dhe të vulosej në tempull një ditë. Megjithatë, pothuajse në të njëjtën kohë, prindërit e Anapurnës po planifikonin ta martonin atë me shkuesi.

Anapurna mori vendimin e vështirë që të largohej nga shtëpia dhe të martohej me Xhonin. Ajo ndjeu se kjo ishte mënyra e vetme që të mund të bashkohej me Kishën. Ajo tha se që "plotësisht zemërthyer" që i la prindërit. Por edhe sot ajo pohon: "Për shpëtimin e të gjithëve, . . . për pasardhësit e mi dhe për prindërit e mi e paraardhësit e tyre, për të bërë punën e tyre në tempull, m'u desh ta hidhja atë hap"⁸.

Xhoni dhe Anapurna janë mirënjohës që tani prindërit e saj e kanë pranuar martesën e tyre. Shumë anëtarë në Indi kanë bërë sakrifica, njësoj si pionierët e hershëm, që të bëheshin anëtarë të Kishës. Prapëseprapë këta shenjtorë kanë shkuar përpara me besim sepse e përfytyrojnë veten si pionierë dhe hallka lidhëse bashkuese për familjet e tyre në të dyja anët e velit. I çmoj fort historitë e shumta të besimit, sakrificës dhe guximit që kam dëgjuar nga anëtarët që ndriçojnë shtigje në zona të reja ku shkon ungjilli. Mendoj ende për pionierët që

Paraqitje artistike e Tempullit të Bengalurus në Indi. Kompleksi do të përfshijë gjithashtu një shtëpi mbledhjesh, një qendër shpërndarjeje, zyra të Kishës dhe vendstrehim për frekuentuesit e tempullit.

tërheqin karroca dore dhe kalojnë lumenj të akullt, por tani mundem t'i përfytyroj pionierët e kohës sonë në Indi dhe në të gjithë botën.

Në fund të fundit, të gjitha shtigjet e pionierëve janë ndriçuar nga individët që kanë ndjekur gjurmët e hapave të Shpëtimtarit Jezu Krisht. Në Dhiatën e Re, Krishti quhet “realizuesi i shpëtimit [tonë]” (shih Hebrenjve 2:10, te Bibla në anglisht është pionieri). Jezu Krishti e ka përgatitur udhën që ne të kthehemi te shtëpia jonë qiellore. Pionierët e vërtetë e ndjekin Krishtin dhe na drejtojnë tek Ai, i cili po e udhëheq këtë mrekulli dhe çudi në ditët e mëvonshme. ■

SHËNIME

1. “Whenever I Think about Pioneers”, *Children’s Songbook*, f. 222–223.
2. *Oxford English Dictionary* (1971), “Pioneer”. Shih edhe Thomas S. Monson, “Led by Spiritual Pioneers”, *Liahona*, gusht 2006, f. 3.
3. Suvarna Katuka, histori gojore e treguar në intervistë me Taunalyn Rutherford, maj 2014, Delhi, Indi.
4. Shumë nga historitë e pionierëve nga India mund të gjenden te pjesa Church History [Historia e Kishës] e programit Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit] nën emërtimin “Global Histories”.
5. Shih “A History of the Church in India,” përm. Jerry C. Garlock (e pabotuar, 1995), f. 49–50.
6. Shih “I Will Establish a Church by Your Hand”, history.ChurchofJesusChrist.org.
7. Shih “Hyderabad Stake Pioneer Day Activity”, lds.org.in/hyderabad-stake-pioneer-day-activity.
8. Anapurna Guru Murala, histori gojore e treguar në intervistë me Taunalyn Rutherford, Hajderabad, Indi, 7 maj 2014. Shih edhe Rochelle Welty dhe Jan Pinborough, “God Had His Own Plans for Me”, *Liahona*, prill 2003, f. 30–32.

Nga Trevis Iuelli

Disa vjet më parë, po ndiqja një bashkëbisedim në mjetet shoqërore të komunikimit midis dy prej ish-shokëve të mi të misionit. Këta ishin burra që i doja dhe i respektoja.

Ata po diskutonin pyetje që ata kishin rreth Kishës dhe doktrinës së saj. Shpejt u bë e qartë se të dy ishin larguar nga Kisha. Kjo më shtangu dhe më shqetësoi. Nuk kisha dëgjuar kurrë për disa nga gjërat për të cilat ata po diskutonin. Ndjeva se duhet të dija a ishin sado-pak të vërteta këto gjëra. Kështu që fillova të kërkoj rreth argumenteve të atyre që kishin shqetësime rreth Kishës.

Disa nga gjërat që lexova gjatë dy viteve pasuese, më shtynë të vë në pikëpyetje gjithçka rreth Kishës. Disa një-rëz që e kalojnë këtë, ndihen të trishtuar. Ata vajtojnë për humbjen e besimit të tyre. Unë u inatosa. Ndjeva se Kisha më pati mashtruar. Nuk isha i sigurt se çfarë ishte e vërtetë apo kujt mund t'i mirëbesoja.

E pata të vështirë të shkoja në kishë. Kërkova të

lirohesh nga thirrja ime. Marrëdhënia ime me bashkë-shorten time Sheri dhe me familjen time ishte e nderë. Vazhdova të shkoja në kishë, por ishte vërtet thjesht sa për sy e faqe dhe për t'u përpjekur ta mbaja familjen time së bashku. Jeta ime ishte rrëmujë. Nuk mund ta ndieja Shpirtin dhe fillova të dyshoj nëse e kisha ndier ndonjëherë me të vërtetë Frymën e Shenjtë.

Kur fëmija im më i madh, Kajsoni, po largohej për në misionin e tij, unë hodha një re të zymtë mbi atë që duhej të kishte qenë një ngjarje e gëzueshme. Pas dy vjetësh, pjesa më e madhe e familjes sime e dinte se çfarë po kaloja. Kur të gjithë ata shkuan në tempull me Kajsonin për herën e tij të parë, unë nuk isha aty.

Gjatë gjithë kësaj, u ndjeva shumë i vetmuar.

Përkrahje Kudo rreth Meje

Një ditë, vëllezërit e mi u mbledhën për të folur me mua rreth asaj që po kaloja. Nuk e mbaj mend vërtet se

Kur u Ndjeva i Mashtruar rreth Kishës

Pse u largova. Dhe pse u ktheva.

çfarë thanë ata, por e dija që u bë nga dashuria. Ndërsa folëm, fillova të kuptoj se çfarë më mungonte. Kjo u bë katalizatori për ndryshim. Duhet ta kisha shuguruar unë Kajsonin si plak në priftëri. Duhet ta kisha shoqëruar unë atë nëpër tempull. Duhet t'ia kisha dhënë unë bekimin e një ati para se të largohej. Ato çaste më të rëndësishme në jetën e tij kishin si qëllim që të isha unë aty, jo dikush tjetër. Mbaj mend që e pyeta veten: “Çfarë po bëj?”

Pak kohë më pas, një mik i mirë u ndje i frymëzuar që të më njihnte me një anëtar të presidencës së kunjit të tij. Ky burrë i mirë e dëgjoi me kujdes historinë time dhe dukej se e dinte se çfarë do të thoja përpara se ta thoja. Biseduam për orë të tëra. Historia ime, pyetjet e mia, lojka ndaj së cilës isha ekspozuar, ishin kaq të ngjashme me atë që të tjerë i kishin treguar atij. Unë fillova të kuptoj se kishte përgjigje të arsyeshme për shumë prej shqetësimeve të mia dhe se shumë prej pyetjeve të mia, edhe

pse ishin të singerta, qenë mbjellë nga njerëz që kishin për qëllim të dëmtonin besimin.

A u zgjidhën menjëherë të gjitha pyetjet dhe shqetësimet e mia? Jo, sigurisht që jo. Por zemra ime u zbut mjaftueshëm që të kuptoja një të vërtetë të madhërishtme: pyetjet janë një gjë e mirë, por disa pyetje janë më të rëndësishme sesa të tjerat.¹ A ia vlente të humbisja familjen time dhe qëndrimin tim para Perëndisë për disa pyetje pa përgjigje? Kur u përqendrova së pari te pyetjet që ishin më të rëndësishme, dhe kur e vura Perëndinë sërish në vend të parë në zemrën time, fillova të gjej përgjigje që më siguruan se po kthehesha në shtegun e duhur.

Presidenti i kunjit dhe peshkopi im më erdhën gjithash-tu në ndihmë. Ata qenë një ndihmë e madhe për mua dhe Sherin gjatë disa çasteve të errëta. Ata kurrë nuk hoqën dorë. Ata dhe familja ime në të dyja anët e velit qenë mjet për të më ndihmuar. Unë e di se Ati Qiellor na njeht dhe na do. Ai vë njerëz në shtegun tonë kur ne kemi nevojë

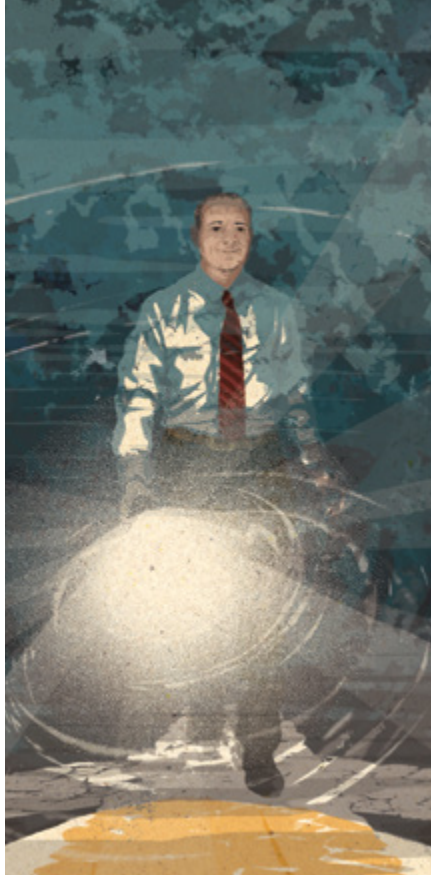
për ta. Ne thjesht duhet të jemi të gatshëm që ta pranojmë ndihmën e tyre.

Çfarë të Bësh nëse Je Ti

E di se ka të tjerë në botë që mund të jenë duke kaluar diçka të ngjashme. Mund të jeni ju ose dikush që e njihni.

E di se Shpëtimtari e themeloi Kishën e Tij me autoritetin për të siguruar ordinancat dhe besëlidhjet për të cilat kemi nevojë që të rikthehemi tek Ai. Satani është duke punuar me orar të zgjatur për ta diskredituar Kishën e Zotit, duke përdorur çfarëdo mjeti të mundshëm. Ngritja e pyetjeve dhe krijimi i dyshimeve është e lehtë. Kujtdo mund t'i ndodhë që të bjerë në kurthet e tij. Mbështetja tek informacioni dhe përgjigjet që japin të tjerët, mund të jetë shumë më e lehtë sesa të bëjmë punën dhe ta zbulojmë të vërtetën vetë “me anë të studimit dhe gjithashtu me anë të besimit” (Doktrina e Besëlidhje 88:118; theksimi i shtuar). Por përfundimisht, kjo është ajo që Perëndia kërkon.

Nëse po mundoheni me pyetje ose dyshime rreth Kishës ose rreth besimit tuaj, ju nuk do ta gjeni të vërtetën duke lexuar ditarë në rrjet ose duke

Kur u përqendrova së pari te pyetjet që ishin më të rëndësishme, dhe kur e vura Perëndinë sërish në vend të parë në zemrën time, fillova të gjej përgjigje që më siguruan se po kthehesha në shtegun e duhur.

dëgjuar transmetime nga ata që nuk bien dakord me Kishën ose janë larguar prej saj. Por ju gjithashtu me shumë gjasë nuk do të kënaqeni nga përgjigje të cekëta dhe mund të mos ju pëlqejë sugjerimi për t'i shtyrë përgjigjet për pyetjet tuaja për më vonë.

Unë mësova se nuk mund të jetojmë përherë me dritë të marrë hua, por në vend të kësaj ne duhet të kthehemi te Perëndia, që është burimi i gjithë dritës dhe së vërtetës (shih Doktrina e Besëlidhje 93:26). Ne duhet ta studiojmë atë tërësisht në vetë mendjen tonë, por ne gjithashtu duhet ta pyetim Perëndinë a është e drejtë ajo që po mendojmë (shih Doktrina e Besëlidhje 9:8). Ne duhet të mësojmë vetë, ashtu siç bëri Jozef Smithi (shih Joseph Smith – Historia 1:20) dhe të jemi të duruar në kërkimet tona (shih Alma 32:41). Por të mësuarit me anë të besimit do të thotë që ne duhet ta vërtetojmë të vërtetën duke e jetuar atë (shih Gjoni 7:17; 1 Thesalonikasve 5:21).

Kur po studioja gjëra antagoniste ndaj Kishës, ndjeva sikur isha vërtet në mes të mjegullave të errësirës (shih 1 Nefi 8:23–24; 12:17). Kur u

PYETJET PA PËRGJIGJE KUNDREJT SIGURIVE DOKTRINORE

“Unë mund të jetoj me disa papërsosuri njerëzore, edhe midis profetëve të Perëndisë – kjo është e pritshme te qeniet e vdekshme. Mund të jetoj me disa zbulime shkencore të pretenduara në kundërshtim me Librin e Mormonit; koha do t'i korrigjojë ato. Dhe mund të jetoj me disa paradokse historike në dukje; ato janë të parëndësishme në tablonë e plotë të së vërtetës. Por unë nuk mund të jetoj pa të vërtetat doktrinale dhe ordinancat e rivendosura nga Jozef Smithi, nuk mund të jetoj pa priftërinë e Perëndisë për të bekuar familjen time dhe nuk mund të jetoj pa e ditur se bashkëshortja ime dhe fëmijët e mi janë vulosur me mua për përjetësinë. Kjo është zgjedhja me të cilën përballemi – disa pyetje pa përgjigje në një anë, kundrejt një morie sigurish doktrinale dhe fuqisë së Perëndisë në anën tjetër.”

Plaku Ted R. Kallister, po shërbente në Presidencën e Të Shtatëdhjetëve kur dha bisedën vijuese: “Cili Është Projekti i Kishës së Krishtit?” (takim shpirtëror i Sistemit Arsimor të Kishës për të rinjtë në moshë madhore, 12 janar 2014), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.

kapa pas fjalës së Perëndisë dhe e bëra hapin e parë drejt Tij, ajo ishte gjithçka që i nevojitej Atij për të dërguar Shpirtin e Tij që të ma prekte zemrën.

A Mjafton Shpresa?

Pak javë pasi Kajsoni u largua për në misionin e tij, më vizitoi presidenti im i kunjit. I tregova se çfarë kishte ndodhur gjatë atyre javëve pasi vëllezërit e mi kishin folur me mua. I thashë se do të doja të merrja një rekomandim të ri tempulli. Ai më pyeti a mund t'u përgjigjesha siç duhet pyetjeve të rekomandimit. Unë rrëfeva: "President, nuk mendoj ende se mund të them që unë e di se Kisha është e vërtetë, por me të vërtetë shpresoj me gjithë zemrën time që të jetë. Dhe do ta jetoj jetën time në përputhje me atë shpresë. A mjafton kjo?"

Ai ndaloi për një çast dhe pastaj tha: "Trevis, ajo gjithmonë do të mjaftojë".

Ka disa gjëra që ende po pres që t'i kuptoj, por disa gjëra më janë bërë shumë të qarta. E di që Ati Qiellor më do. E di se mund të endemi dhe të mundohemi për njëfarë kohe. Por e di se nëpërmjet Krishtit, Shlyerjes së Tij dhe shpresës që ajo sjell, është e mundur që të rikthehemi në shtegun që na çon sërish tek Ai. ■

Autori jeton në Juitë, SHBA.

SHËNIM

1. Shih Lawrence E. Corbridge, "Stand Forever" (takim shpirtëror i Universitetit "Brigam Jang", 22 janar 2019), speeches.byu.edu

IDE PËR TË NDIHMUAR DIKË QË DONI

Ashtu si unë, shumë njerëz që kanë pyetje ose dyshime, ndiejnë se ata nuk e kanë vendin në Kishë. Por ne nuk mund t'ia lejojmë vetes që t'ua mbyllim derën atyre apo të tjerëve. Shpëtimtari i urdhëroi njerëzit e Tij të "vazhdoni[n] t'u shërbeni[n]" atyre sepse ne kurrë nuk e dimë se kur ata do të kthehen tek Ai dhe të shërohen (shih 3 Nefi 18:22–32).

Këtu janë pesë mënyra se si ne mund të vazhdojmë t'u japim shërbesë atyre që janë duke u përleshur me dyshimin, në mënyrë që ata të ndihen të mirëpritur, pavarësisht a zgjedhin apo jo që të kthehen.

1. **Vazhdoni t'i doni.** Gjatë gjithë mundimit tim unë ndjeva se isha vetëm. Sigurisht, Ati Qiellor nuk kishte hequr dorë nga unë dhe as familja ime apo udhëheqësit e Kishës. Fakti që e ndjeva dashurinë e Tij nëpërmjet tyre, më ndihmoi që të dija se mund të kthehesha.
2. **Vazhdoni t'i ndihmoni.** Dashuria për të tjerët nuk duhet të varet nga bindjet e tyre, pjesëmarrja e tyre në kishë, apo madje as nga ndjenjat që ata kanë për ne. Jezusi na kërkon të ndihmojmë më shumë sesa vetëm ata që janë tashmë në rrethin tonë (shih Mateu 5:46–47).
3. **Vazhdoni të shpresoni.** Ne agjërojmë, ne lutemi, ne vëzhgojmë dhe presim me durim dhe ne kurrë nuk heqim dorë nga shpresa. "Perëndia ka krijuar një mënyrë për ta shpëtuar secilin prej fëmijëve të Tij" (Henri B. Ajring, "Nipërve e Mbesave të Mia", *Liahona*, nëntor 2013, f. 71).
4. **Respektojeni lirinë e tyre të zgjedhjes.** Kini shpresë por respektojeni vendimet e tyre. Nuk ka pse t'i bindim ata apo të debatojmë për doktrinën me ta. Sikurse biri plëngprishës, shumë prej nesh kanë nevojë së pari për një ngjarje në jetë që të na i zbutë zemrat.
5. **Trajtojini ata me dinjitet, jo sikur janë të këqij.** Shmangini pohimet që janë gjykuese, kritikuese apo nënvleftësuese. Njerëzit e arsyeshëm mund të kenë bindje të ndryshme nga tonat dhe ne duhet t'u japim atyre të njëjtin respekt që shpresojmë se ata do të na japin neve.

Nuk mendoj ende se mund të them që unë e di se Kisha është e vërtetë, por shpresoj që është dhe do ta jetoj jetën time në përputhje me atë shpresë.

Ju i Doni, Ai i Shpëton

Ne u lutëm që zemrat e fëmijëve tanë të ndryshonin.

Më pas erdhi një kuptueshmëri e sikletshme (dhe çliruese).

Nga Krista Roxhers Mortenseni

Bashkëshorti im dhe unë i rritëm fëmijët tanë në ungjill. Ne bënim studim të shkrimeve të shenjta si familje çdo mëngjes, lutje familjare dhe mbrëmje familjare të përvajshme. Ne shkonim në kishë, e hanim darkën se bashku dhe shkonim me pushime si një familje. Fëmijët tanë merrnin pjesë rregullisht në tempull për të kryer pagëzime për të vdekurit, ata u diplomuan në seminar dhe dy prej tyre shërbyen në misionë.

Dhe më pas, në moshë madhore, ata filluan të shqyrtonin shtigje dhe ide që ishin të ndryshme nga gjërat që u kishim mësuar ne. Një nga një, fëmijët tanë ndaluan së marri pjesë në Kishë, derisa vetëm një nga pesë fëmijët tanë zgjodhi të vazhdonte të vinte. Ne derdhëm shumë lot për fëmijët tanë dhe pyetnim veten a kishim dështuar si prindër ose a kishte diçka që mund ta kishim bërë ndryshe.

Për një kohë të gjatë, ne iu lutëm Zotit që t'ua ndryshonte zemrat dhe më në fund, Zoti iu përgjigj lutjeve tona. Por jo në mënyrën që prisnim.

Në vend që thjesht t'ua ndryshonte zemrat fëmijëve tanë, Ai na tregoi se ne duhej ta fillo-
nim duke ndryshuar vetë zemrat tona. Ndër-
kohë që prindërit luajnë një rol të rëndësishëm në mësimdhënien ndaj fëmijëve të tyre, Ai na kujtoi se Jezu Krishti është Shpëtimtari dhe Gjykatësi i tyre.

Nga vendosmëria ime për t'i shpëtuar fëmijët e mi, kisha kaluar shumë orë duke u lutur, duke lexuar shkrimet e shenjta dhe duke shkruar në tempull, duke menduar se nëse do të bëja të gjitha gjërat e duhura, unë do të kualifikohesha për ndërhyrjen e Perëndisë – sikur në njëfarë mënyre veprimet e mia do ta shtynin Perëndinë ta nëpërkëmbte lirinë e tyre të zgjedhjes dhe t'i detyronte të besonin sikur-
se besoj unë.

Unë dhe bashkëshorti im dëshironim kaq shumë që t'i shpëtonim ata, por varianti ynë i shpëtimit dukej më shumë si bërje morali, bezdisje ose si shfaqje mosmiratimi ndaj zgjedhjeve të tyre, që përfundimisht çuan drejt grindjes. Ne e kuptuam që nga dëshpërimi ynë për t'i sjellë fëmijët tanë sërish [në kishë], ne në të vërtetë po i largonim ata. Sa më shumë që ata e ndienin gjykimin dhe zhgënjimin tonë, aq më shumë na shmangeshin.

Lutjet e mia u ndryshuan në një përgjërëm që vetë zemra ime të ndryshonte. E kuptova se arsyet për të cilat dëshiroja që fëmijët e mi të ndryshonin, vinin nga vendi i gabuar. U luta për më shumë dashuri. Unë gjithashtu u luta për t'i mposhtur ndjenjat e mia të turpit dhe të sikletit për arsye se familja ime nuk dukej si familjet e përsosura që miqtë e mi shfaqnin më mediat shoqërore me foto nga martesat e fëmijëve të tyre në tempull ose pagëzimet e nipërve dhe mbesa-ve të tyre.

Teksa iu ktheva Shpëtimtarit për shërim, zemra ime filloi të zbutej kundrejt fëmijëve të mi. E kuptova që t'i doja ata ashtu siç Ai i do, nënkuptonte se duheshin bërë disa ndryshime. Për Të, dashuria nuk ishte një metodë – ishte shtysa që drejtoi gjithçka që Ai bëri. Ai tha se Ai “nuk bën asgjë që nuk është për të mirën e botës; pasi ai e do botën” (2 Nefi 26:24).

Mirëbesimi në aftësinë e Shpëtimtarit për të bërë punën e Tij (shih 2 Nefi 27:20) më lejoi që të përqendrohesha te dhënia e dashurisë ndaj fëmijëve të mi dhe t'ia lija sërish Zotit shpëtimin në dorë. Kjo nuk nënkuptonte se hoqa dorë nga përpjekja për t'i ndihmuar ata, por kur dashuria për ta u bë forca shtytëse pas ndërveprimeve të mia me ta, ajo e ndryshoi mënyrën se si unë ndërveprojë.

Unë fillova t'i shoh ata nga një këndvështrim tjetër. Fillova të përqendrohesha te pikat e tyre të forta dhe talentet e tyre dhe fillova të shihja se sa njerëz dashamirës, bujarë, inteligjentë dhe të mirë ishin.

Bashkëshorti im dhe unë dëgjuaam më shumë dhe folëm më pak. Ne iu bëmë pyetje rreth jetës dhe interesave të tyre. Në vend të gjykitimit ne treguam kureshtje. E zëvendësuam kritikën dhe zhgënjimin me shprehje të dashurisë dhe fëmijët tanë mund ta ndienin se ajo dashuri ishte e çiltër.

Çfarë më Ndihmoi Mua

lutja

një lutje që zemra
ime të ndryshonte

këndvështrimi

të parit e fëmijëve të mi
nga një këndvështrim tjetër

dashuria

jo vetëm të flisni – dëgjoni

mirëbesimi

përpjekjet e mia janë në
ortakëri me përpjekjet
e Perëndisë

Shtëpia jonë u bë një vend ku ata mund të ndienin dashuri dhe pranim. Ata reshtën së fshehuri gjëra nga ne dhe filluan të ishin të ndershëm dhe të hapur për atë çka po ndodhte realisht në jetën e tyre. Ne u afuam më shumë.

Familja jonë është ende një punë në përparim e sipër, por tani fëmijëve tanë u pëlqen të vijnë në shtëpinë tonë dhe të kalojnë kohë me ne. Ata ndihen të sigurt në praninë tonë dhe, nëpërmjet dashurisë sonë, unë shpresoj që ata të mund ta ndiejnë dashurinë e Perëndisë për ta. Nuk e di nëse në këtë jetë ata do të rikthehen te gjërat që morën mësim kur ishin fëmijë, por unë e di se ata janë në duart e Shpëtimtarit. ■

Autorja jeton në Jutë, SHBA.

Ata i Lanë Mënjatë Sprovat e Tyre

Nga Natali Xhonsi, Jutë, SHBA

Atë ditë, Kendra, Brenti dhe Tajsoni qenë shembuj të vërtetë për dhënien e shërbesës si të Krishtit.

Ne të gjithë përjetojmë ngritje dhe ulje në jetë, por 2013-ta ishte një vit veçanërisht i vështirë për familjen tonë. Ne përjetuam shumë riparime të papritura dhe të kushtueshme të shtëpisë dhe automjeteve. Bashkëshorti im, Rajani, e humbi punën e tij dhe djali ynë më i vogël lindi me ndërlikime dhe iu desh të kalonte disa javë në pavionin e reanimacionit të të porsalindurve. Unë gjithashtu pata vështirësi me depresionin pas lindjes. Këto rrethana, të ndërthurura me të qenit prindër të katër fëmijëve të vegjël, na vunë në vështirësi financiarisht dhe emocionalisht.

Rajani gjeti punësim të ri, por ai punonte me orë të zgjatura dhe disa

herë ndodhej jashtë qytetit për javë të tëra. Djali ynë pesëvjeçar, Uesli, filloi të kishte ankth për babanë e tij, i cili largohej kaq shpesh. Ai vazhdimisht zgjohej gjatë natës nga makthet.

Të afërmit tanë më përkrasnin kur mundeshin, por prapëseprapë shumicën e kohës ndihesha e raskapitur dhe vetëm. Unë e dija se Ati Qiellor e donte dhe ishte në dijeni për familjen time, por ndihesha sikur ne po mbyteshim.

Një pasdite, kur Rajani ishte jashtë qytetit për punë, i çova me makinë fëmijët e mi në shtëpi nga shkolla dhe me dëshpërim u luta për ndihmë. Më vonë atë natë, fqinja ime Kendra trokiti në derën tonë. Ajo e dinte

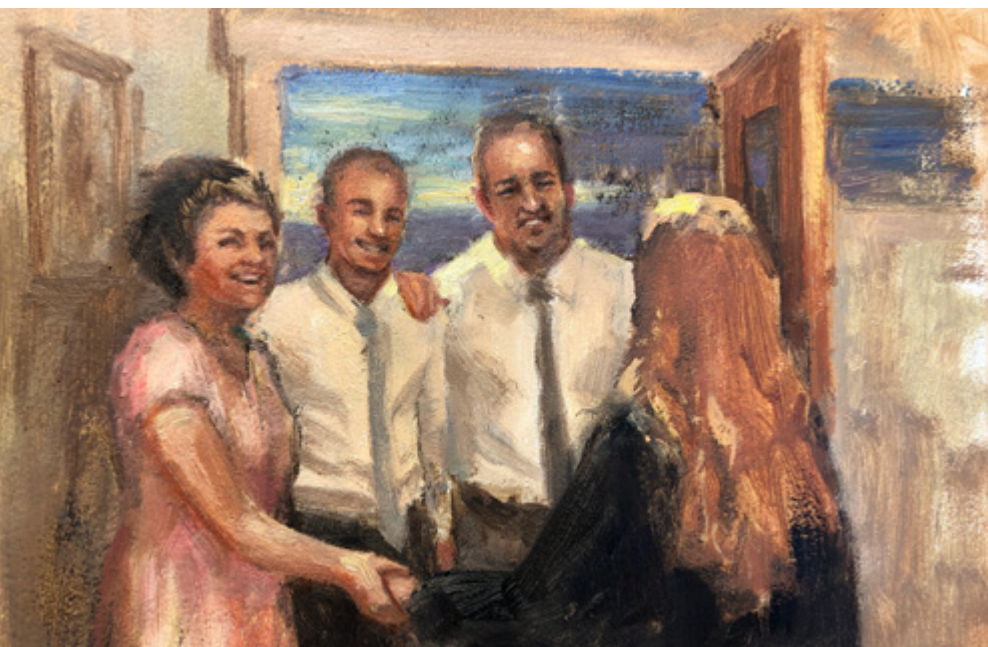
gjendjen tonë dhe më pyeti se si isha. Nuk kisha për qëllim që t'i ankohesha asaj dhe ajo ishte personi i fundit që do t'i kisha kërkuar ndihmë. Bashkëshorti i saj, Brenti, po luftonte me kancerin gjatë katër viteve të fundit.

I thashë Kendrës që isha mirë, por ajo më pyeti përsëri me sinjeritet. Me lot në sy iu hapa asaj rreth mundimeve të mia. Kur i tregova rreth ankthit dhe maktheve të Ueslit ajo pyeti a do të doja që Brenti t'i jepte Ueslit një bekim.

Pak kohë më vonë, Kendra, Brenti dhe djali i tyre më i madh, Tajsoni, trokitën në derën tonë të veshur me rroba të kishës. Brenti qe i brishtë. Jam e sigurt se ai përdori të gjithë fuqinë që kishte për të ardhur në shtëpinë tonë. Ai i dha Ueslit një bekim dhe Tajsoni më dha mua një bekim.

Atë ditë, Kendra, Brenti dhe Tajsoni qenë shembuj të vërtetë për dhënien e shërbesës si të Krishtit. Ata i lanë mënjatë sprovat e tyre që me sinjeritet të na ofronin dashuri dhe dhembshuri. Unë u ndjeva e bekuar që Ati Qiellor iu përgjigj lutjeve të mia në këtë mënyrë të tillë të dhembshur. Brenti vdiq dy javë më vonë.

Atë ditë në shtëpinë tonë, Brenti qëndroi si dëshmitar i Perëndisë duke e ushtruar priftërinë me drejtësi (shih Mosia 18:9). Për mua, është diçka e shenjtë që dhënia e shërbesës ndaj familjes sonë ishte një nga veprat e tij të fundit në tokë. ■

Piloti i Guximshëm Ushtarak

Nga Uejn L. Belli, Dakota e Jugut, SHBA

Asnjë njeri nuk guxonte t'i përgjigjej instruktorit të stërvitjes, por çuditërisht, një i ri ngriti dorën.

Shumë vjet më parë, unë u bashkova me Forcat Ajrore të Shteteve të Bashkuara për t'i shërbyer vendit tim. Shpejt u gjenda në kampin e trajnimit në Teksas, SHBA. Javët kalonin ngadalë teksa unë duroja të gjitha gjërat që zakonisht një njeri përjeton në kampin e trajnimit.

Një ditë, mora pjesë në një mbledhje të madhe me mbi 200 pilotë ushtarakë, të gjithë në trajnim ashtu si unë. Mbledhja filloi me një nga instruktorët tanë të stërvitjes – i cili rregullisht bërtiste duke thënë gjëra të zhurmshme dhe vulgare – duke ulëritur: “A ka ndonjë njeri që e kundërshton mënyrën se si po i drejtoj gjërat këtu?”

Sigurisht, asnjë njeri nuk guxonte të përgjigjej, por çuditërisht, një i ri ngriti dorën.

“Pilot ushtarak, ngrihu në këmbë!” - bërtiti instruktori. “Për çfarë kundërshton?”

Ne të gjithë dëgjua me vëmendje ndërsa i riu me zë të lartë, shpalli: “Unë e kundërshtoj faktin që ju e përdorni më kot emrin e Shpëtimtarit tim. Kjo më lëndon shpirtin. Do t'ju kërkoja që të mos ta bëni më këtë.”

Dhoma ra në heshtje të plotë. Instruktori ia nguli sytë atij dhe më pas e pyeti se cilës fe i përkiste. Piloti ushtarak i guximshëm me krenari tha: “Unë jam anëtar i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme”.

Instruktori e falënderoi pilotin

ushtarak për guximin e tij për të folur hapur dhe mbledhja vazhdoi. Ky veprim pati një efekt të pamasë tek unë.

Shpesh mendova se do të doja të kisha atë lloj guximi që pati piloti ushtarak.

Pas kampit të trajnimit dhe trajnimit mjekësor, u caktova në një bazë të forcave ajrore në Kolorado, SHBA. Një ditë, mora një letër nga vëllai im më i madh, i cili ishte vendosur në Filipine. Ai ishte bashkuar me forcat ajrore rreth një vit përpara meje. Ai më tha që ishte bërë një anëtar i Kishës dhe se donte që unë të takohesha me misionarët. Menjëherë m'u kujtua përvoja në kampin e trajnimit me

pilotin e guximshëm ushtarak. Bashkëshortja ime dhe unë u takuam me misionarët dhe shpejt u pagëzuam.

Pak muaj më vonë, bëra që misionarët të vizitonin vëllanë tim më të vogël. Ai dhe bashkëshortja e tij u pagëzuan gjithashtu. Vëllezërit e mi dhe unë tani kemi familje të mëdha me nipër dhe mbesa. Ne të gjithë e duam Zotin dhe Kishën e Tij.

Unë nuk ia di emrin pilotit të guximshëm ushtarak. Unë kurrë nuk e pashë atë përsëri, por do të jem përjetësisht mirënjohës për guximin e tij për të qëndruar për atë çka besonte. ■

Të Presësh Premtimin

Nga Huana Moreno de Ruizi, Sonora, Meksikë

Vajza ime është larguar nga Kisha, por unë e di se ajo do të bekohet nga gjërat që i janë dhënë mësim rreth ungjillit.

Tre muaj përpara se të mbushja 21 vjeçe, unë u pagëzo-
va bashkë me motrën time, nënën time dhe nipin tim
tetëvjeçar. Me kalimin e viteve, ne jemi mbajtur fort tek
ungjilli pavarësisht nga sfidat tona të shumta.

Kur bashkëshorti im
dhe unë u martuam,
ne ishim të vendosur
të qëndronim aktivë
në Kishë. Me ardhjen
e fëmijëve, bashkë-
shorti im dhe unë u
përpoqëm të ishim
prindër të mirë dhe ta
jepnim mësim ungjillin
në shtëpinë tonë.

Një ditë, unë mora
pjesë në një kon-
ferencë bashkë me
bijën tonë njëvjeçare.
Në konferencë, një
I Shtatëdhjetë Zonal
foli rreth përgjegjësisë
së prindërve për t'ua
dhënë mësim ungjillin
fëmijëve të tyre. Më
pas ai bëri një premtim

që la një mbresë tepër të madhe tek unë. Ai tha: “Nëse, pas
gjithçkaje që mund të bëni për ta dhënë mësim ungjillin,
njëri nga fëmijët tuaj largohet nga Kisha, ai/ajo prapëseprapë
do të bekohet nga kujtimi i gjërave që përjetuan në shtëpi”.

Fjalët e atij Të Shtatëdhjetë Zonal më mbushën me
shpresë për shkak se kisha mbesa dhe nipër që ishin
larguar nga Kisha. Vite më vonë, bija ime, e njëjta një-
vjeçare që mbaja në krahët e mi gjatë asaj konference, u
largua nga Kisha kur mbushi 17 vjeçe. Ajo kishte takuar

dikë që nuk ishte i rrënjësuar në ungjill, dhe ata u martu-
an. Ajo nuk shkoi më kurrë në kishë pas kësaj.

Kjo qe e dhembshme për mua. E pyesja veten pa
pushim se çfarë bëme gabim. Ati i saj dhe unë gjithmonë

u përpoqëm t'i mbanim
urdhërimet dhe të shër-
benim në Kishë. Ne i
duam fëmijët tanë dhe
duam më të mirën për
ta. Pas shumë lotësh dhe
pyetjesh, ne më së fundi
arritëm në përfundimin
se fëmijët rriten, ushtroj-
në lirinë e tyre të zgjedh-
jes dhe jo gjithmonë
besojnë gjërat që u janë
mësuar në shtëpi.

Për fat të keq, martesë
e vajzës sime mori fund
dhe ajo ende nuk dëshi-
ron të rikthehet në Ki-
shë. Gjithçka që mund
të bëj, është të kujtoj
premtimin që ajo do t'i
mbajë mend gjërat që
iu dhanë mësim në

shtëpi, dhe do të bekohet për shkak të tyre.

Unë vazhdoj të lutem për bijën time. E dua atë me gji-
thë zemër dhe më dhemb kur e shoh larg nga Kisha. Por
unë e di se, pavarësisht nga papërsosuritë e mia, gjërat që
unë i dhashë mësim asaj janë të drejta dhe të vërteta. E di
se Ati Qiellor është i drejtë e i dashur dhe se Ai i dëgjon
lutjet tona. Pa asnjë dyshim në zemrën time, unë e di se
nëse e bëj pjesën time, Ai do t'u përgjigjet atyre në atë
çastin që Ai do ta shohë si të duhurin. ■

"Kush e Përplasi Birin Tim?"

Nga Sandra Beti, Ontario, Kanada

E përfytyrova veten duke i bërtitur personit që e kishte goditur birin tim, por më pas u ndodha ballë për ballë me shoferen.

Sapo e kisha çuar bijën time në shtëpinë e një shoqeje kur mora një telefonatë nga bashkëshorti im, Xhonatani. Ai më tha se djalin tonë 11-vjeçar, Eidenin, e kishte përplasur një makinë ndërkohë që ai dhe Xhonatani po kalonin në anën tjetër të rrugës.

Shoferja kishte bërë një kthesë majtas përpara Xhonatanit dhe nuk e kishte parë Eidenin në biçikletë. Shoferja e goditi pjesën ballore të biçikletës së Eidenit. Ai fluturoi lart në ajër, duke u mbajtur ende te biçikleta, dhe goditi kokën në anë të makinës, kur ra poshtë. Më pas ai ra në rrugë me biçikletën sipër. Fatmirësisht kishte vënë një helmetë. Shoferja dhe disa njerëz të tjerë ndaluan për të ndihmuar ndërsa Xhonatani thirri një ambulancë.

Mendja dhe ndjenjat e mia papritur kaluan në një gjendje furie. Unë shpejtova drejt kryqëzimit ku kishte ndodhur aksidenti, duke shpresuar të kapja ambulancën që të mund të isha me Eidenin.

Më vinin vullshëm mendime për t'iu hakërryer shoferes. "Çfarë po mendonte se po bënte shoferja vallë?" mendova. "Ishte gjë e dehur? Po fliste në telefon?" Isha e tërbuar dhe tej mase e shqetësuar. Nuk e kisha idenë se sa shumë ishte lënduar Eideni.

Kur mbërrita në vendngjarje, ambulanca ishte larguar tashmë. Në vendngjarje kishin mbetur vetëm disa makina policie dhe një makinë e parkuar në anë të rrugës. Pranë makinës qëndronte një grua që dukej se ishte në ankth.

Iu afrova dhe e pyeta: "A e patë se kush e përplasi birin tim?"

Ajo qetësisht tha: "E bëra unë".

E përfytyrova veten duke i bërtitur personit të pakujdesshëm që kishte përplasur birin tim, por kur u ndodha ballë për ballë me shoferen, negativiteti u zhduk. E gjeta veten duke qarë dhe duke e përqaftuar atë. Ajo kërkoi ndjesë dhe unë i thashë se gjithçka do të shkonte mirë. Mësova më vonë se ato ishin me saktësi fjalët që Eideni i kishte thënë asaj përpara se të mbërrinte policia. Në fund, Eideni ia doli me vetëm disa gërvishtje dhe mavijosje.

Jam mirënjohëse që në atë çast shumë të rëndësishëm, Ati ynë i dashur Qiellor më bekoi me fuqinë për të dhënë falje në vend të urrejtjes, edhe kur nuk ia kërkova Atij ta bënte këtë gjë. Unë e di se Ai është në dijeni për ne dhe gjithmonë na ofron ndihmën e Tij. ■

Alma 23–29

29 QERSHOR – 5 KORRIK

Pas kthimit të tyre në besim, lamanitët besnikë donin një emër të ri për t'u dalluar nga lamanitët e tjerë dhe për të simbolizuar kthimin e tyre në besim te Jezu Krishti. Ata e quajtën veten anti-nefi-lehitë (shih Alma 23:16–17). Ne e dallojmë veten sot duke marrë mbi vete emrin e Jezu Krishtit.

DISKUTIM

Si ju jep shtysë marrja e emrit të Krishtit mbi vete në mendimet dhe veprimet tuaja të përditshme për të qenë një dishepull/e më i/e mirë i/e Tij?

Sa Rëndësi Ka një Emër?

Një Simbol i Kthimit Tonë në Besim

Në pagëzim, ne besëlidhim që të marrim mbi vete emrin e Krishtit. Çdo herë që e marrim sakramentin, ne e ripërtërijmë atë besëlidhje. Çfarë besëlidhim të kujtojmë dhe të bëjmë teksa e marrim mbi vete emrin e Tij? (Shih Mosia 18:8–9; Doktrina e Besëlidhje 20:77.)

Një Dëshmitar i Krishtit

Apostujt janë “dëshmitarët e veçantë të emrit të Krishtit në gjithë botën” (Doktrina e Besëlidhje 107:23). Edhe ne mund të jemi dëshmitarë të Krishtit. Si mund të jeni të bashkuar me profetin dhe apostujt dhe të jeni një dëshmitar i emrit të Krishtit te njerëzit rreth jush?

Një Burim Fuqie

Kohët e fundit, Presidenti Rasëll M. Nelson na u lut që ta quajmë Kishën me emrin e saj të saktë, Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ai premtoi se fuqia do të derdhet mbi shenjtorët teksa e bëjmë këtë (shih “Emri i Saktë i Kishës”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 89). Cilat janë disa gjëra që mund t'i bëni për ta përdorur më mirë emrin e saktë të Kishës dhe për t'i ndihmuar të tjerët të bëjnë të njëjtën gjë?

Si Mund t'u Bëjmë Ballë Mësimeve të Rreme?

Korihori ishte një antikrisht i cili predikonte “kundër profecive që qenë treguar nga profetët, në lidhje me ardhjen e Krishtit” (Alma 30:6). Ai predikoi ide të tjera të gabuara dhe nxori “zemrat e shumë prej tyre nga udha e drejtë” (Alma 30:18).

Edhe pse kjo ndodhi më shumë se 2 000 vjet më parë, shumë njerëz sot predikojnë të njëjtat gjëra. Çfarë mund të bëjmë për ta forcuar veten kundër mësimeve të rreme në kohën tonë?

DISKUTIM

Kush jep mësim ide të gabuara sot? Çfarë mesazhi përçojnë ato? Çfarë na ka dhënë Perëndia për t'u bërë ballë ideve të gabuara dhe për të mësuar të vërtetën?

▶ Ne Mund ta Fitojmë Vetë Dëshminë Vetjake

Korihori u mësoi njerëzve “se nuk do të kishte ndonjë Krisht” dhe “asnjë shlyerje” dhe ai e mohoi ekzistencën e Perëndisë (shih Alma 30:12, 17, 28).

Si mund ta dimë që Perëndia dhe Jezu Krishti jetojnë? Çfarë shkrimesh të shenjta dhe përvojash vetjake e kanë forcuar dëshminë tuaj rreth Tyre?

▶ Ne Mund të Mbështetemi te Zbulesa

Korihori e mohoi shpirtin e profecisë dhe zbulesës. Ai u përpoq t'i bënte njerëzit të besonin se “asnjë njeri nuk mund të dijë ndonjë gjë që do të vijë” dhe “ju nuk mund të dini për gjërat që nuk i shihni” (Alma 30:13, 15).

Ne mund ta hedhim vështrimin te profetët dhe apostujt për ta marrë fjalën e Perëndisë për kohën tonë. Në ç'mënyrë ju ndihmon ndjekja e profetit kundër mësimeve të rreme?

▶ Ne Mund të Kujtojmë se e Vërteta Është e Vërtetë

Korihori u tha njerëzve se nuk kishin asnjë mënyrë që ata të mund ta dinin se çfarë është e vërtetë (shih Alma 30:24), por Presidenti Rasëll M. Nelson ka dhënë mësim: “Disa gjëra thjesht janë të vërteta. . . . E vërteta bazohet te ligjet që Perëndia ka krijuar. . . . Ligjet e përjetshme funksionojnë në jetën tonë dhe ndikojnë tek ajo, qoftë nëse u besojmë ose jo atyre” (“The Love and Laws of God” [takim shpirtëror në Universitetin “Brigam Jang”, 17 shtator 2019], speeches.byu.edu). Si mund t'i zbulojmë të vërtetat e Perëndisë dhe si e bekojnë ato jetën tonë?

Alma 32–35

13–19 KORRIK

Pasi Alma e krahason fjalën e Perëndisë me një farë (shih Alma 32:28–43), njerëzit e pyetën atë se si ta mbillnin farën. Alma përdori rrëfimën e Moisiut dhe gjarprit prej bronzi nga Numrat, kapitulli 21 si një shembull të veprimit me besim (shih Alma 33:19–23).

DISKUTIM

Izraelitët duhej veçse të shikonin për t'u shëruar. Cilat janë disa parime të ungjillit që duken po aq të lehta sa "të parit"? Çfarë qëndrimesh ose sjelljesh na pengojnë ndonjëherë që të mos t'i jetojmë parimet e thjeshta të ungjillit?

Si mund të shikoni te Shpëtimtari për gjërat që i përjetoni çdo ditë?

Përse Alma e Tregon Historinë e Moisiut dhe Gjarprit prej Bronzi?

Një Simbol i Krishtit

Një *simbol* është diçka që përfaqëson ose na kumton një objekt ose person. Kur izraelitët u pickuan nga gjarpërinj helmues, Moisiu ngriti lart gjarprin prej bronzi, i cili u bë një simbol i Krishtit. Të gjithë ata që vepruan me besim dhe e shikuan atë, u shëruan, ashtu si do të shërohen shpirtërisht të gjithë ata që veprojnë me besim në Jezu Krisht.

Disa Njerëz i Ngurtësuan Zemrat

Edhe pse nevojitet thjeshtë të shikonin, disa njerëz i ngurtësuan zemrat dhe nuk pranuan, dhe vdiqën si rrjedhojë e pickimit. Përse nuk shikuan ata? (Shih Alma 33:20.) Çfarë mund të na mësojë kjo për besimin dhe mosbesimin?

A Do të Shëroheni?

Nëse do të mund të shëroheshit duke bërë diçka aq të thjeshtë sa të parit, a nuk do ta bënit? Alma e shtron këtë pyetje dhe na fton të shikojmë te Shpëtimtari duke besuar tek Ai (shih Alma 33:21–22).

Alma 36–38

20–26 KORRIK

Si e Kthen Pendimi Trishtimin në Gëzim?

Alma ia tregoi përvojën e tij të kthimit në besim birit të tij Helamanit. Alma i tregoi atij se si ai u “tortur[ua] nga një mundim i përjetshëm” për shkak të të “gjitha mëkate[ve] dhe paudhësi[ve] [të tij]” (Alma 36:12–13). Si ndiheni kur përjetoni faj prej mëkatit?

I Lindur nga Perëndia

Pas tri ditësh mundimi të brendshëm, Almës i erdhi një mendim që ia lehtësoi mundimin që kishte ndier (shih Alma 36:19). Ai dëshmoi se kishte “lindur nga Perëndia” (Alma 36:23). Çfarë mendimi e çoi tek “të qenit i lindur nga Perëndia”? (Shih vargun 18.)

Gëzim pas Trishtimit të Madh

Alma përjetoi trishtim të madh për shkak të mëkateve të tij, por kur ai u kujtua dhe i thirri Jezu Krishtit, trishtimi i tij u zëvendësua me gëzimin e ëmbël dhe të mrekullueshëm të faljes (shih Alma 36:20).

Mirëbesoni te Perëndia

Duke kujtuar Shlyerjen e Jezu Krishtit, Alma mësoi të mirëbesonte te Perëndia dhe e dinte se do të ngrihej në ditën e fundit (shih Alma 36:3). Si ju ka sjellë gëzim kujtimi dhe mbështetja te Shlyerja e Shpëtimtarit?

DISKUTIM

Çfarë mund të bëni që t’i mirëbesoni vazhdimisht Zotit dhe të kujtoni flijimin e Tij shlyes?

Si mund të sillni më shumë shpirtra në pendim, që edhe ata të përjetojnë gëzimin e madh dhe të përjetshëm?

Unë Përjetoj Tërheqje Ndaj së Njëjtës Gjini –

A do të më Mirëpresin Sërish Anëtarët e Kishës?

Nga Bouk “Bob” S. Ekoma Verstezh

Shënim nga autori: Unë e tregoj historinë time si një shprehje të mirënjohjes sime për udhëheqësit dhe anëtarët e Kishës, që më kanë mirëpritur krahëhapur, më kanë ndihmuar që të kthehem në aktivitet të plotë dhe kanë shërbyer krah meje si bashkëdishepuj të Krishtit.

Më 27 korrik 2013, pas një beteje të gjatë me sëmundjen e Alzhajmerit, partneri im i jetës prej 25 vjetësh ndërroi jetë. Xhei Elldrexh ishte një kardiolog i mirënjohur botërisht. Ne kishim shërbyer të dy në misione për Kishën e Jezui Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme kur ishim të rinj, por më pas u larguam nga Kisha për shkak të tërheqjes ndaj së njëjtës gjini.

Vdekja e Xheut, ndonëse jo e papritur, ishte dërmuese. Ndihesha i copëtuar në zemër, i përhumbur dhe i vetmuar.

Ndërkohë që po kthehesha në shtëpi me makinë pasi bëra organizimet për varrimin, unë e ndjeva ndikimin e Shpirtit që më pushtoi aq fort, sa që m'u desh ta ndaloja makinën në anë të rrugës. E dija se Perëndia po më fliste, po më thërriste drejt Tij, por e përmbajta veten. “A nuk e sheh që po vuaj?” thashë me zë të lartë. “Nuk mund ta përballoj kthimin në kishë tani.”

Por sa më shumë kundërshtoja, aq më shumë Shpirti më trazonte, duke më ftuar që të kthehesha në kishë.

A do të më Pranoin?

Isha thellësisht i shqetësuar rreth kthimit në kishë. Nuk kisha qenë në një mbledhje sakramenti prej 25 vjetësh. A do të më pranonin vallë? A do t'i pranoja unë ata? Çfarë do të thoshte peshkopi? Ndihesha në ankth dhe i pavendosur dhe ende i rënduar nga hidhërimi.

Por dëshmia ime për ungjillin nuk ishte lëkundur kurrë gjatë gjithë atyre viteve. Xhej dhe unë e donim Kishën dhe parimet e saj udhëzuese – pra, dashurinë hyjnore, mëshirën dhe faljen. E dija se Krishti ishte Shpëtimtari im dhe se Kisha e Tij ishte Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. E kam ditur atë që në kohën e kthimit në besim dhe pagëzimit tim në moshën 14 vjeç. Nuk kisha ndërmend ta mohoja atë tani.

Më në fund, pasi mora aq zemër sa duhej, i telefonova Lagjes Linud në Nju-Xhërsi, SHBA, për të marrë vesh se në çfarë ore fillonte mbledhja e sakramentit.

Teksa afrohej e diela, kundërshtari më vuri shumë pengesa në rrugën time, të cilat mund të më kishin penguar lehtësisht që të mos merrja pjesë. Sa mirënjohës jam që Fryma e Shenjtë ngulmoi!

Ndihesha në ankth teksa hyja në ndërtesë, por himni i hapjes në mbledhjen e sakramentit më siguroi prapë se isha përsëri në shtëpi. Himni “Eni Shenjtorë” (*Himne*, nr. 21) e ftoi Shpirtin aq fuqishëm sa që më rrodhën lot nëpër faqe. Në atë çast e kuptova se Ati Qiellor ishte në dijeni për mua dhe trishtimin e thellë që po ndieja.

Ajo këngë është bërë njëfarë himni joformal për Kishën, por është bërë edhe himni im vetjak gjithashtu.

“[Eja]” më fton himni. “Dhe pse ky udhëtim duket i vështirë, dita do të ketë hir.”

Udhëtimi im *qe* i vështirë. Por hiri *më* preku sipas premtimit.

ANËTARË ME TË DREJTA TË PLOTA

“Dikush që po i zbaton besëlidhjet dhe standardet e mësimet e ungjillit të Krishtit – ndonëse po përballet me tërheqje

ndaj së njëjtës gjini – në të vërtetë nuk ka asnjë arsye përse të mos jetë plotësisht pjesëmarrës [ose] të jetë një anëtar me të drejta të plota i Kishës dhe të mos mbajë thirrje dhe të flasë dhe të hyjë në tempull e të shërbejë atje. Dhe të gjitha mundësitë dhe bekimet e tjera që mund të vijnë nga anëtarësia në Kishë, do të jenë në dispozicion për ta.”

Plaku D. Tod Kristoferson, i Kuorunit të Dymbëdhjetë Apostujve, “LGBT People Who Live God’s Laws Can Fully Participate in the Church” (material filmik), ChurchofJesusChrist.org/topics/gay.

Peshkopi Derren Bërd dhe pjesa tjetër e bashkësisë ishin të mrekullueshëm dhe mikpritës. Ata më pranuan si vëllanë e tyre në Krisht.

Pajtimi me Perëndinë, nëpërmjet Krishtit

Sidoqoftë, fjalët e himnit “Eni Shenjtor” morën një kuptim më të madh për mua kur ndjeva Atin Qiellor tek më drejtonte rreth mënyrës se si duhet të vazhdoja më tej.

*Vendin do t’gjejm’, Per’ndia na e dha sot
Fort larg në perëndim,
Atje askush s’na tremb e s’na nget dot’;
Shenjtor’t do t’ken’ bekim.*

Shkova në perëndim dhe bleva një shtëpi në Fauntin Hills të Arizonës në SHBA, ku takova Peshkopin Xherri Olson. Kur i kërkova që ta takoja dhe i shtrëngova dorën, Shpirti më la mbresë se ky burrë do të më ndihmonte të kthehesha në aktivitet të plotë në Kishë.

Teksa fillova të takohesha me peshkopin dhe mora rrugëtimin drejt pajtimit me Atin Qiellor, unë dëshmovava shumë mrekulli shpirtërore. U tregova i hapur me peshkopin, gjë për të cilën ai ishte mirënjohës. Ai tha se kjo e

ndihmoi për ta kuptuar më mirë se në ç’gjendje isha dhe se në ç’gjendje jam tani në marrëdhënien time me Perëndinë. Ai gjithashtu më njoftoi me dashuri se kjo ishte hera e parë që kishte pasur mundësinë t’i jepte shërbesë dikujt me tërheqje ndaj së njëjtës gjini dhe ai më kërkoi durim dhe falje nëse thoshte apo bënte diçka që do të më fyente gjatë procesit.

E falënderova për sinqeritetin e tij dhe i thashë: “Epo, edhe për mua hera e parë është. Do të mësojmë së bashku.”

Kështu nisi një udhëtim dhe një miqësi e mrekullueshme!

Shpejt kisha një plan veprimi se si të bëhesha përsëri një anëtar. E pranova këshillën e dashur dhe plot lutje me një zemër mirënjohëse dhe e fillova procesin.

Ngushëllim në Tempull

Më vonë, teksa e ndoqa atë këshillë dhe punova fort që të afrohesha më shumë me Krishtin, mora rivendosjen time të priftërisë dhe të bekimeve të tempullit dhe e pranova thirrjen për të shërbyer në kuorumin e pleqve. Në tempullin e shenjtë, ndërsa i flisja Atit Qiellor, Ai më tregoi se sa shumë Ai i do të gjithë fëmijët e Tij. Ndjeva ngushëllim dhe një dëshirë të thellë që ta kënaqja Atë.

Muaj më vonë, u thirr një peshkop i ri, me të cilin kam zhvilluar gjithashtu një miqësi të ngrohtë. Peshkopi Lerri Redford ishte në dijeni për rrethanat e mia dhe e vlerësoi shërbimin tim në kuorumin e pleqve, ku ai tha se kisha shërbyer me dashuri dhe përkushtim jo vetëm për kuorumin por – më e rëndësishmja – edhe për Perëndinë. Fjalët e

tij dashamirëse dhe inkurajimi i tij më ndihmuan të ndieja se Zoti dhe bashkëshenjtorët e mi ishin të kënaqur me shërbimin tim.

Tani shërbej me besnikëri si nëpunës.

Të Kuptoj se Cili Jam

Pasja e tërheqjes ndaj së njëjtës gjini dhe të qenit një anëtar aktiv i Kishës nuk është gjithmonë e lehtë. Por ndërsa e vendos të gjithë besimin tim te Perëndia dhe i mirëbesoj Atij, unë mund ta ndiej Atë tek më forcon. Kritikusit pa dyshim që do të thonë se nuk po qëndroj i vërtetë ndaj faktit se cili jam ose që po zhgënjej komunitetin LGBT+.

E kuptoj zemërimin e tyre dhe është e qartë se nuk i kam të gjitha përgjigjet. Mund të flas vetëm nga përvoja ime vetjake. Dhe ajo përvojë më ka mësuar këtë: Unë jam bir i Atit Qiellor, një fëmijë i Perëndisë. Ky është etiketimi i parë dhe i vetëm që ka rëndësi për mua. Si rrjedhojë, përpiqem që të mos i lejoj etiketimet e botës të më përcaktojnë. Druaj se kjo do ta kufizojë potencialin dhe përparimin tim të përjetshëm.

Satani është shumë i zgjuar. Ai e di se duke përdorur etiketime, ai mund të na përçajë ne si komunitet dhe si Kishë.

Me atë këndvështrim në mendje, zgjedhjet që bëj nuk janë të bazuara te tërheqja ime ndaj së njëjtës gjini, por te mënyra se si të jem një di-shepull i vërtetë i Krishtit *me* tërheqje ndaj së njëjtës gjini. Siç tha Nefi:

“O Zot, unë kam besuar te ti dhe unë do të besoj te ti përgjithmonë. Unë nuk do ta vë besimin tim në krahun prej mishi. . . .

. . . . Unë e di se Perëndia do t'i japë me zemërgjerësi atij që kërkon. Po, Perëndia im do të më japë, në qoftë se unë nuk kërkoj pa të drejtë; prandaj unë do ta ngre zërin tim drejt teje; po, unë do të thërras te ti, Perëndia im, shkëmbi i drejtësisë sime. Vini re, zëri im do të ngrihet gjithnjë te ti, shkëmbi im dhe Perëndia im i përjetshëm” (2 Nefi 4:34–35).

Dashuria e Bashkëshenjtorëve të Mi

Gjatë kthimit tim, ndjeva shoqërimin dashamirës të udhëheqësve dhe bashkëshenjtorëve të mi, përfshirë anëtarët aktivë dhe më pak aktivë LGBT+. Gjeta një vend ku mund të përparoja. Gjeta mes tyre cilësitë e Krishtit që i kisha lidhur gjithnjë me besimin tim: mëshirën, dhembshurinë, kuptimin dhe mbi të gjitha, dashurinë.

Kur hasja vështirësi përgjatë shtegut me Shpëtimtarin tim, ndieja ngushëllim dhe paqe teksa i drejtohesha Atij, duke e ditur se nuk po ecja i vetëm në atë shteg. Më qëndruan pranë disa peshkopë. Anëtarët e kuorumit tim. Motrat në lagje. Madje kisha një të ri në lagje që më kërkoi nëse mund ta shuguroja prift. Ftesa e tij dashamirëse më

preku thellë. Ai më pa si një burrë që mban priftërinë e Perëndisë dhe që mund ta ushtrojë atë priftëri në shërbim të të tjerëve.

Këto veprimtari për të shërbyer dhe adhuruar me bashkëshenjtorët e mi më kanë lartësuar dhe – bashkë me shumë bekime që kam marrë nga Zoti, më kanë ndihmuar të përjetoj dashurinë, kuptueshmërinë dhe pranimin që më nevojitej.

Shpëtimtari tha: “Nuk do t’ju lë bonjakë, do të kthehem te ju” (Gjoni 14:18). Ato fjalë janë të vërteta! Kisha nevojë për ngushëllim dhe Ai erdhi tek unë, me më shumë bollëk sesa mund ta imagjinoja. ■

ÇADRA E UNGJILLIT

“Çadra e ungjillit është vërtet mjaftueshëm e madhe për këdo që ka dëshirë ta ndjekë Zotin. Kurdoherë që dikush thotë ose ndien diçka në kundërshtim me këtë, unë mendoj për Bob Verstezhin dhe dëshiroj që ai/ajo të mund ta takonte dhe të shërbente me të. Vëllai Verstezh është një shembull i gjallë i asaj që Shlyerja e Jezu Krishtit mund të bëjë kur vihet në veprim. Si peshkop, unë jam lartësuar, kam marrë mësim dhe jam inkurajuar nga ky burrë i përlulur ditë pas dite.”

Peshkopi Lerri Redford, Lagjia Fauntin Hills, Kunji Verior Skotsdejlli, Arizonë

Të Rinjtë e Të Rejat në Moshë Madhore

Në Këtë Pjesë

46 **Arsyeja Përse Ati Qiellor Donte që Unë të Arsimohesha**
Nga Gloria Kornelio

50 **Një Gjë rreth së Ardhmes që Unë Mund ta Kontrollon**
Nga Laura Kampaneri

Vetëm në Format Elektronik

Çfarë Duhet që të Na Plotësohen Dëshirat e Drejta
Nga Mark Deo Dela Kruzi

Si, Pse, Kur dhe Ku t'i Kursejmë Paratë

5 Siguri në një Botë të Pasigurt
Nga Meg Josti

Gjejini këta artikuj dhe më shumë:

- Te Liahona.ChurchofJesusChrist.org
- Tek **E Përvashmja për TRMM-të** (në pjesën "Të Rinjtë dhe Të Rejat në Moshë Madhore" te programi kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit])

Të Përballesh me të Ardhmen e Pasigurt me Besim

Unë jam planifikuese. Më pëlqen ta di se çfarë të pres nga çdo ditë, që të mund të jem e përgatitur për të. Por, **si të përgatitem për të ardhmen** kur ajo është kaq e largët dhe e pasigurt?

Jeta është e gjerë. Ka kaq shumë gjëra përpara! Ka kaq shumë gjëra që mund të ndodhin! Ka kaq shumë gjëra që mund të bëj! **Nganjëherë mundësitë janë të panumërta.**

Dua plot gjëra; një bashkëshort, një punë të mirë, të jetoj jashtë vendit, të kem një mace, të shkruaj një novelë, të mësoj rusisht . . . por e di gjithashtu se dëshirat dhe synimet ndryshojnë. Përpjesitë zhvendosen.

Një përpjesi që nuk duhet të zhvendoset kurrë, është **zotimi ynë ndaj Perëndisë dhe planit të Tij**. Me parashikimin e Tij, **ne mund të lundrojmë përmes së ardhmes** që është plot me pikëpyetje, sepse Ai do të na ndihmojë t'i gjejmë përgjigjet, hap pas hapi. Ne thjesht duhet të bëjmë zgjedhjen më të mirë që mundemi në çdo hap.

Në këtë pjesë, të rinjtë e të rejtat në moshë madhore tregojnë përvojat e tyre vetjake rreth mënyrës se si ata planifikojnë për të ardhmen e tyre me ndihmën e Atit Qiellor dhe **se si vazhdojnë përpara me besim** kur përballen me kaq shumë pasiguri.

Për sa i përket së ardhmes, ka shumë pikëpyetje, por kjo nënkupton se **ka shumë potencial**. Edhe ne kemi potencial – potencial hyjnor për t'u bërë si Ati ynë Qiellor dhe Biri i Tij, Jezu Krishti.

Dhe kjo e bën të ardhmen tonë të lavdishme.

Meg

Meg Josti

Tregojeni Historinë Tuaj

A keni një përvojë për të treguar? Ose, a dëshironi të shihni artikuj mbi tema të caktuara? Nëse po, dëshirojmë të dëgjojmë nga ju! Mund t'i dorëzoni artikujt tuaj ose përshtypjet tuaja te Liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Arsyeja Përse Ati Qiellor Donte që Unë të Arsimohesha

Nga Gloria Kornelio

Pavarësisht se cilat janë dëshirat tuaja të drejta, Ati Qiellor do të sigurojë një mënyrë që ju t'i arrini ato.

Që kur isha e vogël, dëshiroja gjithmonë që ta bëja Atin tim Qiellor dhe familjen time të tanishme dhe të ardhme krenare. Dëshiroja të merrja gjithë arsimimin që mundesha për ta përmirësuar veten dhe jetën time.

Në vendin tim në Peru, arsimimi cilësor është shumë i kushtueshëm dhe në disa degë, tërësisht i pamundur. Familja ime, gjithashtu, nuk i kishte të gjitha burimet për të më mbështetur për arsimimin tim. Por prindërit e mi më mësuën se të punuarit fort, të qenit i zellshëm dhe kërkesa për ndihmë ndaj Atit Qiellor, mund të ndihmojë për realizimin e ëndrrave tona. Dhe planifikova të punoja fort.

Në shkollë fillore dhe të mesme, isha e zellshme në studimet e mia që të mund të përmirësohesha çdo vit. Pas shkollës së mesme, u pranova në universitetin më të mirë në renditje të Perusë dhe mora një bursë të konsiderueshme. Ndërkohë që isha atje, punova me disa organizata, përfshirë një stazh me një organizatë botërore dhe kisha mundësi që të drejtoja shumë lloje të ndryshme projektesh.

Gjatë atij stazhi, ndjeva se do të ishte një mundësi e mrekullueshme për mua që të arsimohesha për gjuhën angleze. Kështu që vendosa të shpërngulesha në Universitetin "Brigam Jang" – Ajdaho. Kjo më trembte, por e dija se Ati Qiellor do të më ndihmonte ta arrija këtë qëllim – unë thjesht kisha nevojë që t'i mirëbesoja Atij dhe të bëja pjesën time.

Isha studentja e parë ndërkombëtare që mora diplomë universitare nëpërmjet programit Pathway Worldwide të UBJ-së.

Një Ndryshim Planesh

Isha e vendosur të shkoja në UBJ-Ajdaho, por gjatë procesit të bërjes së kërkesës, ndjeva një shtytje të fortë se duhej të shërbeja në një mision përpara se të shpërngulesha atje. Kështu që e ndoqa vullnetin e Atit Qiellor dhe u thirra të shërbeja në Truhijo, Peru. Kur u ktheva në shtëpi, planifikova që të kthehesha në universitet në Peru për shkak se ndjeva se mund të merrja përnjëherë diplomën atje. Gjithsesi, zbulova se bursat e mia atje më ishin hequr për shkak se i kisha ndërprerë studimet për më shumë se një vit për të shërbyer në mision.

U ndjeva e shkatërruar dhe e përhumbur. Nuk dija se çfarë të bëja. Nuk e dija se përse ndjeva nxitjen që të shërbeja në një mision po të ishte se do ta humbja mundësinë për të marrë një diplomë universitare.

Por një ditë, m'u kujtua se presidenti im i misionit na tregoi për programin Pathway Worldwide të UBJ-së. Ai na kishte ftuar që ta përmirësonim gjuhën angleze dhe ta kërkonim këtë mundësi kur të ktheheshim në shtëpi dhe kështu bëra.

Rrugëtimi Im me Programin Pathway Worldwide të UBJ-së

E dija që nuk ishte një rastësi ajo që presidenti im i misionit më tha për programin Pathway të UBJ-së. Kur e fillova programin Pathway, m'u desh të udhëtoja pothuajse tre orë çdo javë për t'u takuar me grupin tim. Sakrifikova shumë, por e dija se të arsimohesha ishte e rëndësishme si për mua edhe për Zotin. Dhe ato sakrifica çuan drejt shumë bekimeve.

Programi Pathway Worldwide i UBJ-së ishte dritarja e mundësisë që po kërkoja. Më dha mundësinë e një arsimimi me një çmim të përballueshëm, më lejoi kohë që të mbaja një punë dhe më ndihmoi që të bëja një arsimim në gjuhën angleze. Dhe mbi të gjitha, njoha miq të shkëlqyer që më inkurajuan të isha e guximshme dhe të vazhdoja të punoja drejt synimeve të mia. Shpirtërisht ndihem më e fortë dhe jam bërë një dishepulle më e mirë e Jezu Krishtit.

Si përfundim, isha studentja e parë ndërkombëtare që mora një diplomë universitare nëpërmjet programit Pathway Worldwide të UBJ-së. Arsimimi më ka hapur mundësi të mrekullueshme. Tani jam një specialiste e programit të mirëqenies dhe mbështetjes te vetja për Zonën Veriperëndimore të Amerikës së Jugut të Kishës dhe jam gjithashtu një misionare vullnetare për programin Pathway Worldwide të UBJ-së në Peru. Shoh kaq shumë dritë

në çdo student dhe i inkurajoj ata të shkojnë përpara ashtu siç u inkurajova unë nga miqtë e mi gjatë shkollimit. Nëpërmjet këtij rrugëtimi, unë kuptova se Ati Qiellor ka qenë me mua në çdo hap të udhës sime.

Ati Qiellor Dëshiron që Ne t'ia Dalim Mbanë

Rrugëtimi im e ka forcuar dëshminë time për arsimimin. Dhe ende planifikoj të vazhdoj të rritem dhe të mësoj sa më shumë që mundem çdo ditë. Ne jemi në tokë për të përparuar, për t'u vënë në provë, për t'u rritur, për ta vërtetuar bindjen tonë dhe për t'u mbështetur te Shpëtimtari, që të bëhemi të denjë për t'u kthyer te Ati ynë Qiellor. Për Perëndinë, "gjithë gjërat . . . janë shpirtërore" – përfshirë arsimimin (shih Doktrina e Besëlidhje 29:34). Të gjitha përvojat që kemi dhe njohuria që marrim në tokë, do të na ndihmojnë që të jemi më shumë si Shpëtimtari dhe do të na përgatitin të marrim vendime më të mira, për të shërbyer më mirë në botë dhe për të qenë instrumente më të mira në duart e Tij.

Arsimimi na siguron një udhë për të marrë njohuri dhe më pas për të vepruar, për të qëndruar për të vërtetën dhe drejtësinë dhe për të jetuar një jetë që Ati ynë Qiellor dëshiron për ne – një jetë plot gëzim.

E di se Ati Qiellor i bekon përpjekjet tona, veçanërisht kur dëshira e zemrave tona është të përparojmë dhe t'i shërbejmë Atij dhe fëmijëve të Tij. E di se kur Ai u jep fëmijëve të Tij udhëzim, "[Ai do të] përgatit[ë] një udhë për ta, që ata të mund të plotësojnë gjënë, që ai i urdhëron" (1 Nefi 3:7). Ai dëshiron që ne t'ia dalim mbanë!

Secili nga ne duhet të përfitojë nga çdo mundësi për arsimim dhe rritje që Zoti na sjell në shteg, qoftë nëpërmjet programit Pathway Worldwide të UBJ-së apo ndonjë mundësie tjetër arsimore. Ai na do dhe do të na udhëheqë gjithmonë. Ai dëshiron që ne të mësojmë gjithçka që mundemi këtu në tokë. Dhe e di se mund të përjetojmë mrekulli të mëdha ndërsa punojmë me gëzim e zell dhe mirëbesojmë në udhërrëfimin e Tij. Unë e di që e kam bërë. ■

Gloria Kornelio është nga Lima, Peru. Ajo ka dëshirë të zjarrtë ta bëjë të pamundurën të mundur, duke u shërbyer të tjerëve dhe duke përmirësuar jetë, duke dhënë mësim dhe duke mësuar gjithmonë sa më shumë që mundet, veçanërisht rreth kulturave të tjera.

Për të mësuar më shumë rreth programit Pathway Worldwide të UBJ-së, shkoni te byupathway.org.

ARSIMIMI PËR NJË TË ARDHME MË TË MIRË

Të rinjtë e të rejat në moshë madhore tregojnë se si marrja e një arsimimi ka qenë çelësi për të ndier më shumë shpresë rreth së ardhmes:

"U linda dhe u rrita në Honduras – një vend plot me mundësi, por sfidues në mënyrën e jetesës. U rrita duke dëgjuar histori rreth mënyrës se si paraardhësit e mi ishin gjithmonë në kërkim të mundësive për të ndihmuar që brezi i ri të jetë më i mirë.

Falë sakrificës së prindërve të mi, vëllai im dhe unë morëm arsimimin më të mirë të mundshëm. Arrita të mësoja se arsimimi shkon përtej marrjes së një diplomë universitare. Arsimimi lidhet me qiellin.

Nëse përgatitemi, nuk do të kemi frikë. Arsimimi është një urdhërim nga Ati Qiellor dhe Ai na ka dhënë premtimin se për aq sa ne do t'i mbajmë urdhërimet e Tij, ne do të përparojmë në tokë (shih 2 Nefi 1:20). Arsimimi më ka ndihmuar të jem krijuese, të rritem dhe të përgatitem për të qenë hallka më e fortë në brezin tim, dhe ai më lejon t'i ndihmoj të tjerët të bëjnë të njëjtën gjë."

– Sara M. Barlou, Tegusigalpë, Honduras

"Arsimimi më ka ndihmuar të kuptoj dhe të zbuloj rolin dhe vendin tim në familjen njerëzore dhe kjo më sjell shumë gëzim."

– Keriata Kurini, Kantërbëri, Zelandë e Re

"Arsimimi më bën të ndihem se me punën time të ardhshme, unë mund të jem një dritë në këtë botë dhe të predikoj ungjillin."

– Klaudio Akuna Tomas, Antofagastë, Kili

Një Gjë rreth së Ardhmes që Unë Mund ta Kontrolltoj

Nga Laura Kampaneri

Ai zë i vogël në mendjen time sa vinte e bëhej më i vështirë për t'u shpërfillur! Ja tek isha, në moshën 28-vjeçare, ende beqare dhe jo shumë e sigurt për atë që doja të bëja nga ana profesionale, ndonëse kisha një karrierë të mirë si infermiere për lindjet dhe si mami. Ndihesha sikur çdo aspekt i jetës sime nuk po shkonte mirë. Kisha vënë në pikëpyetje disa zgjedhje të jetës dhe nuk e dija se cilin shteg të merrja.

Thjesht ndihesha e përhumbur.

Një ditë kur isha veçanërisht e rënë moralisht, më mori në telefon një mik, me të cilin kisha kohë pa komunikuar. Kur më pyeti se si po ia kaloja, ia shpjegova të gjitha ato ndjenja me të cilat po luftoja. Ai më dëgjoi dhe më pas tha: "Mirë, por si je nga ana shpirtërore?"

"Ou, shkëlqyeshëm", iu përgjigja mekanikisht. "Nuk jam ndier kurrë më pranë Perëndisë në jetën time."

Ai u përgjigj: "Atëherë nuk ke përse të shqetësohesh për asgjë tjetër".

Besim në Planin e Përkryer të Perëndisë

Që nga ajo bisedë, unë kuptova dy gjëra. Së pari, kuptova se jam shumë mirënjohëse që kam një dëshmi të fortë për ungjillin e rivendosur dhe që kam mundësinë të jetoj urdhërimet dhe të ndihem e lidhur me qiellin.

Të qenit e mbështetur te vetja shpirtërisht është shumë e rëndësishme për mua dhe ende po mësoj se si t'i hap qiejt në jetën time. Lutja dhe studimi i shkrimeve të shenjta çdo mëngjes janë dy gjëra të thjeshta, që mendoj se sjellin ndryshimin më të madh në aftësinë time për të marrë zbulësë vetjake. Unë ndihem gjithashtu më e lidhur me qiellin kur bëj përpjekje për të qenë dashamirëse, për të jetuar një jetë të shëndetshme që Shpirti të mund të jetë gjithnjë shoqëruesi im, për t'iu bindur urdhërimeve dhe për t'u penduar sinqerisht.

Së dyti, kuptova se përgjigjja ndaj pyetjes së mikut tim nuk ishte plotësisht e saktë – unë mendova se ndihesha “shkëlqyeshëm” nga ana shpirtërore, por kisha nevojë të kisha më shumë besim, të mos shqetësohesha më aq shumë dhe t’i mirëbesoja Perëndisë që të kujdesej për gjërat që nuk mund t’i kontrolloja.

Edhe kur disa aspekte të jetës sime nuk po shkojnë aq mirë sa do të doja, e di se gjëja e rëndësishme është që të veprojmë me besim dhe t’i tregojmë Perëndisë se e përdor zgjedhjen time të lirë për të bërë zgjedhje të mira. Kam mësuar se kur jeta nuk shkon ashtu siç e kam pritur, ndodh që mund të mësoj e të rritem në mënyra që nuk do t’i kisha të mundura ndryshe.

Nuk e kisha imagjinuar kurrë se në moshën 29-vjeçare do ta gjeja veten duke pasur shumë dyshime rreth karrierës dhe fazës tjetër të jetës sime. Prapëseprapë, edhe me të gjitha këto të papritura, kam besim të plotë se Perëndia ka një plan të përsosur për mua. Ai e di me saktësi se çfarë po ndodh dhe për çfarë kam nevojë dhe Ai do të kujdeset gjithmonë për mua (shih Mateu 6:28–34). Ashtu siç dha mësim Plaku L. Tod Baxh: “Sado e vështirë të jetë për t’u kuptuar, veçanërisht në kohën kur erërat që fryjnë në drejtim të kundërt janë të fuqishme dhe detet janë të trazuar, ne mund të marrim ngushëllim nga dijenia se Perëndia me mirësinë e Tij të pafundme është gjithnjë duke

na shtyrë në drejtim të shtëpisë” (“Mirëbesimi i Qëndrueshëm dhe i Paepur”, *Liahona*, nëntor 2019, f. 48).

Mirëbeso më Shumë; Shqetësohu më Pak

Disa ditë jeta duket kaq e vështirë, por kur mendoj vërtet rreth saj, e di se nuk kam përse të shqetësohem. Pak e nga pak, kam arritur të kuptoj se kam nevojë t’i mirëbesoj Perëndisë pak më shumë dhe të shqetësohem disi më pak për gjërat që nuk mund t’i kontrolloj. E vetmja gjë që *mund* të kontrolloj rreth së ardhmes është mirëbesimi te Perëndia dhe përpjekja për t’iu afruar çdo ditë e më shumë Atij.

Kur ndihem e përhumbur, ka gjithmonë mjaft dritë për mua që të hedh një hap drejt së panjohurës dhe të vazhdoj përpara. Dhe për aq kohë sa e ushtroj besimin tim dhe i mbaj besëlidhjet e mia, për aq kohë sa e kujtoj identitetin tim hyjnor si bijë e Prindërve Qiellor dhe përpiqem gjithnjë e më tepër, gjërat do të ndodhin në kohën dhe mënyrën e duhur dhe vetëm kjo ka rëndësi. ■

Laura Kampaneri u rrit në jug të Francës në një familje spanjolle. Ajo punon si mami dhe është gjithmonë në kërkim të aventurave të reja. Ajo është altruiste dhe e magjepsin kulturat e reja.

“Në kohën kur erërat që fryjnë në drejtim të kundërt janë të fuqishme, . . . ne mund të marrim ngushëllim nga dijenia se Perëndia me mirësinë e Tij të pafundme është gjithnjë duke na shtyrë në drejtim të shtëpisë.”

– Plaku L. Tod Baxh, i Të Shtatëdhjetëve

Më shumë se gjithçka, unë dëshiroj të gatuaj.

Bëj ëmbëlsira, pasta, biskota të vogla, pjata me mish dhe oriz – vërtet, çdo gjë! Më pëlqen gjithashtu të jap mësim në kishë. Më pëlqen shumë sa herë që më ftojnë të jap mësim në klasën e Të Rejave.

Erdha në konferencën e FSY-së për shkak se kisha një pyetje, për të cilën doja përgjigje. Kam një bursë për të shkuar në kolegji, por ndiej se duhet të shërbej në mision. Nëse shkoj, e humbas bursën. Por nëse qëndroj dhe bëhem mësuese, unë mund të punoj dhe të paguaj për shkollimin tim njëkohësisht. Gjatë FSY-së, një motër foli rreth bekimit të saj patriarkal. Po përgatitem tani që të marr bekimin tim patriarkal dhe shpresoj se kur ta marr atë, do ta di më mirë se çfarë ka planifikuar për mua Ati Qiellor. Më pëlqejnë shumë programet e rinisë dhe FSY-ja, sepse ato e forcojnë rininë. Sepse e vërteta është që të gjithë ne kemi nevojë për paqe.

Për një periudhë pasi u pagëzova, ndalova së shkuari në kishë, pastaj shkova një periudhë, pastaj ndalova sërish së shkuari. Por anëtarët e lagjes më vizituan dhe më ftuan që të vija përsëri. Ata më thanë se Kishën dhe anëtarët i kishte marrë malli dhe kishin nevojë për mua. Vendosa të kthehesha dhe që atëherë kam qenë aktive. E kuptova se sa shumë nevojë kisha për Kishën. Unë mund t'i lutem Atit Qiellor dhe të ndihem mirë dhe mund ta ndiej Shpirtin. Kështu pra, ja tek jam!

Adriana T. (larg majtas), mosha 17 vjeçe, Republika Domenikane

NË KËTË PJESË

54 Familja Ime Krejt e Re dhe e Vjetër

Nga Leonardo Konseishao

56 Zgjedhja e Shtegut të Ngushtë e të Ngushtuar në vend të Udhës së Gjerë

Nga Plaku Takashi Uada,

60 Mësim me Sendë për Mbrëmjet e Shtëpisë: Përdorimi i Kohës Suaj në Mënyrën e Duhur

Nga Natasha Anderseni

62 Hapësira Jonë

64 Përgjigje nga Udhëheqësit e Kishës: Dëshmia dhe Kthimi në Besim

Nga Plaku Dejvid A. Bednar

65 Njerëzit në Librin e Mormonit: Amuleku dhe Alma

Familja Ime Krejt e Re dhe e Vjetër

Nëse ju ia lejoni, nuk ka gjë që ungjilli nuk mund ta ndryshojë.

Nga Leonardo Konseishao

Misionarët treguan një fotografi. “Çfarë sheh?”, pyetën ata. “Një familje të lumtur”, iu përgjigja.

“A janë të gjitha familjet të lumtura?”

Mohova me kokë. “Ju e keni parë familjen time”, iu shpjegova.

Isha një 16-vjeçar që jetonte në Brazil, ku kisha jetuar gjithë jetën time. Misionarët po më jepnin mësim prej disa javësh, por askush në familjen time nuk donte të dëgjonte. Gjatë asaj kohe, misionarët e kishin parë shpesh familjen time të grindej dhe të debatonte. Familja ime dhe familja buzagaz në fotografi nuk kishin asgjë të përbashkët.

Njëri nga misionarët tha: “Epo, ndoshta familja jote e tanishme nuk është e tillë. Por ti mund ta krijosh ndryshe familjen tënde të ardhshme.”

Kur e mbaruam vizitën, ata më ftuan sërish të lutesha rreth asaj që kishim studiuar. Si gjithmonë, nuk është se premtova se do të veproja kështu. I gëzohesha faktit se si ndihesha kur më vizitonin misionarët dhe ungjilli kishte

kuptim për mua. Por kisha frikë nga përgjigja që mund të merrija. Nëse ungjilli ishte i vërtetë, do të më duhej të bëja shumë ndryshime.

Një Zgjedhje e Re

Pasi misionarët u larguan, nuk më hiqeshin nga mendja familjet e lumtura. Familja jonë as që u afrohej. Babai nuk ishte i pranishëm në jetën time. Marrëdhënia ime me nënën nuk ishte shumë e mirë. Gjyshja ishte njeriu i vetëm që kujdesej për ne, por askush nga ne nuk sillej si familje sipas mënyrës që na mësonin misionarët. Askush

nga ne nuk i shprehte dashuri njëri-tjetrit apo madje të kalonim kohë së bashku.

Gjatë gjithë jetës sime, i premtova vetes se një ditë do të isha një baba i mirë. Do të isha prindi që nuk e pata kurrë. Gjithsesi, teksa misionarët më jepnin mësim, fillova të kuptoja se po bëja të njëjtat gjëra që bënë prindërit e mi në moshën time. Rrija natën deri vonë, bëja atë që kisha dëshirë dhe jetoja si rebel. Pa dashur, unë po përsëritja të njëjtën histori.

Ishte koha të pyesja Perëndinë.

Kur u luta më në fund, mora përgjigjen që e kisha pritur për shumë kohë. Kisha

Ungjilli na tregon se si t'i
përmirësojmë familjet tona,
pavarësisht se si është situata
jonë familjare.

është e vërtetë! Tani ishte koha që të bëja
një zgjedhje.

Unë si një Njeri i Ri

Gjyshja duhet të më jepte leje përpara
se të pagëzohesha. Ajo nuk ishte dakord,
por unë këmbëngula.

"Gjyshe, cilin Leonardo parapëlqen?",
e pyeta. "Atë që rrinte jashtë duke pirë e
tymosur dhe që vinte natën vonë? Apo pa-
rapëlqen atë që jam tani? Këto ndryshime
janë për shkak të ungjillit."

Më në fund gjyshja pranoi dhe unë u
pagëzova dhe u konfirmova. Që nga ai
çast, diçka interesante filloi të ndodhte në
familjen time – diçka që nuk e kisha kuptu-
ar plotësisht deri disa vjet më vonë.

Një Familje e Re

Përpara se të largohesha për në mision
në Brazilin jugor, gjyshja mernte pjesë në
konferencat e kunjit me mua. Pas kësaj

zhvillonim një mbledhje të vogël dëshmish
me familjarë dhe miq. Për habinë time,
gjyshja dëshironte të thoshte diçka.

"Qëkurse Leonardoja u bashkua me
Kishën tuaj, familja ime filloi të bëhej një
familje e vërtetë", tha ajo. Më pas ajo ren-
diti mënyra se si familja ime ishte bërë më
e bashkuar: Tani kalojmë kohë së bashku.
Ne filluam t'i themi "të dua" njëri-tjetrit,
gjë të cilën nuk e kishim bërë më parë.
Zënkat dhe debatet u shuan. Ndërmjet
të gjithëve ne u krijuan miqësi të vërteta.
Kishim më shumë ushqim dhe u bekuam
me bollëk në fusha të tjera.

Edhe unë i kisha vërë re këto ndry-
shime, por nuk e kisha kuptuar që koha
kishte pasur lidhje me periudhën kur u
pagëzova.

"Unë mund të mos jem një anëtare e
Kishës suaj", tha ajo, "por jam një mikeshtë
e Kishës suaj. Dhe e di se familja jonë është
bekuar për shkak të zgjedhjes së Leonardos."

Një Kuptueshmëri e Re

Nuk më besohej! Dhe sidoqoftë, ndërsa
gjyshja po fliste se si familja jonë ishte bërë
më e bashkuar, befas m'u kujtua fotografia
që më kishin treguar misionarët vite më
parë. Në atë kohë, mendoja që e vetmja
mënyrë për të pasur një familje të lumtur
ishte familja ime e ardhshme.

Por e kisha gabim. Familja ime e tanish-
me ishte e lumtur! Ne mësuam ta donim
njëri-tjetrin.

Ndoshta asnjë nga pjesëtarët e familjes
sime nuk do të bashkohet me Kishën në
këtë jetë. Por edhe sikur mos ta bëjnë, unë
e di se Perëndia na ka bekuar tashmë në
shumë mënyra. Ungjilli i Jezu Krishtit na
tregon se si t'i përmirësojmë familjet tona,
pavarësisht se si është situata jonë famil-
jare. ■

Autori tani jeton në Jutë, SHBA.

Zgjedhja e Shtegut të Ngushtë e të Ngushtuar në vend të Udhës së Gjerë

*Kishte dy shtigje përpara meje dhe e dija se kishte
vetëm një mënyrë për ta ditur se cilin shteg të zgjidhja.*

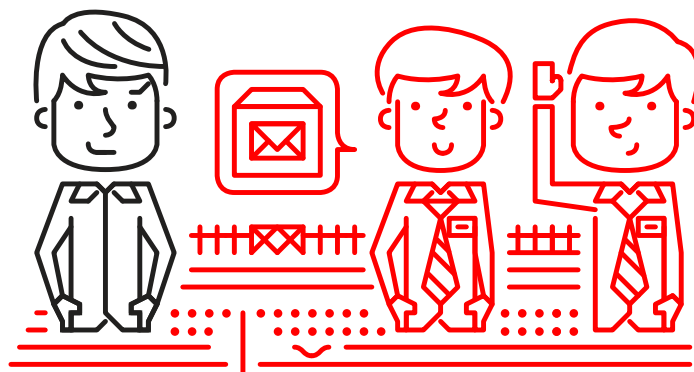
**Nga Plaku
Takashi Uada,**
i Të Shtatëdhjetëve

Unë u rrita në Nagano, Japoni, me prindërit e mi. Feja ishte pjesë e gjithçkaje që bënte familja ime. Im atë gjunjëzohej para altarit budist çdo mëngjes e çdo mbrëmje. Nuk e mendoja budizmin si fe – ishte mënyra jonë e jetesës. Do të kishte qenë e lehtë për mua që të mbetesha budist pjesën e mbetur të jetës, por Perëndia ma ka vërtetuar shumë herë se mënyra më e lehtë ose më e përhapur nuk është gjithmonë mënyra më e mirë.

Libër Mësimor apo Libër i Shenjtë?

Kur isha adoleshent, hasa shumë vështirësi me identitetin tim. Vrisja mendjen se përse isha në këtë tokë dhe kush supozohej të bëhesha. Kur isha rreth 13 vjeç, drejtori i shkollës i dha çdo nxënësi një kopje të Dhiatës së Re paralelisht në anglisht dhe japonisht. “Nuk është për qëllime fetare”, tha ai. “Është një përkthim shumë i mirë, prandaj, përdoreni për të studiuar gjuhën angleze.” Gjithsesi, kur e hapa, ai përmbante referenca të shkrimeve të shenjta për rastet kur ndiheshet i vetmuar, kishe nevojë për përgjigje të pyetjeve ose ishte i munduar. Unë mund ta gjeja veten tek të gjitha ato situata!

Lexova rreth Jezu Krishtit. “Ejani tek unë, o ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t’ju jap çlodhje” (Mateu 11:28). “[Merreni] kryqin [tuaj], dhe më. . . ndiqni!” (Mateu 16:24). Fjalët më kumbuan në mendje edhe pse nuk i kuptoja ato plotësisht. Vrisja mendjen se kush është Jezu Krishti dhe çfarë do të thotë ta kesh Atë si Shpëtimtar. Vrisja mendjen a isha i vetmi që po ndieja një lidhje të tillë me atë që supozohej të ishte një libër mësimor.

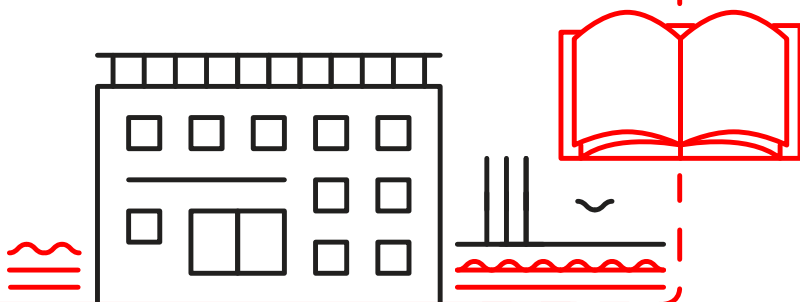

T’ia Mbathësh apo të Qëndrosh dhe të Dëgjosh?

Disa vjet më vonë, takova disa misionarë për herë të parë. Prindërit më kishin lajmëruar për të krishterët e rinj në moshë që po qarkullonin duke predikuar. Ndërsa po shkoja në shtëpi, më ndaloj një misionar i gjatë amerikan me një buzëqeshje të këndshme. Nuk dija se çfarë të bëja. Druaja se do të më fliste rreth kishës së tij. Nëse do ta bënte, mund t’ia mbathja nga ana tjetër e rrugës! E vetmja pyetje që bëri ishte se si ta gjente zyrën postare. Ia tregova dhe më pas vazhdova për në shtëpi.

Ndërsa largohesha, ndjeva diçka. *Nëse do t’i shoh prapë misionarët, mendova, do t’u flas.*

Nuk kaloi shumë kohë dhe hasa një çift tjetër misionarësh. Isha i tronditur që Perëndia i përgjigjej dhe i dëgjonte lutjet e një djaloshi si unë, derisa lexova rreth Jozef Smithit. Kisha lexuar në Dhiatën e Re që të lutesha gjithmonë, por që Perëndia t’i shfaqej një njeriu? M’u duk edhe diçka radikale, edhe e drejtë. Në vend që të ikja, caktova një takim për të bërë mësim me ta.

Të Nxjerrësh Justifikime apo të Zbulosh të Vërtetën?

Pas një muaji takimesh me misionarët, ata më ftuan të pagëzohesha. Nuk doja që t'ua ktheja fjalën, por ngurroja të hiqja dorë nga tradita e prindërve të mi dhe njerëzve të tjerë përreth meje. Kishte dy shtigje përpara meje dhe e dija se kishte vetëm një mënyrë për ta ditur se cilin shteg të zgjidhja – kisha nevojë të lutesha si Jozef Smithi. E pyeta Atin Qiellor, në emrin e Jezu Krishtit, a ishin të vërteta gjërat që më kishin mësuar misionarët.

Ajo që pika e kthesës sime. Nga ai çast e tutje, e dija personalisht që ungjilli i rivendosur është i vërtetë. Askush nuk mund të ma merrte atë njohuri. E dija se ç'shteg duhej të ndiqja dhe asgjë nuk mund ta ndryshonte këtë.

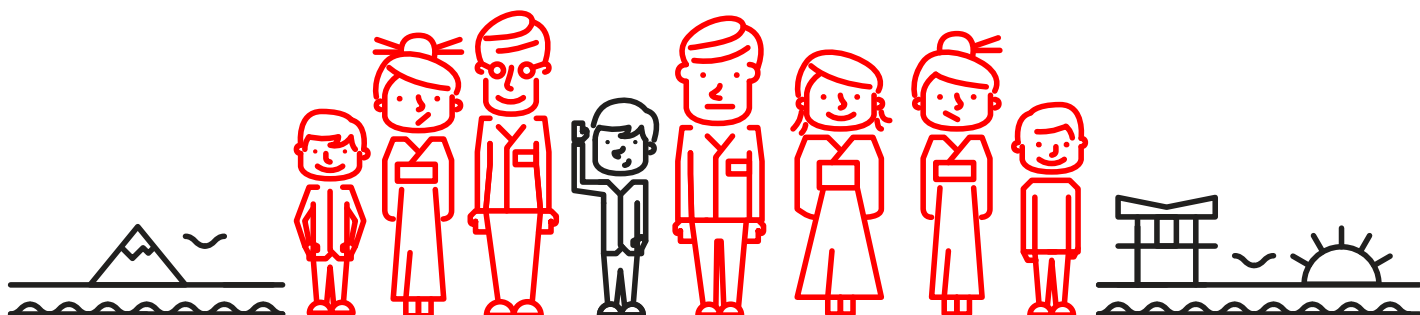
Kisha shumë pyetje kur isha më i ri. Mësova se jam një fëmijë i Perëndisë, Ai më do, Ai ka një plan për mua dhe Ai dëshiron t'u përgjigjet lutjeve të mia. Kjo njohuri ma ndryshoi tërësisht këndvështrimin për jetën. Unë mësova se, ai që jam dhe ajo që bëj është domethënëse.

Të Përshtatesh me të Tjerët apo të Dallohesh?

Përpara se të mësoja se isha një fëmijë i Perëndisë, doja të përshtatesha me këdo. Kisha frikë të dallohesha nga të tjerët. Por, pasi mësova se jam një fëmijë i Perëndisë, e kuptova se mund të dallohesha nga të tjerët, mund të isha ndryshe.

Lutja dhe të kuptuarit se jam një bir i Perëndisë më dha guximin për t'ua shpjeguar ndjenjat e mia prindërve të mi,

por ata nuk më kuptuan fare. Ata mendonin se isha rebel dhe shumë i papjekur për të marrë vendimin për t'u pagëzuar. Ata i druhashin faktit se mos djali i tyre po ndiqte këtë fe të çuditshme në vend të traditave të tyre. E dija se kush isha dhe se çfarë doja, por dëshiroja gjithashtu të nderoja prindërit e mi dhe shprejoja që ata ta respektonin fenë time.

T'i Nderosh Prindërit apo t'i Shpërfillësh Shqetësimet e Tyre?

Ua shpjegova situatën time motrave misionare. Ato patën një ide – ato mund të vinin e të flisnin me prindërit e mi që ata të ndiheshin më mirë rreth kësaj feje. U thashë që kisha frikë se prindërit e mi nuk do të donin të flisnin me ta. Pastaj një nga motrat sugjeroi që të agjëronim së bashku.

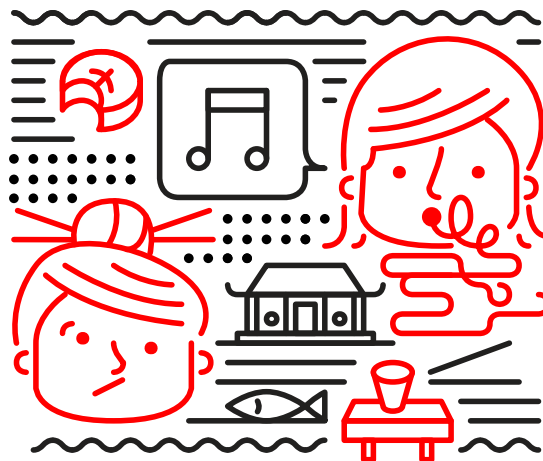
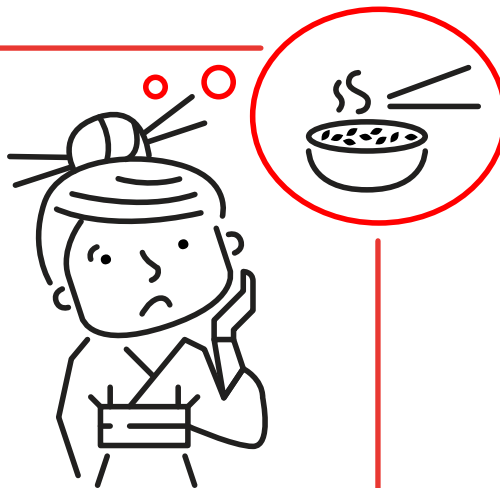
Kur nuk hëngra mëngjes, nëna ime u shqetësua. “Përse nuk hëngre?”, pyeti ajo. Ia shpjegova se po agjëroja dhe kjo gjë e shqetësoi edhe më shumë.

“Së pari po hyn në këtë fe të panjohur dhe tani as nuk ha! Jam e shqetësuar. Jam e tronditur! Do t’u telefonoj atyre misionareve.”

Ajo u telefonoi *vërtet* motrave dhe nuk e di se si ia dolën që nëna t’i ftonte për darkë në shtëpinë tonë!

Ia kaluam shumë bukur. Misionaret u mësuan prindërve të mi himnin “Fëmi’ i Per’ndis’ Jam” (*Himne*, nr. 196) dhe e kënduam së bashku. Babait tim i pëlqeu shumë. Pas darkës me motrat, asnjëri nga prindërit nuk ishte më i shqetësuar për faktin që shkoja në kishë. Dhe ndjeva se mund t’i nderoja ata duke e jetuar ungjillin për shkak se ai përmbledhonte gjithçka që më kishin mësuar ata. Mendova se po t’i doja ata mjaftueshëm dhe po t’i trajtoja me dashamirësi të mjaftueshme, do ta kuptonin si përfundim. U deshën 35 vjet pas pagëzimit tim, por nëna ime u pagëzua dhe hyri në tempull vetëm disa vjet më parë!

Dijenja se jam një fëmijë i Perëndisë ka ndikuar në shumë vendime për jetën time. Unë e di gjithashtu se ndërsa e ndjekim Shpirtin dhe bëjmë atë që Ati Qiellor kërkon nga ne, edhe kur duket e vështirë, Ai do të na bekojë. Kjo është gjithmonë zgjedhja më e mirë. ■

PËRDORIMI I KOHËS SUAJ NË MËNYRËN E DUHUR

Kur e vendosni Zotin të parin, ka vend për gjërat e tjera.

Nga Natasha Anderseni

Revistat e Kishës

MATERIALET

- ☐ Një kavanoz qelqi
- ☐ Rërë, zhavorr, oriz ose guralecë
- ☐ Gurë më të mëdhenj (thuaje, sa një top golfi ose me diametër rreth 5 cm)

PËRGATITJA: Matini përbërësit tuaj përpara duke i vendosur gurët më të mëdhenj në kavanozin e parë. Shtojini mjaftueshëm rërë (ose zhavorr, oriz ose guralecë) sa ta mbushni deri në grykë kavanozin. Mund t'ju duhet ta tundni kavanozin teksa shtoni rërën që hapësirat boshe të mbushen mirë. Tani hidhni gurët dhe rërën në mbajtës të ndarë përpara se ta jepni këtë mësim.

Sa veprimtari të ndryshme kërkojnë çdo ditë vëmendjen tuaj? Të gjithë ne kemi 24 orë për të shpenzuar, por mënyra se si zgjedhim ta përdorim atë kohë, sjell një ndryshim të madh!

Presidenti Dallin H. Ouks, Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë, ka thënë: “Numri i gjërave të mira që mund të bëjmë, e tejkalon shumë kohën në dispozicion për t'i kryer ato. Disa gjëra janë më të mira se vetëm mirë dhe këto janë

gjërat që duhet të marrin vëmendje me përparësi në jetën tonë. . . . Duhet të heqim dorë nga disa gjëra të mira, që të mund të zgjedhim të tjera që janë më të mira ose më të mirat.”¹

Me këtë veprimtari, ju do të tregoni se çfarë ndodh kur e bëjmë punën e Zotit përparësinë tonë të parë.

1. MBUSHJA E KOHËS

Kohën tonë mund ta përdorim për plot veprimtari të mira. Kërkojuni familjarëve të tregojnë disa nga gjërat për të cilat e shpenzojnë kohën e tyre çdo ditë.

Shpjegoni se kavanozi përfaqëson kohën. Gurët dhe rëra përfaqësojnë gjërat e ndryshme që mund të bëjmë me kohën tonë: gurët më të mëdhenj janë në vend të gjërave që Zoti na ka kërkuar t'i vëmë si përparësi, si studimi i shkrimeve të shenjta, shërbimi, tempulli e puna për historinë familjare dhe pjesëmarrja në kishë, ndërkohë që rëra

ILLUSTRIMET NGA DAVID HABBEN

simbolizon veprimtari të tjera të mira, si bërja e detyrave të shtëpisë dhe koha që kalojmë me miqtë.

2. VENDOSJA E PËRPARËSIVE JO NË RADHËN E DUHUR

Hidheni së pari të gjithë rërën në kavanoz, pastaj shtojini sipër gurët më të mëdhenj. Kur shtoni së pari rërën, nuk ka mjaftueshëm hapësirë për të gjithë gurët më të mëdhenj – njësoj siç ndodh kur u japim përparësi veprimtarive të tjera në vend të gjërave që Ati Qiellor na ka urdhëruar të bëjmë, ne mund të na mbarojë koha për gjërat që janë më të rëndësishme.

3. ÇDO GJË NË VENDIN E VET

Jezu Krishti urdhëroi: “Si rrjedhim, mos kërkonit gjërat e kësaj bote, por para së gjithash kërkonit të ndërtoni mbretërinë e Perëndisë dhe të vendosni drejtësinë e tij” (Përkthimi prej Joseph Smith-it, Mateu 6:33). Diskutoni se si mund të vendosni përparësi në kohën tuaj duke kërkuar së pari mbretërinë e Perëndisë.

Zbrazeni kavanozin dhe fillojeni nga e para me të njëjtët artikuj. Motrat e vëllezërit më të vegjël mund të duan të ndihmojnë. Bëjini të vendosin të parët gurët më të mëdhenj në kavanoz. Pasi të shtoni rërën pastaj, shikoni se si mbushen hapësirat e tjera përreth gurëve më të mëdhenj derisa e gjithë rëra zë vend.

Pyetini familjarët se çfarë mendojnë se do të thotë ky premtim nga Presidenti Rasëll M. Nelson: “Teksa i jepni vazhdimisht Zotit një pjesë bujare të kohës suaj, Ai do ta shumëfishojë pjesën e mbetur të saj”².

TË VENDOSËSH ZOTIN TË PARIN

Kur kërkojmë të bëjmë vullnetin e Perëndisë së pari, Ai na ndihmon të kemi mjaftueshëm kohë për gjëra të tjera të nevojshme dhe lartësuese. Kështu që, nëse hasni vështirësi për të gjetur kohë mjaftueshëm që t’i përfundoni detyrat e shtëpisë, t’i zhvilloni talentet tuaja, ose të flini aq sa keni nevojë, pyeteni Zotin se çfarë mund të bëni për të vënë përparësi në kohën tuaj sipas planit të Tij. Vendosni synime bashkë si familje për ta vendosur punën e Zotit – dhe marrëdhënien tuaj me Të – së pari, çdo ditë. ■

SHËNIME

1. Dallin H. Oaks, “Mirë, Më Mirë, Më e Mira”, *Liahona*, nëntor 2007, f. 104, 107.
2. Rasëll M. Nelson, “Qëndroni si Mijëvjeçaristë të Vërtetë”, *Liahona*, tetor 2016, f. 51.

NJË NXITJE E VAZHDUESHME

NJË DITË, ndërkohë që po bëja punë misionare në rrugët me pluhur të Kenias, unë dhe shoqja ime e misionit folëm me një zonjë. Ajo e pranoi broshurën që i dhamë, por na tha që të mos ktheheshim sërish.

Disa ditë më vonë, e gjetëm veten në të njëjtën rrugë dhe kishim një nxitje që të vazhdonim ta takonim. E pyesja veten: “Përse po shkojmë prapë kur ajo na tha të mos ktheheshim sërish?” Por iu bindëm nxitjes.

Ajo u habit kur shkuam atje, por tha se ishte e lumtur që na shihte. Ne filluam të bënim një mësim, por shpejt u kthye në një debat. Unë dhe shoqja ime e misionit e mbyllëm mësimin me një lutje dhe u larguam, duke rënë menjëherë dakord për të mos u kthyer sërish. Por ditën tjetër, ne patëm sërish një shtytje të fortë që të ktheheshim. Nuk doja të

kthehesha sërish, por shoqja ime e misionit më tha se duhej ta dëgjonim Shpirtin. Kështu që e kapërdiva krenarinë time dhe shkuam sërish. Kur mbërritëm, u trondita. Gruaja dukej si një tjetër njeri. Pamja e saj kishte ndryshuar dhe ajo ishte e gatshme ta dëgjonte atë që kishim për t’i thënë. Gjatë vizitës sonë të radhës, ajo na pyeti se kur mund të pagëzohej.

Pas katër javësh, ajo u pagëzua si një anëtare e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Pas konfirmimit të saj, ajo na përqafoi dhe na tha se do të ishte përherë mirënjohëse që u kthyem sërish. Kam mësuar se duhet t’i dëgjojmë e të veprojmë gjithnjë sipas nxitjeve. Ati Qiellor i përgatit fëmijët e Tij për ta marrë ungjillin dhe Ai na përdor të gjithëve për t’i gjetur ata nëpërmjet Frymës së Shenjtë. ■

Leaha M., KuaZulu-Natal, Afrikë e Jugut

SI MUND T’I NDJEK MË MIRË NXITJET SHPIRTËRORE?

- 1. Lutuni për udhërrëfim.** Zoti do t’ju drejtojë nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë (shih Alma 37:37).
- 2. Jini të përlulur.** Bindja fton Shpirtin (shih Moroni 8:26).
- 3. Mos ngurroni!** Njeriu i natyrshëm ju tundon që t’i largoni ose t’i shpërfillni nxitjet (shih Mosia 3:19). Mos e mendoni dy herë kur ju vjen një mendim i mirë!
- 4. Veproni menjëherë.** Zotohuni që të reagoni gjithnjë menjëherë ndaj nxitjeve nga Shpirti (shih Thomas S. Monson, “The Spirit Giveth Life”, *Ensign*, maj 1985, f. 68–70).

ARSYEJA PËR RREGULLAT

ISHA I EMOCIONUAR që do të shkoja në konferencën e të rinjve e të reja-ve, por pastaj zbulova se kishte shumë rregulla, për shembull, nuk lejoheshin celularët dhe të dilje jashtë vetëm. Dukej sikur të rriturit na mbikëqyrnin në mënyrë të vazhdueshme. Por ia kalova shumë bukur, zura shumë miq, punuam me një projekt shërbimi dhe mësuam rreth ungjillit.

Gjatë një mbledhjeje dëshmish ditën e fundit të konferencës së të rinjve e të reja-ve, njëri nga udhëheqësit foli që na donte shumë ne, të rinjtë e të rejtat e kunjit.

Nëse na doni, përse keni kaq shumë rregulla kufizuese këtu?, mendova. Pikërisht në atë çast, sikur po më lexonte mendjen, ai iu përgjigj pyetjes sime.

Udhëheqësit vendosin rregulla, tha ai, jo që të na mërzhisin, por për sigurinë tonë. Në çastin që ai e tha këtë, mua më preku Shpirti. E kuptova se Ati Qiellor na jep urdhërime për të njëjtën arsye. Ato nuk janë për të na mërzhitur; ato janë që të na ndihmojnë të kthehemi të sigurt tek Ai (shih Doktrina e Besëlidhje 82:2–9).

Fryma e Shenjtë më preku dhe më ndihmoi të dija se kjo është e vërtetë. ■

Serzh P., Il-dë-Frans, Francë

KUR MUND TË BASHKOHEM ME KISHËN?

KUR ISHA RRETH moshës pesë vjeçe, babai e humbi besimin dhe vendosi të largohej nga Kisha. Ishte shumë e vështirë, veçanërisht kur mbusha tetë vjeçe. Isha aq e emocionuar për t'u pagëzuar, por pastaj babai më tha jo. Ai donte që unë të prisja derisa të rritesha që ta dija vërtet a dëshiroja të zotohesha. Dhe kështu shihja miqtë e mi teksa pagëzoheshin.

Mbaj mend se isha e pështjelluar – nëse Kisha ishte e vërtetë, përse po më ndalonin të pagëzohe- sha? Si adoleshente, ishte shumë e vështirë që t'i shihja të gjithë të rinjtë e të rejtat të shkonin në tempull për shkak se dëshiroja tej mase të shkoja. Ishte e vështirë të mos kishe mundësi të merrje pjesë, por gjithmonë e dija se do të më vinte mundësia!

Në maj të vitit 2019, më në fund u pagëzova në moshën 16-vjeçare. M'u kujtuan përvojat e shumta që kam pasur kur kam ndier gëzimin e pastër të ungjillit dhe marrjen e një dëshmie. Ishte një përvojë shumë e veçantë dhe përmes të gjitha shqetësimeve që pata derisa ia arrita asaj dite, e dija me gjithë zemër se ungjilli është dhe ka qenë gjithmonë i vërtetë. ■

Triniti C., Kolorado, SHBA

Dëshmia dhe Kthimi në Besim

Nga Plaku Dejvid A. Bednar,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Një mësim i rëndësishëm rreth lidhjes mes dëshmisë dhe kthimit në besim është i dukshëm në punët misionare të bijve të Mosias.

“Të gjithë ata që u sollën në njohurinë e së vërtetës, nëpërmjet predikimit të Amos dhe vëllezërve të tij, sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë dhe të fuqisë së Perëndisë, që bënë mrekulli në ta-po, . . . sikurse Zoti jeton, po kështu të gjithë Lamanitët që besuan në predikimin e tyre dhe që u kthyen në besim te Zoti, nuk hoqën dorë kurrë nga besimi i tyre.

Pasi ata u bënë një popull i drejtë; ata ulën armët e rebelimit të tyre dhe nuk luftuan më kundër Perëndisë. . . .

Tani, këta ishin ata që u kthyen në besim te Zoti” (Alma 23:6–8).

Në këto vargje përshkruhen dy elemente kryesore: 1) *njohuria e së vërtetës*, që mund të kuptohet se është një dëshmi, dhe 2) *të kthyerit në besim te Zoti*, që unë e kuptoj se është kthimi në besim te Shpëtimtari dhe ungjilli i Tij. Kështu, kombinimi i fuqishëm i dëshmisë ashtu edhe i kthimit në besim te Zoti solli vendosmërinë dhe palëkundshmërinë dhe siguroi mbrojtje shpirtërore.

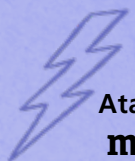
Një dëshmi është njohuri shpirtërore e së vërtetës fituar nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë. Kthimi i vazhdueshëm në besim është përkushtim i qëndrueshëm ndaj të vërtetës së zbuluar që kemi marrë – me një zemër të gatshme dhe për arsye të drejta. Të diturit se ungjilli është i vërtetë është thelbi i një dëshmie. Të qenit vazhdimisht i vërtetë ndaj ungjillit është thelbi i kthimit në besim. Ne duhet ta dimë se ungjilli është i vërtetë dhe të jemi të vërtetë ndaj ungjillit.

Mënjanimi i “armëve” të dashura të “rebelimit” të tilla si egoizmi, krenaria dhe mosbindja kërkon më shumë sesa thjesht të besosh e të dish. Bindja e patundur, përlësia, pendimi dhe nënshtrimi u paraprijnë armëve tona të rebelimit. A zotërojmë ende ju dhe unë armë rebelimi që na pengojnë të kthehemi në besim te Zoti? Nëse po, atëherë duhet të pendohemi tani.

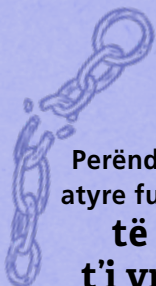
Unë ju premtoj se, ndërsa vijmë te njohuria e së vërtetës dhe kthehemi në besim te Zoti, ne do të mbetemi të vendosur e të paepur dhe nuk do të heqim dorë kurrë nga besimi ynë. ■

Nga një fjalim në konferencën e përgjithshme të tetorit 2012.

Amuleku dhe Alma

Ata ishin shokë
misionarë
të fuqishëm
që ua mësonin ungjillin
shumë njerëzve.

Perëndia u dha
atyre fuqi që ata
të mos
t'i vritnin
apo t'i mbanin
në burg.

Amuleku u kthye
në besim pasi një
engjëll i tha atij
të **priste një**
profet (Almën)
në shtëpinë e tij.

Alma e krahasoi
besimin
në fjalën e
Perëndisë,
me mbjelljen e
farës që do të
rritet ndërsa e
ushqejmë atë.

Alma u kthye në besim
pasi një engjëll i tha atij
që të **ndalonte së**
shkatërruari
Kishën e Perëndisë.

I SHQETËSUAR PËR TË ARDHMEN?

Duke u përballur me pasigurinë, të rinjtë dhe të rejtat në moshë madhore tregojnë se çfarë kanë bërë për t'i mirëbesuar Perëndisë dhe për t'u përgatitur për të ardhmen.

44

RINIA

FAMILJA IME NUK ISHTE NJË FAMILJE E LUMTUR – DERISA U BASHKOVA ME KISHËN

54

MËSIM ME SENDE

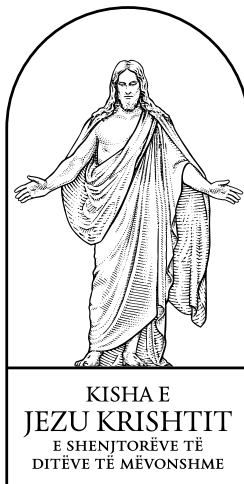
GURËT DHE PËRPARËSITË

60

PRINDËRIT

NDIHMJOJINI FËMIJËT TA KUPTOJNË SE TRUPAT TANË JANË TEMPUL

M4

KISHA E
JEZU KRISHTIT
E SHENJTORËVE TË
DITËVE TË MËVONSHME

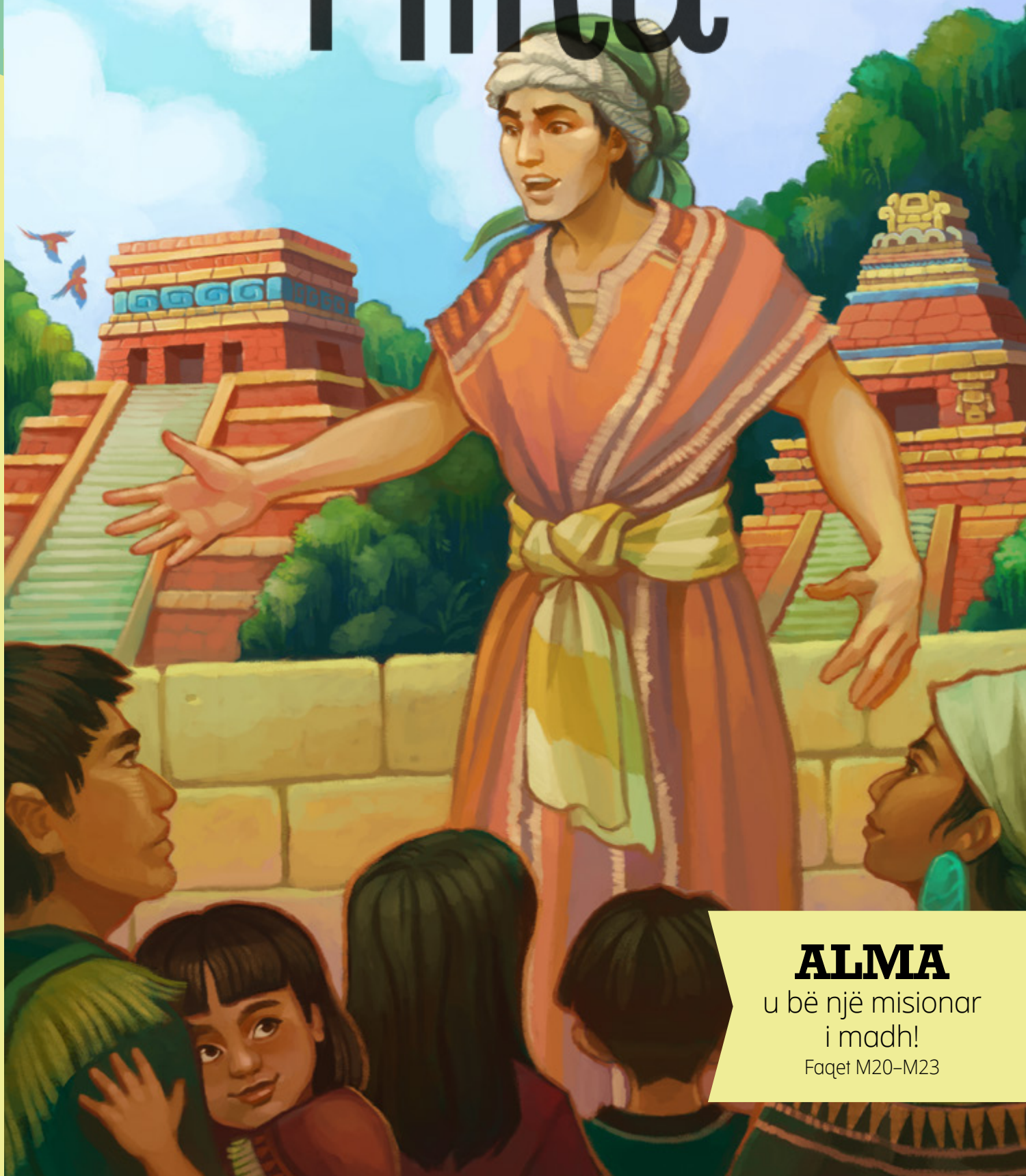
4

2

ALBANIAN

Miku

ALMA

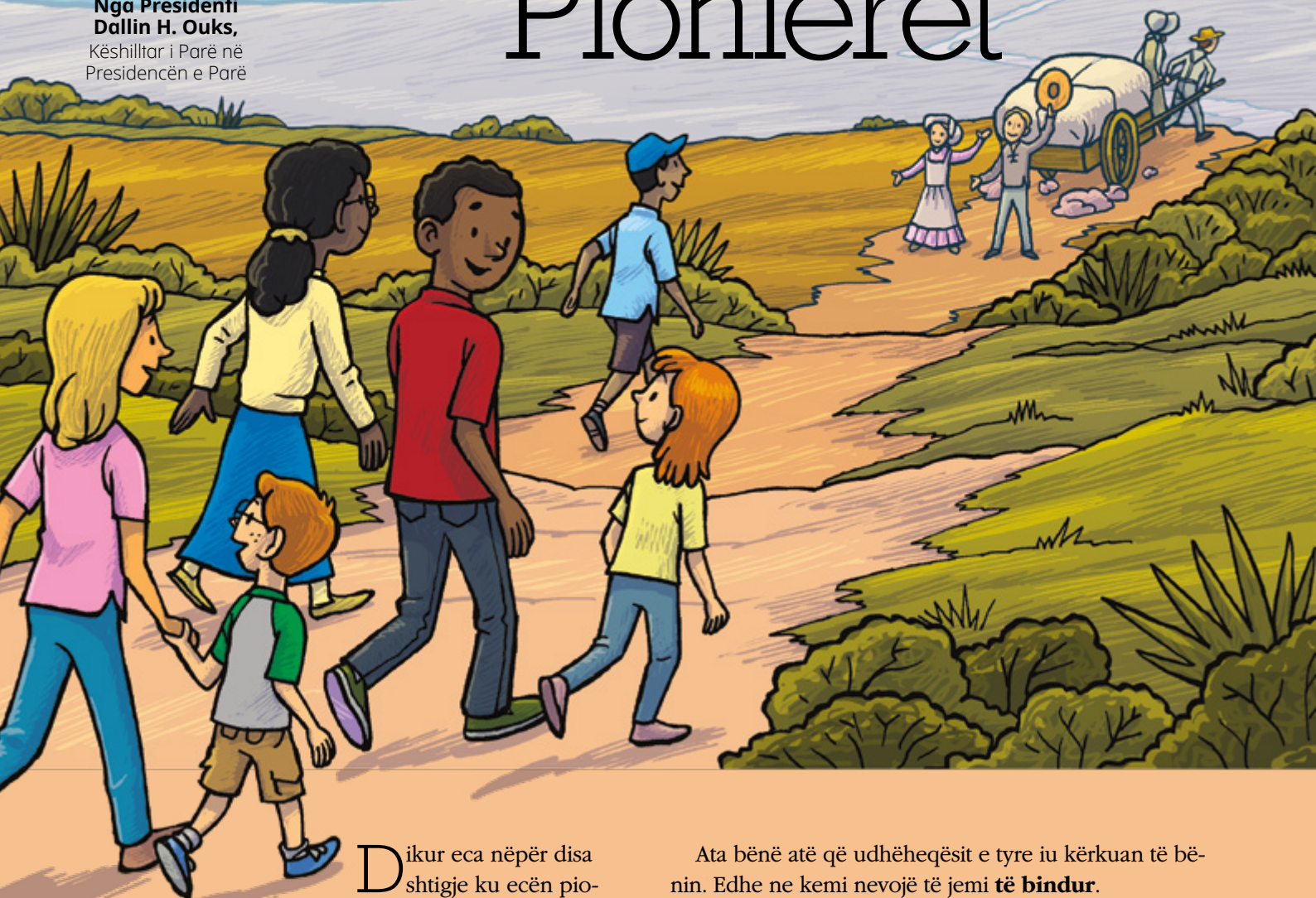
u bë një misionar
i madh!

Faqet M20–M23

**Nga Presidenti
Dallin H. Oaks,**
Këshilltar i Parë në
Presidencën e Parë

Të Ndjekësh Pionierët

Dikur eca nëpër disa shtigje ku ecën pionierët e hershëm të Kishës në udhën e tyre drejt luginës së Solt-Lejikut. U ndjeva shumë i përulur që eca atje ku ecën pionierët. Por nuk është aq e rëndësishme të ecësh atje ku ecën ata, sesa është e rëndësishme të jetosh siç jetuan ata.

Pionierët i hodhën hapat përpara me besim te një fe e re, një tokë e re dhe një mënyrë e re e bërjes së gjërave. Ata mirëbesuan te Perëndia. Edhe ne kemi nevojë për **besim**.

Ata bënë atë që udhëheqësit e tyre iu kërkuan të bënin. Edhe ne kemi nevojë të jemi **të bindur**.

Ata i përdorën talentet e tyre dhe punuan së bashku për të ngritur Sionin. Edhe ne kemi nevojë të jemi **të bashkuar**.

Ata nuk lanë askënd pas. Bënë ç'ishte e mundur që t'i përfshinin ata që po hasnin vështirësi përgjatë shtegut. Edhe ne kemi nevojë të jemi **përfshirës**.

Ne mund t'i nderojmë pionierët duke i ndjekur shembujt e tyre. ●

Përshtatur nga biseda "Të Ndjekësh Pionierët", Ensign, nëntor 1997, f. 72–74.

Unë Mund të Jem Pionier/e

Kushdo që drejton udhën për ta bërë jetën më të mirë për familjen e vet, është një pionier/e. Gjeje udhën tënde përmes labirintit. Duke ecur nëpër këto udhë, ti mund të jesh një pionier/e kur . . .

Nisja

Kur mësoj diçka të re.

Kur ndihmoj që të filloj një traditë të mirë.

Kur bëj gjëra që ta ndërtoj familjen time të përjetshme.

Kur i jap mësim familjes sime rreth ungjillit.

Përfundimi

Zgjedhja e Lilës

Lila donte që të zgjidhte të drejtën.

Nga Karolina Marini

(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

“Trupi im është tempulli që ma dha Ati im”

(Libri i Këngëve të Fëmijëve, f. 73).

“Është koha e shkrimeve të shenjta!” tha Lila.

Lilës i pëlqente t’u lexonte motrës së saj të vogël, Anikës, dhe vëllait të saj foshnjë, Svetanit. Së shpejti Lila do të pagëzohej! Që të ishte gati, ajo donte t’i lexonte shkrimet e shenjta çdo ditë.

Lila e hapi librin e historive të shkrimeve të shenjta në faqen e parë. Anika dhe Svetani iu ngjeshën pranë që të mund të shihnin figurat.

“Dëgjoni me kujdes sepse do t’ju bëj pyetje më pas”, tha Lila. Pastaj ajo filloi të lexonte kapitullin e parë.

“Përpara se të lindnim në tokë, ne jetonim në qiell”, lexoi Lila. “Nuk kishim ende trupa. Ne ishim shpirtra.”

Lila, Anika dhe Svetani i panë figurat e njerëzve të veshur në të bardha.

“Gati për pyetjen tënde të parë?” Lila iu kthye Anikës. “Nga erdhe përpara se të lindeshe?”

Anika përplasi duart. “Qielli!”

“Ashtu është”, tha Lila. “Dhe nga erdhi Svetani?”

“Edhe ai erdhi nga qielli”, tha Anika. Svetani buzëqeshi dhe e futi grushtin e vet në gojë. Lila dhe Anika qeshën. Svetani ishte njëvjeçari më i bukur në Argjentinë!

“E gjithë familja jonë erdhi nga qielli”, tha Lila. “Jezusi po ashtu. Ai erdhi të na ndihmonte që ne të mund të jetojmë përsëri me Atin Qiellor.” Lila tregoi me gisht figurën e Jezusit në faqen e librit.

Pasi e mbaroi leximin, Lila vazhdoi të mendonte se si duhej të kishte qenë që të jetoje me Jezusin në qiell. Ajo donte të ishte si Ai. Lila donte që të zgjidhte gjithmonë të drejtën!

Të nesërmen në shkollë, Lilës po i gërryenin zorret teksa priste në rresht për të marrë mëngjesin. Gati po i shijonte empanadhat teksa senjora Ruiz po ia vendoste në pjatë. Mbanin aromë kaq të mirë!

Më pas senjora Ruiz i mbushi Lilës një gotë me qumësht. *Obobo*, mendoi Lila. Qumështi u duk më i errët

se zakonisht. Nganjëherë shkolla e saj u shtonte kafe ose çaj pijeve.

“A ka ndopak kafe ose çaj në qumësht sot?” pyeti Lila. Senjora Ruiz tundi dorën. “Pak kafe”, tha ajo. “A nuk do ta shijosh pak?”

Lila mendoi për një çast. Ajo solli ndër mend se si donte të ishte si Jezusi dhe të zgjidhte të drejtën. E dinte se pirja e kafes ishte diçka që profetët thanë të mos e bënim.

“Jo, faleminderit. Nuk do ta marr qumështin sot”, tha Lila. Ajo i buzëqeshi senjorës Ruiz. Pastaj u ul të hante.

Atë natë, Lila e ndihmoi babin të lante pjatat në kuzhinë. Ende po mendonte për historinë e shkrimit të shenjtë. Po mendonte për qumështin gjithashtu.

“Babi?”

“Po?” tha babi.

“Pse dëshiron Ati Qiellor që ne të kemi trupa?”

Babi mendoi teksa shpërlau një pjatë tjetër. “Epo, Ai na dha trupa që të mund të bëheshim si Ai”, tha ai. “Trupi yt

është një shtëpi për shpirtin tënd. Kjo është çfarë nënkuptojmë kur themi se trupat tanë janë tempuj.”

Lila pohoi me kokë. Ajo këndonte një këngë për këtë në Filllore nganjëherë. “Pra, kjo është përse Ati Qiellor dëshiron që ne të kujdesemi për trupat tanë?”

“Pikërisht”, tha babi.

“Sot në shkollë hodhën ca kafe në qumësht”, tha Lila. “Nuk e piva, sidoqoftë. Po përpiqem të kujdesem për tempullin tim.”

“Jam krenar për ty”, tha babi. Ai i fshiu duart me peshqir dhe e përqafoi Lilën.

Lila e përqafoi fort babin. Ishte e lumtur që po kujdesej për trupin që Ati Qiellor ia kishte dhënë. ●

Autorja jeton në Korientes, Argjentinë.

Familja në këtë histori jeton në Argjentinë. Lexoje artikullin pasues që të mësosh më shumë rreth vendit të tyre.

Përshëndetje nga Argjentina!

Tjeta!
Ne jemi Margo
dhe Paolo.

Bashkohu
me ne tek
sa vizitojmë
Argjentinën!

Argjentina është një
vend në Amerikën e Jugut.
Është më shumë se 3 200
km e gjatë. Në veri, bën
shumë nxehtë gjatë verës.
Në jug, ka akullnaja të
ngrira gjatë gjithë vitit.

Empanadhat
janë një ushqim
i mirënjohur në
Argjentinë. Janë
si byreçka të
mbushura me
mish viçi, misër
ose fruta. Të
shijshme!

Në Argjentinë jetojnë shumë kafshë interesante –
jaguarët, kondorët dhe pinguinët.

Lopçarët thirren *gauços* në
Argjentinë. Ata rritin lopë
dhe kuaj.

Shumë njerëz blejnë ushqim në tregjet në natyrë. Ky djalë po e ndihmon të atin të mbajë një *sandía* ose një shalqi.

Në botë, Ushuaia është një nga qytetet më të afërta me Polin Jugor. Në atë qytet ka tri lagje të Kishës.

Kjo vajzë vizitoi tempullin e Kordovës në Argjentinë ditën që u përkushtua. Së shpejti Argjentina do të ketë tre tempuj!

Njihu me disa nga shokët e shoqet tona nga Argjentina!

Kur Presidenti Rasëll M. Nelson paraqiti programin e ri të synimeve për fëmijët dhe rininë, unë vendosa synimet për të vrapuar, për të qenë një shok i mirë dhe për t'i bërë lutjet më mirë. Dhashë dëshminë time në mbledhjen e sakramentit se e di që nëse e bëj këtë program, Ati Qiellor do të më ndihmojë.

Gonzalo L., mosha 7 vjeç, Buenos-Ajres, Argjentinë

Kur i lexojmë shkrimet e shenjtja, ne mësojmë rreth Jezu Krishtit dhe se si na do Ai. Kjo më ndihmon të jem e lumtur. Unë e di se Ai më do.

Ema L., mosha 5 vjeçe, Buenos-Ajres, Argjentinë

**A je nga Argjentina?
Na shkruaj! Do të na pëlqente shumë të dëgjonim prej teje.**

**Faleminderit
që e eksplorove
Argjentinën me ne.
Shihemi herën
tjetër!**

Karroca e
Vogël me Bukë

“Kur jeni në shërbimin e bashkëqenieve tuaja, ju jeni vetëm në shërbimin e Perëndisë tuaj” (Mosia 2:17).

Semi hapi sytë dhe gogësiu. Po nuhaste diçka të shijshme.

Mmmm, babi po bën bukë! mendoi Semi.

Babi bënte bukë për familjen çdo të shtunë. Semit i pëlqente ta shihte duke i nxjerrë nga furra çyrekët me kore bojëkafe. Babi gjithmonë i jepte Semit fetën e parë të bukës.

Por sot nuk është e shtunë, mendoi Semi. *Pse po pjek babi bukë?*

Semi u ngrit nga shtrati dhe shkoi në kuzhinë. E pyeti babin se çfarë po ndodhte.

“A e mban mend se çfarë na kërkoi të bënim peshkopi ynë?” tha babi.

Semi pohoi me kokë. “Na kërkoi t’i ndihmojmë njerëzit. Dhe unë e ndihmova Motrën Martin që ta ngjiste lart valixhen e saj, të kujtohet?”

“Bëre punë të mirë”, tha babi. “Unë u luta se si mund

të ndihmoja. Pata idenë që të bëja bukë për t’ua dhënë të tjerëve.”

Semi pa te xhami i furrës. I numëroi çyrekët e bukës.

“Një . . . dy . . . tre . . . katër. Kujt do t’ia japësh bukët?”

“Për këtë më nevojitet ndihma jote”, tha babi. “Kam një bukë për Motrën Martin. Dhe dy bukë për familjen Miller. Kujt duhet t’ia japim bukën e katërt?”

Semi mendoi rreth kësaj.

“Ndoshta zotit Li?” pyeti Semi. Zoti Li jetonte në pallatin e tyre. Ai nuk dilte shumë përjashta. Kryesisht i shihte njerëzit nga dritarja.

“Ide e mrekullueshme”, tha babi.

Pasi u poqën bukët, Semi e ndihmoi babin që t’i mbështillnin bukët. Më pas nxori karrocën e tij. I futën brenda çyrekët.

“Karroca me bukë është gati për të shkuar!” tha Semi.

Babi e ndihmoi Semin që ta tërhiqte karrocën. Semi u ndje mirë dhe ngrohtë në zemër, ashtu si buka që po shpërndanin! ●

Autorja jeton në Vermont, SHBA.

Të Ndryshëm por së Bashku

Nga Betani Bartolomeu
(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

*“Ata duhet të adhurojnë si, ku dhe çfarë të zgjedhin”
(Nenet e Besimit 1:11).*

Elli dhe familja e saj po shkonin për të vizituar kushërinjtë e tyre të cilët jetonin shumë larg. Sa e emocionuar ishte Elli! Nuk i kishte parë kushërinjtë e saj për një kohë të gjatë.

Përpara udhëtimit, prindërit e Ellit thanë se donin të flisnin për diçka.

“Kur mblidhemi së bashku me familjen, ne gjithmonë themi lutje në kohën e vaktit të ushqimit. Dhe nganjëherë flasim për kishën, vërtet?” pyeti babi.

“Vërtet!” tha Elli.

“Pra, gjërat do të jenë paksa ndryshe në këtë

udhëtim”, tha mami. “Tetoja dhe daja juaj nuk shkojnë më në kishë. Dhe atyre nuk u pëlqen kur njerëzit u flasin për këtë.”

Elli mblodhi vetullat. “Përse jo?”

“Nuk i dimë të gjitha arsyet”, tha babi. “Por ata na duan shumë. Mendoj se ata nuk duan të bëjnë debat me ne ose të na i lëndojnë ndjenjat. Prandaj na kanë kërkuar që të mos flasim për gjëra të kishës me ta.”

Elli tundi kokën.

“Ne prapëseprapë mund t’i lexojmë shkrimet e shenjtë dhe të lutemi kur jemi atje. Por do ta bëjmë më vete”, tha mami.

“Po kur të hamë?” pyeti motra e Ellit.

“Le të presim e të shohim”, tha mami. “Nëse ata nuk luten para se të hanë, ne secili mund të themi një lutje në zemrën tonë.”

“Në rregull”, tha Elli. “Mund ta bëj këtë!”

Të nesërmen familja e Ellit u mbledh në makinë. Udhëtuan me makinë deri natën vonë. Kur më së fundi mbërritën te shtëpia e kushërinjve të vet, tetoja dhe daja i Ellit i ndihmuan të nxirrnin valixhet nga makina. Më pas të gjithë shkuan të flinin.

Të nesërmen në mëngjes, Elli tha një lutje përpara se të shkonte në kuzhinë për të ngrënë. U ndje disi e shqetësuar që do shihte familjen e saj. Por atëherë tetoja e vet u ul pranë saj me një buzëqeshje të ngrohtë në fytyrë.

“Disa nga ne sot më vonë do të shkojnë te floktorja e kushërirës sate. A do që të vish?” e pyeti ajo Ellin.

“Një floktore?” pyeti Elli.

“Po! Ti dhe motra jote mund të rregulloni flokët nëse doni.”

Elli buzëqeshi dhe pohoi me kokë. Kjo dukej zbavitëse!

Pas mëngjesit, morën autobusin për të shkuar drejt floktore. Ellit i pëlqeu shumë të shihte kushërirën e saj duke punuar. Gishtat e saj fluturonin para mbrapa teksa krihte flokët dhe bënte gërshetat. Pasi u rregulluan flokët e të gjithave, ato bënë sikur po bënë një paraqitje mode përpara pasqyrës së floktore dhe qeshën me modelet e tyre të reja.

Të nesërmen po binte shumë shi. Prandaj të gjithë vendosën të qëndronin në shtëpi dhe të luanin lojëra tavoline. Elli dhe njëra prej kushërirave të saj ishin në një skuadër kundër dy prej djemve më të mëdhenj. E ngacmonin njëri-tjetrin teksa bënë garë me gurët e tyre të lojës nëpër fushën e lojës.

“Fituam!” bërtiti Elli teksa e lëvizi gurin e saj drejt fundit të fushës së lojës. Bënë qepalla me

njëra-tjetrën – madje edhe me kushërinjtë më të mëdhenj që shtreshin sikur ishin të mërzhitur nga humbja.

Vetëm pas pak ditësh, ishte koha për t’u kthyer në shtëpi. Kur Elli hipi mbrapa në makinën e familjes së saj, ajo dëgjoi familjen duke thënë lamtumirë.

“Do të na marrë malli për ju!”

“Kthehuni së shpejti!”

“Ju duam fort!”

Elli buzëqeshi dhe përshëndeti me dorë teksa makina largohej. Ishte zbavitur shumë. Edhe pse besonin në gjëra të ndryshme, prapëseprapë mund të ishin një familje e lumtur. ●

Autorja jeton në Xhorxhia, SHBA.

*Priti dhe ngjiti me vinovil apo kapëse ose
lidhi këto faqe së bashku që të bësh një libër.*

BESIMI IM NË RRITJE

Emri: _____

1

Në Librin e Mormonit, Alma tha
se besimi është si një farë.

4

Unë e ndihmoj besimin tim te
Jezusi që të rritet duke u lutur dhe
duke qenë i mirë me të tjerët.

5

Teksa një pemë rritet, ajo mund
të na japë fruta të ëmbla.

2

Unë mund ta mbjell farën time
vetjake të besimit duke ia vënë
veshin asaj që më japin mësim
profetët dhe shkrimet e shenja.

3

Një farë ka nevojë për ujë dhe dritë
dielli që ta ndihmojnë të rritet.

6

Teksa besimi im rritet, ai do të më
sjellë bekime të ëmbla në jetën time.

7

Unë do të vazhdoj ta ndihmoj
besimin tim që të rritet i fortë. Ati
Qiellor dhe Jezu Krishti më duan!

**Nga Motra
Kristina B. Franko,**
Këshilltare e Dytë
në Presidencën
e Përgjithshme
të Fillores

Përbërësi i Fshehtë

Ati Qiellor dëshiron që ne t'u shërbejmë të tjerëve. Mësuesja ime e Fillores ishte shembull i shkëlqyer i shërbimit. Kur shkonim në Fillore, Motra Antonieti gjithmonë sillte një tortë me çokollatë. Unë nuk e honepsja tortën me çokollatë! Gjithkush tjetër e pëlqente. Por unë nuk e hënga kurrë.

Një ditë ajo më pyeti: "Pse nuk e provon një copëz? Kjo tortë është bërë me një përbërës të veçantë."

Rashë dakord ta provoja. Dhe gjeje se çfarë ndodhi? Më pëlqeu!

Shumë vjet më vonë mami më tha se cili ishte përbërësi i fshehtë i Motrës Antonieti. "Motra Antonieti nuk kishte shumë para", më tha mami. "Çdo javë asaj i duhej

të zgjidhte midis pagimit për autobusin që do ta çonte në Fillore, ose blerjes së përbërësve për të bërë një tortë me çokollatë për klasën tënde. Ajo gjithnjë zgjidhte tortën me çokollatë. Prandaj në vend të autobusit, ajo dhe fëmijët e saj ecnin për më shumë se 3 km për secilin drejtim, pavarësisht nga moti."

Përbërësi i fshehtë i Motrës Antonieti ishte dashuria që kishte për të tjerët! •

Përshtatur nga biseda "Gëzimi i Shërbimit Vetëmohues", Liahona, nëntor 2018, f. 55–57.

Unë mund ta ndjek Jezu Krishtin në
mënyra të vogla dhe të thjeshta.

(Shih Alma 37:6.)

Thirrja e Papritur për në Mision

Nga Lusi Stivensoni

Revistat e Kishës

(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

Eduin Darmaraxhu buzëqeshi teksa doli nga aeroporti dhe eci në dritën e diellit. Mund të shihte pemë palmash në anë të rrugëve dhe të nuhaste aromën e erëzave në tregun aty pranë. Ai dhe bashkëshortja e tij, Elsi, ishin kthyer në Indi! Kishin jetuar në Samoa, por tani ishin kthyer përsëri në shtëpi.

Sidoqoftë, Eduini dhe Elsi nuk ishin këtu thjesht për vizitë. Ata ishin thirrur të shërbenin si misionarë për Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Eduini u ndje pak i shqetësuar. Por e dinte se Ati Qiellor do t'i ndihmonte. Ati Qiellor i kishte ndihmuar tashmë kaq shumë.

Eduini dhe Elsi ishin lindur në Indi. Por Eduini për herë të parë dëgjoji për Kishën ndërsa shkonte në shkollë në Shtetet e Bashkuara. Atje shkoi në kishë një herë. Madje e lexoi Librin e Mormonit. Por kur u kthye në Indi, e harroi Kishën.

Disa vjet më vonë, Eduini dhe Elsi ndien se duhej të shpërnguleshin në Samoa. Eduini ishte një studiues insektesh dhe mori një punë që të bënte kërkim shkencor në ishull. Pikërisht atje Eduini dhe Elsi u takuan me misionarët. Kur Eduini e lexoi Librin e Mormonit përsëri, ndjeu diçka të veçantë. Edhe Elsi e lexoi Librin e

Mormonit. Ata zgjodhën të pagëzoheshin së bashku me bijtë dhe bijat e tyre.

Pasi u bashkuan me Kishën, gjëja që Eduini donte më shumë, ishte që familja e tij në Indi të mësonte rreth ungjillit. Problemi ishte që nuk kishte misionarë në Indi për t'i mësuar ata. Eduini dhe

Elsi dërguan letër te zyrat qendrore të Kishës që t'u kërkonin të dërgonin misionarë në Indi.

Çfarë ndodhi më pas ishte një e papritur e madhe. Presidenti Spenser W. Kimball i thirri *ata* që të shërbenin si misionarë në Indi!

Dhe tani, ja ku ishin.

Ndalesa e tyre e parë në Indi ishte shtëpia e vëllait të Eduinit. Prindërit, motrat dhe vëllezërit e Eduinit ishin atje gjithashtu. Menjëherë Eduini dhe Elsi filluan t'u jepnin mësim. Familja e tyre ishte e lumtur që të mësonte për ungjillin.

Pak javë më pas, Eduini dhe familja e tij u mbledhën në një pishinë në oborrin e vëllait të tij. Pishina ishte pastruar, lyer dhe mbushur me ujë të freskët. Të gjithë ishin të veshur me rroba të bardha. Gratë kishin veshur sari të lirshme që u vareshin nga supet. Burrat kishin veshur pantallona dhe xhaketa të çlirëta të stilit indian.

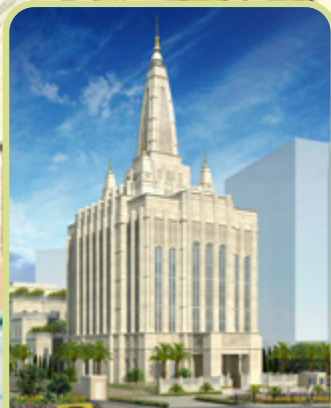
Eduini qëndroi brenda në pishinë me të atin. “Samuel Dejvid”, tha Eduini, “duke qenë i autorizuar nga Jezu Krishti, unë të pagëzoj në emër të Atit dhe të Birit dhe të Frymës së Shenjtë.”

Eduini u ndje i lumtur kur pagëzoi të atin. Ai u ndje edhe më i lumtur kur më pas pagëzoi nënën e vet. Deri në fund të ditës, Eduini kishte pagëzuar 18 njerëz!

Të nesërmen, Eduini dhe Elsi udhëtuan me tren për gjashtë orë. Vizituan pjesëtarë të tjerë të familjes dhe u mësuan atyre për ungjillin. Eduini pagëzoi katër të afërm të tjerë në një lumë aty pranë.

Më së fundi, Eduini dhe Elsi bënë një udhëtim me tren për 16 orë që të vizitonin prindërit e Elsit. Babai i Elsit ishte udhëheqës në një kishë tjetër. Ai nuk u pagëzua, por mendoi se Libri i Mormonit ishte një libër i mirë. Ai ndihmoi që të përkthehej Libri i Mormonit në teluguisht, një nga gjuhët e folura në Indi.

Kur Eduini dhe Elsi e mbaruan misionin e tyre, kishte mjaft anëtarë të rinj sa të fillohej një nga degët e para të Kishës në Indi! Eduini dhe Elsi ishin të lumtur kur u kthyen në Samoa. Ishin mirënjohës që Ati Qiellor i kish-te dërguar në mision. ●

Eduin dhe Elsi Darmaraxhu shërbyen në misionin e tyre në Indi në vitin 1978. Tani një tempull i bukur po ndërtohet atje!

Kurrë nuk kam bërë ndonjë gjë vërtet të keqe. A është ende e nevojshme të pendohem? – I pasigurt në Udine

I Dashur i Pasigurt,

Çdo njeri ka nevojë të pendohet, sepse askush nuk është i përsosur! Pendimi mund të jetë po aq i thjeshtë sa lutja drejtuar Atit Qiellor për se si të shkoi dita dhe për t'i treguar Atij se si dëshiron të veprosh më mirë nesër. Ne i kërkojmë Atij falje kur bëjmë diçka të gabuar dhe Ai na fal. Disa njerëz mendojnë se pendimi është diçka e frikshme. Por është diçka e gëzueshme! Pendimi është një dhuratë që Jezu Krishti na e dha që ne të mund të mësojmë, rritemi, ndryshojmë dhe bëhemi më shumë si Ai. Presidenti Nelson thotë që ne duhet të pendohemi çdo ditë. Kur e bën këtë, ti do të ndiesh më shumë paqe dhe fuqi në jetën tënde.

Me dashuri,

Miku

Provoje këtë!

Sikurse luga që e largon piperin në këtë veprimtari, pendimi mund të na bëjë të pastër nga zgjedhjet e gabuara që i bëjmë çdo ditë – të mëdha apo të vogla. Për shkak të Jezu Krishtit dhe Shlyerjes së Tij, ne të gjithë kemi mundësinë të pendohemi.

Do të kesh nevojë për:

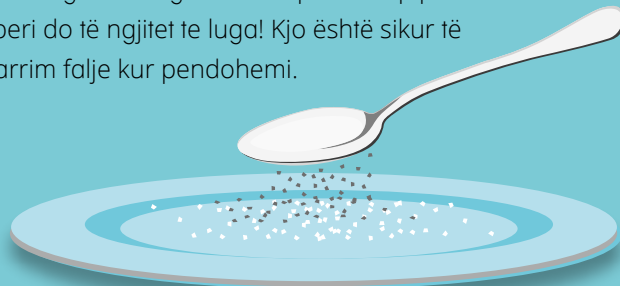
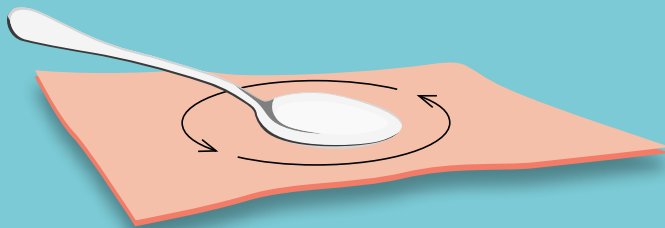
kripë gjelle
piper të zi
lugë plastike
peshqir

1. Derdh ca kripë në një pjatë. Kjo përfaqëson faktin që jemi të pastër dhe të kulluar përpara se të mëkatojmë.

2. Hidh pak piper mbi kripën. Kjo përfaqëson zgjedhjet e gabuara që bëjmë.

3. Tani merre lugën plastike dhe fërkoje me peshqir.

4. Lëvize ngadalë lugën mbi kripën dhe piperin. Piperi do të ngjitet te luga! Kjo është sikur të marrim falje kur pendohemi.

Figurëformuese e Vogël dhe e Thjeshtë

Si Liahona që i rrëfeu
udhën familjes së Lehit,
gjërat e thjeshta mund të
na ndihmojnë të zgjidhim
probleme të mëdha (shih
Alma 37:6, 38–44).

A mund ta gjesh secilën
prej pjesëve më poshtë
në figurëformuesen?

Cilat janë disa mënyra të vogla
dhe të thjeshta se si mund ta
ndjekësh Jezusin?

Alma i Riu Pendohet

Nga Hejli Jansi

Revistat e Kishës

Alma ishte biri i profetit. Atij i kishin vënë emrin e babait të tij, por ai nuk i besonte gjërat që jepte mësim i ati. Ai u tha njerëzve se Kisha nuk ishte e vërtetë.

Një ditë, një engjëll iu shfaq Almës. Engjëlli i tha Almës të pendohej.

Për tri ditë, ishte sikur Alma po flinte. Ai po mendonte për zgjedhjet e tij të këqija.

Atëherë Alma u lut që të merrte falje. Dhe mori falje! Ai e ndjeu dashurinë e Jezu Krishtit. Alma u zgjua dhe u mësoi të tjerëve rreth mënyrës se si Jezusi e shpëtoi atë.

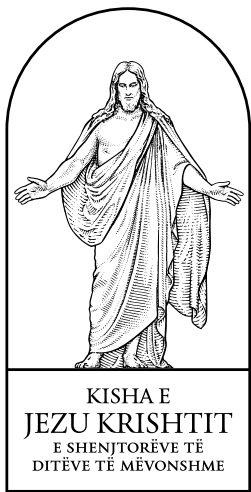
Unë mund të pendohem kur bëj një zgjedhje të gabuar.
Jezusi do të jetë gjithmonë atje për mua. ●

Mund të lexosh për këtë histori te Mosia 27.

Alma u Pendua dhe Ndoqi Jezusin

Kur bën një zgjedhje të gabuar,
çfarë duhet të bësh?

Të Dashur Prindër,

Nganjëherë ne nuk biem dakord me njerëz të tjerë. Por ende mund t'i duam. Gjithashtu mund të kapemi pas asaj që e dimë se është e vërtetë. Lexojeni historinë në faqen M10 me fëmijët tuaj dhe flitni rreth këtyre pyetjeve:

Si tregoi dashuri familja e Ellit?

Si e ruajtën të fortë besimin e tyre pjesëtarët e familjes së Ellit?

Si mund të tregojë familja jonë dashuri për njerëz të tjerë, edhe kur nuk jemi dakord?

Ne jemi të gjithë të ndryshëm, por çdo njeri është fëmijë i Perëndisë!

Jepni dashuri,

Miku

SI T'I DËRGONI VEPRAT E ARTIT OSE PËRVOJËN E FËMIJËS SUAJ TE LIAHONA

Shkoni te liahona.ChurchofJesusChrist.org dhe klikoni te "Submit an Article or Feedback" ["Dërgoni një Artikull ose Lini një Përshtypje"]. Ose na e dërgoni me postë elektronike te liahona@ChurchofJesusChrist.org së bashku me emrin, moshën, vendbanimin e fëmijës suaj dhe këtë deklaratë për leje: "Unë, [vendosni emrin tuaj], i jap leje Kishës së Jezus Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme ta përdorë materialin e dorëzuar nga fëmija im në revistat e Kishës, në faqet e internetit dhe platformat e mjeteve shoqërore të informimit të Kishës dhe ndoshta te materiale të tjera të Kishës". Mezi presim të dëgjojmë prej jush!

PËRMBAJTJA

M2 Nga Presidenca e Parë: Të Ndjekësh Pionierët

M4 Zgjedhja e Lilës

M6 Përshëndetje nga Argjentina!

M8 Karroca e Vogël me Bukë

M10 Të Ndryshëm por së Bashku

M12 Besimi Im në Rritje

M14 Miku Mikut: Përbërësi i Fshtë

M15 Ide e Shkëlqyer

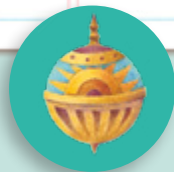
M16 Shembuj të Guximshëm: Thirrja e Papritur për në Mision

M18 Çfarë Ke në Mendje?

M19 Gjëra Argëtuese: Figurëformuese e Vogël dhe e Thjeshtë

M20 Histori nga Shkrimet e Shenjta: Alma i Riu Pendohet

M23 Faqe për Ngjyrosje: Alma u Pendua dhe Ndoqi Jezusin

Gjeje Liahonën e fshehur brenda revistës!

NË KAPAKUN E PJESËS MIKU
Ilustrimi nga Rebecca Sørge Jensen